

9 770353 734051

INTERVJU

Bojan Rotovnik: »Planinci smo vedno pozitivne osebe«

str. 26-27

VOJNIK

Grozljiva nesreča med otroško igro str. 10

NAGRADNA IGRA

Naroči in odpelji!

Št. 26 / Leto 71 / Celje, 30. junij 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Hura za počitnice!

Ob koncu šolskega leta se temu vzkliku iz srca pridružujejo tudi starši. A le do trenutka, ko se soočijo z vprašanjem, kako bodo svojo mladež zaposlili med počitnicami, ko so sami poletju navkljub v službi. Ko starši na tehtnico zložijo vsebino, otrokovo zanimanje, ceno in logistiko, pogosto ugotovijo, da so počitnice vse prej kot ena sama sreča in brezskrbnost. A nepozabno poletje si moramo v vsakem primeru narediti sami. In za to ni treba veliko denarja str. 2-3

Foto: SHERPA

GOSPODARSTVO

GKN Driveline: dvajset let brez posojil str. 4

Bodo v Celju spet šivali Toprove bunde? str. 5

CELJE

Parkiranje bo cenejše str. 6

KULTURA

Prve vaje muzikala na gradu so veličastne str. 14

NA PRAZNIČNEM OBISKU V

Občini Šmarje pri Jelšah str. 29-31

Občini Slovenske Konjice str. 32-33

Občini Gornji Grad str. 34-35

ZAKLJUČEK AKCIJE

Preobrazba naj maturantke in naj maturanta

str. 12-13

UVODNIK

Ostržki

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

»Poletne počitnice so čas, ko starši ugotovijo, da so učitelji za svoje delo res premalo plačani,« je ugotovitev, ki je v teh dneh krožila po spletu. Verjetno ni tako malo staršev, ki so ob nastopu poletnih počitnic pred velikim vprašanjem, kaj zdaj. Kam z otrokom, zlasti če je še v prvem triletju osnovne šole, ko bi še pogumnejši starši kolebali, ali ga pustiti doma samega ali vendarle iskati kakšno organizirano varstvo.

Slednjega je na trgu dovolj. Tudi šolniki so že pred leti ugotovili, da je današnji čas, ki nedvomno predstavlja večjo grožnjo otrokovi varnosti kot čas nekaj desetletij nazaj, tržna niša. Starši nimamo toliko dopusta, da bi lahko prav vse počitniške dni preživljali z otroki. Najprej jesenske počitnice, zatem novoletne, zimske, prvomajske in poletne, čez palec je to tudi do 13 tednov. Stari starši še niso upokojeni, ker je delovna doba vedno daljša.

Obstajajo varstvo v šolah, oratoriji, plavalni, planinski in še kakšni tabori. Resda je vse bolj kot ne plačljivo, a je za duševni mir staršev neprecenljivo. Še vedno pa otrok lahko ostane tudi doma in skuša narediti prve korake v lastni samostojnosti. Seveda vsak starš sam ve, koliko lahko zaupa svojemu otroku, a prav to so lahko neprecenljivi trenutki za otroka. Če se bomo ves čas bali, kaj se mu lahko zgodi, in ga zavijali v vato, mu bomo delali medvedjo uslugo. Ker zgodi se mu lahko tudi v prisotnosti staršev.

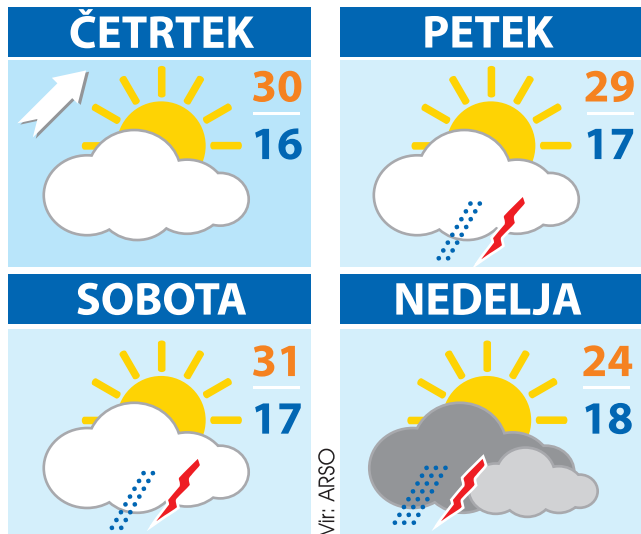
Če se bomo ves čas bali, kaj se otroku lahko zgodi, in ga zavijali v vato, mu bomo delali medvedjo uslugo.

Zgodba o Ostržku, majhnem dečku, ki se iz lutke počasi prelevi v dečka, je rdeča nit letošnjih oratorijev. Njegova pot odrasčanja je tako kot za vsakega otroka polna preizkušenj in skušnjav, ki jim Ostržek vedno znova podleže. Vendar šele ko zmore slediti dobrim delom, postane deček. Animatorji v vlogi igralcev vsak dan otrokom predstavljajo poučno, predvsem pa življenjsko zgodbo glavnega junaka. Kažejo jim, kako vsakodnevne skušnjave spremeniti v dobra dela, delavnost, poslušnost in odgovornost.

Prava zgodba za pravi čas, v katerem smo. Ko bi morda otroku dovolili, da več teka, skače, se igra in zabava, a nas je nenehno nečesa strah. Da bo padel, da se bo poškodoval, da ga bo kdo speljal na napačno pot, da mu bo kdo kaj slabega storil. Še odrasli jih imamo raje pred kakšno od elektronskih naprav in na kavču ali v sobi. V zmotnem mišljenju, da so tam bolj na varnem. A tudi tam prežijo pasti spletnega sveta, ki so morda še hujše kot prej našteje.

Morda pa bi bil čas, da starši začnemo bolj zaupati svojim Ostržkom. Da smo jih vzgojili dovolj dobro, da bodo znali ločiti zrnje od plev, da bodo znali zavrniti neprimeren prijatelj predlog, da bodo znali oceniti nevarnosti, da bodo izklopili kuhalno ploščo, da bodo znali sami kaj skuhati ali postoriti po stanovanju. Ali da se bodo, četudi bodo kateri od skušnjav podlegli, sami znašli in popravili storjeno. Če jim bomo dali prostor in možnost, da se osamosvojijo, jim bomo dali najboljšo popotnico za življenje.

Morda pa bi bil čas, da starši začnemo bolj zaupati svojim Ostržkom. Da smo jih vzgojili dovolj dobro, da bodo znali ločiti zrnje od plev, da bodo znali zavrniti neprimeren prijatelj predlog, da bodo znali oceniti nevarnosti, da bodo izklopili kuhalno ploščo, da bodo znali sami kaj skuhati ali postoriti po stanovanju. Ali da se bodo, četudi bodo kateri od skušnjav podlegli, sami znašli in popravili storjeno. Če jim bomo dali prostor in možnost, da se osamosvojijo, jim bomo dali najboljšo popotnico za življenje.

Misel tedna

Dovolite otroku več svobode: naj teka, skače, naj bo sproščen, naj se igra in zabava, naj ne bo nikoli pri miru.

(Jean-Jaques Rousseau)

Počitnice niso samo

Kako otrokom zagotoviti zanimive, varne in predvsem dostopne počitnice

Počitnice so konec junija tako težko pričakovane kot svetloba na koncu dolgega tunela. Olajšanje, ki ga konec šolskega leta, glasbenih, športnih, jezikovnih in kdove kakšnih aktivnosti prinaša, je prav enako težko pričakovano za starše kot za otroke. A trenutek zatem večino staršev zadene vprašanje – kaj pa zdaj? Le redki starši si lahko privoščijo več kot dva ali tri tedne odsotnosti z dela. Najbolj zahtevna je zato organizacija počitnic za otroke v nižjih razredih osnovne šole, ko so preveliki za vrtec in premajhni za samostojno bivanje doma. Tisti začetni hura pri večini staršev tako izzveni precej hitro.

»Počitnice so počitnice in ne učitnice!« je bil odločen psiholog Marko Juhant, ki smo ga prav tako ujeli že z eno nogo na dopustu. Od otrok zahtevati, da se med poletnimi

počitnicami učijo, vadijo snov, ki jim med letom ni šla, da berejo kupe knjig, ki jih niso prebrali med letom, in osvajajo bogvekakšna nova znanja, je povsem v nasprotju z osnovnim poslanstvom počitnic. Takšen pristop je dopusten samo v primeru, če bodo tudi starši na počitnicah vsak dan uro ali dve vadili knjigovodstvo, predavanje, konstruiranje ali tisto, kar pač počnejo za vsakdanji kruh, da bodo po vrnitvi na delo bolj konkurenčni. Kaj takšnega večini ljudi seveda niti slučajno ne pade na pamet. Zato je tudi pri vključevanju otrok v razne izobraževalne tabore in tečaje pametno ohraniti zdravo mero, če že odmislimo visoko ceno. Preverili smo, kakšne so dostopne možnosti za sosednjim vogalom.

StO, foto: SHERPA

Varstvo za najmlajše tudi letos

Celjska I. osnovna šola je lani prvič organizirala počitniško varstvo za najmlajše šolarje. To je bil edinstven primer v Sloveniji, da je določena šola pripravila varstvo za učence od prvega do petega razreda. Ker so bile izkušnje dobre, se je šola odločila, da tudi letos staršem ponudi to možnost. V ponedeljek je v varstvo prišla prva skupina otrok. Vse do konca avgusta bodo lahko proste dni preživljali v družbi sovrstnikov in ob zanimivih aktivnostih.

Program je namenjen učenem vseh celjskih osnovnih šol, a tudi otrokom iz sosednjih občin. Ker Mestna občina Celje kot ustanoviteljica šole celjskim otrokom subvencionira plačilo varstva, je prispevek staršev iz drugih občin nekoliko višji. Celjski straši tako plačajo 7 evrov na dan, ostali 10. V to ceno so poleg varstva vključeni še obroki (zajtrk, malica in kosilo) in vse animacije. Prednost šole je, da njena kuhinja deluje vse dni v tednu, saj je že

pred časom prevzela tudi kuhanje in razdeljevanje dnevnih toplih obrokov socialno ogroženim občanom.

Izvajalci programa so tudi letos mladi učitelji, zaposleni v okviru javnih del, učitelji šole pa so mentorji in pedagoški vodje. Starši lahko otroke pripeljejo v varstvo že ob 6. uri in na šoli zanje skrbijo vse do 16.30. Kot pravi ravnatelj šole Branko Močivnik, s tem pomagajo staršem, ki so tako brez skrbi v času, ko so v službi. Da je zanimanje za varstvo precejšnje, pove podatek, da bodo otroke vozili celo iz občin Brežice, Slovenska Bistrica, Vransko, Šempeter, Dobrna, Vojnik ... Pričakujejo približno 160 otrok, kolikor jih je bilo tudi lani. Tudi zamudnike še sprejemajo. Po dogovoru so celjske šole obvestilo o varstvu sicer objavile na svojih spletnih straneh in o tem seznanile starše na sestankih, verjetno pa vsi za to možnost kljub temu ne vedo ali se še odločajo glede dopusta.

Če so v šoli lani pri organizaciji varstva orali ledino, je bilo v tem smislu letos nekoliko lažje, saj so že vedeli, kako se lotiti zadeve.

Želje staršev so zelo različne, večina otrok je vpisanih za dva tedna, Branko Močivnik pa pravi, da obstajajo tudi primeri, ko otroci potrebujejo štiri ali pet tednov varstva.

»Gre za kakovostno preživljanje prostega časa,« pravi ravnatelj šole. Otroci bodo precej časa preživeli v dvorani nekdanjega Pionirskega doma v Kosovelovi ulici in na igrišču ter v telovadnici šole, program pa bo pester, saj bodo imeli delavnice z različnih področij in obiske zanimivih gostov. Odšli bodo na različne ekskurzije, izlete, pohode.

TC

Nataša:

facebook
NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE

»Pomagajo stari starši, pri varstvu se izmenjujemo tudi s sosedji, sestra je učiteljica in med počitnicami včasih popazi na otroka. Seveda kombiniramo s plačljivimi aktivnostmi, ker je brezplačnih zadev zelo malo. Poskušamo najti kaj, kar bo devetletniku v veselje, poučno in zabavno. Pomembno se nam zdi, da se v času varstva dobro počuti in mu počitnice niso v breme. Seveda je tudi cena velikega pomena. Najprej sva iskala dejavnosti, ki so bile zastoj, a so ponavadi hitro zapolnjene. Plačljive aktivnosti se začnejo pri sedemdesetih evrih in več. Tudi v šoli, ki jo obiskuje, organizirajo varstvo, a se nismo odločili zanj. Mislim, da za otroka niso prave počitnice, če jih mora preživljati v inštituciji, v kateri preživi večino leta. Takšnih delavnic se izogibamo, če se le da.«

veselje in sreča

Te dni je živahno tudi na oratoriju v Župniji svetega Duha v Celju

ANKETA

Čas za druženje in igranje

Poletje se je začelo in s tem tudi počitniške aktivnosti. Tako so v celjski Župniji sv. Duha ta teden pripravili oratorij za otroke. Pomešali smo se mednje in jih povprašali o načrtih za poletje.

Lea: »Oratorija sem se že večkrat udeležila, saj se igramo različne igre. Tudi letos pričakujem veliko novih in zabavnih stvari. Najbolj so mi všeč druženje s prijatelji in delavnice. Med počitnicami se bom igrala z igračami in šla na morje.«

Jakob: »Na letošnji oratorij sem se prijavil, ker je bolj kot da sem doma za računalnikom. Letošnje počitnice bom preživel s prijatelji, z družino in dobro družbo.«

Blažka: »Tema letošnjega oratorija je Ostržek. Vse aktivnosti, igre in delavnice se nanašajo na zgodnico o njem. Kot animatorka sodelujem že tretje leto. Vračam se zaradi dobre družbe in zabave, ob čemer pozabim na tehnologijo.«

Marta:

»Vprašljiv ostaja cel avgust. V tem času bosta otroka sama doma, vsak dan bosta imela različne zadolžitve, kot je pomoč pri gospodinjstvu, a seveda bosta imela tudi čas za igranje zunaj in čas za tablico. Sama si pripravita zajtrk in kosilo. Na kuhanje ju navajamo že od vrtčevskih let, sprva smo jed skuhati skupaj in tako ju priprave novih jedi učimo še zdaj. Ključno se mi zdi zaupanje. Zavedam se, da lahko gre kdaj kaj tudi narobe, a narobe je šlo tudi, ko sem bila sama otrok.«

Oratorij med najcenejšimi poletnimi aktivnostmi

Med možnostmi ugodnega varstva in vsebinsko bogatega preživljanja prostega časa za otroke je oratorij. Namenjen je osnovnošolskim otrokom, pripravljajo pa ga animatorji, ki so mladi prostovoljci v posameznih župnijah. O poletnem oratorijskem utripu smo govorili z Boštjanom Jamnikom, vodjo Oratorija Slovenija.

Program sicer prihaja iz Italije. V Sloveniji so ga prvič organizirali pred več kot 25 leti. Oratorije, kakršne poznamo pri nas, je zasnoval svetnik Don Bosko, ki je delal predvsem z mladimi in jim poleg splošnih vsebin posredoval tudi duhov-

ne vrednote. Kot pojasnjuje Jamnik, organizatorji vsako leto na nacionalni ravni določijo poenoteno temo oratorija. Gre za krožni sistem. Eno leto je to svetnik, naslednje svetopisemska oseba, tretje leto bolj splošna tematika. Ta je letos vezana na zgodbo o Ostržku. Jamnik opozarja, da oratorij ni namenjen le otrokom, ki obiskujejo cerkev. »Prihajajo različni otroci, tudi neverujoči ali drugače verujoči, in nihče ni izključen. Je pa res, da program poleg delavnic in iger vključuje kakšno molitev in sveto mašo.«

Število otrok na oratorijih iz leta v leto ostaja približno enako. Veliko staršev

v tem programu vidi tudi dobrodošlo in cenovno dostopno varstvo za svoje otroke. Oratorijsko dogajanje se začne ob 9. uri dopoldne, nekateri ponujajo tudi jutranje varstvo. Zaključijo ob 16. uri. Čez dan so različne delavnice, igre, otroci pojejo in plešejo, vsak dan je kateheza na izbrano temo, večkrat so organizirani izleti na razna kopališča, vendar je to odvisno od možnosti in stroškov. Glede na ponudbo niha tudi cena, ki se giblje med 10 in 30 evri za teden dni.

EP

Sabina:

»Otroke poleti čuvajo stari starši, a je to kar velika obremenitev kljub dobri volji, ki jo premorejo. Ne predstavljam si, kako bi se organizirali, če bi te možnosti ne imeli. Vsak dan, ko otroke odložim v varstvo pri njih, sem hvaležna za čas, denar in skrb, ki mi jih tako prihranijo.«

V Sloveniji vsako poletje pripravijo približno 300 oratorijev, kamor je vključenih 25 tisoč otrok in šest tisoč prostovoljcev animatorjev. Večina oratorijev traja en teden, lahko pa tudi do enega meseca. Stroški izvedbe se med oratoriji razlikujejo. Krijejo jih župnije, sredstva z občinskih razpisov, donatorji ter starši otrok, na nacionalni ravni organizatorji dobijo denar tudi od urada za mladino.

Pestro dogajanje v mladinskih centrih

Otroke lahko starši vključijo tudi v več dejavnosti, ki jih organizirajo mladinski centri po Sloveniji. Večina dejavnosti je brezplačnih. Večinoma si v mladinskih centrih prizadevajo postati središče ustvarjalnosti in druženja za otroke, ki bi sicer čas preživljali prepuščeni sami sebi. Kako jim to uspeva, smo preverili v Mladinskem centru Velenje.

V počitniškem času prilagodijo odpiralni čas centra in tako ne glede na urnik organiziranih dejavnosti zagotovijo varstvo otrok. Središče mladih in otrok je tako med

25. julijem in 18. avgustom odprto od ponedeljka do četrтка med 9. in 17. uro.

V centru vsak dan pripravijo različne delavnice, od kuharskih, plesnih, ustvarjalnih do športnih. Letošnji novosti v centru sta delavnica borilnih veščin, ki je po besedah Melite Anželak bolj po meri fantov, in delavnica manikure ter ličenja, nad katero se bolj navdušujejo dekleta. Vsak dan so otrokom na voljo tudi različne družabne in konzolne igre, pripravijo tudi turnirje v namiznem tenisu, nogometu, biljardu in drugih skupinskih športih.

Anželakova pravi, da starši tovrstne delavnice izkoristijo za dopoldansko varstvo otrok, zato so prijavljeni stari šest let in več. Prijavi se tudi več mladih po duši, starih do trideset let. Sicer pester program dogodkov pripravljajo vse leto, a največji obisk je ravno med poletnimi počitnicami, iz leta v leto pa se še povečuje.

Vse aktivnosti so brezplačne, zaželeno pa je, da starši otroke vpišejo osebno in se tako spoznajo z organizatorji. Dejavnosti se financirajo, kot še pojasnjuje Anželakova, iz javnih sredstev.

EP

Mladinski center Velenje organizira tudi enotedenski tabor Indi kamp. Gre za indijski kamp za otroke od šestega leta, ki bo trajal od 4. do 8. julija med 9. in 15. uro. Po besedah Anželakove je namen kampa otrokom ponuditi sproščen in družaben teden v naravi. Vsak dan bodo različne aktivnosti, na primer ribolov, lokostrelstvo, indijansko bobnanje, plovba po jezeru in poslikava indijanskih majic. V letošnjem letu so za kamp razpisali 60 mest in vsa so že zapolnjena. Prijavnina za kamp znaša 10 evrov na dan ali 25 evrov na teden, zajema pa varstvo otrok in kosilo ter pijačo.

Dvajset let brez posojil

GKN Driveline Slovenija bo do leta 2018 prihodke povečal na 100 milijonov evrov in za nedoločen čas zaposlil še sto ljudi

V zreškem podjetju GKN Driveline Slovenija bodo v tem in prihodnjem letu za nove naložbe namenili skoraj 15 milijonov evrov. Proizvodno stavbo, v katero se bodo širili, so že kupili, naročili so tudi že 21 novih strojev in kar je najbolj pomembno, pogodbe o dobavi izdelkov so že sklenili. Naročila novih kupcev so pravzaprav poglavitni razlog za širitev podjetja, ki je od leta 1998 v stoodstotni lasti angleške korporacije GKN. Ta ima v 30 državah 56 tisoč zaposlenih in 7,7 milijarde funtov letnega prihodka.

GKN Driveline Slovenija, ki večinoma sodeluje z avtomobilsko industrijo, je svojo poslovno pot začel pred 30 leti kot Uniorjev obrat. Takrat je dele za avtomobilске motorje in pogone izdeloval le za Zastavo, danes jih izdeluje za vse najbolj znane znamke avtomobilov v Evropi in tudi drugje po svetu. Za primerjavo – pred desetimi leti so v tovarni na dan izdelali 1.200 polgredi, danes jih več kot 6 tisoč, pred dvajsetimi leti so dnevno naredili 2 tisoč homokinetičnih

Več kot milijon avtomobilov je opremljenih s komponentami, ki jih izdelujejo v Zrečah.

zglobov in tisoč tripodov, zdaj se je število prvih povečalo na 16.400 in drugih na 17 tisoč. Takšno rast jim je omogočilo nenehno vlaganje v proizvodnjo. Vseh naložb so se lotili z lastnimi sredstvi in kot poudarja nekdanji direktor Andrej Poklič, ki je konec lanskega leta prevzel vodenje kar petih podjetij GKN na območju jugozahodne Evrope, se v minulih dvajsetih letih za naložbe in razvoj niso zadolževali.

Vsako leto 7-odstotna rast

Zreško podjetje, ki letos praznuje 30-letnico, že vsa leta, še zlasti pa v zadnjih dveh desetletjih angleških lastnikov, zaznamujejo visoka rast prodaje in dobička, višja dodana vrednosti na zaposlenega kot v drugih podjetjih v regiji in tudi viš-

Dodana vrednost na zaposlenega v GKN Driveline Slovenija znaša 53 tisoč evrov, kar je nad slovenskim povprečjem. Tudi plače v podjetju so nad povprečjem dejavnosti.

ja rast števila zaposlenih. Lani je imelo 69 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje in več kot 6 milijonov evrov čistega dobička. To je nekoliko manj, kot so načrtovali, vendar več, kot so dosegli v letu 2014. »Vsako leto zrastemo za približno 7 odstotkov. Letošnji prihodki naj bi znašali 75

milijonov evrov in glede na napovedi naročil bomo to številko celo presegli,« pravi direktor **Peter Smole**, ki je vodenje podjetja prevzel konec lanskega leta. Pri tem je zelo pomembno, dodaja, da celoten dobiček ostaja podjetju. Trenutno dela v Zrečah 400 ljudi, ki so v skladu s politiko latnika

deležni stalnega izobraževanja in izpopolnjevanja. Korporacija GKN tudi sicer zaposlenim namenja veliko pozornosti, saj postavlja njihovo varnost in zadovoljstvo pred povečanjem proizvodnje, poleg tega poudarja tudi sodelovanje z lokalnim okoljem in drugimi podjetji.

33 odstotkov vseh zaposlenih v GKN Driveline Slovenija predstavljajo ženske. Delajo tudi v proizvodnji, ki je tehnološko na zelo visoki ravni.

Sto novih delovnih mest

Zaradi novih naložb naj bi GKN Driveline Slovenija že leta 2018 presegel »magično mejo« sto milijonov evrov letnih prihodkov in odprl sto novih delovnih mest. Peter Smole napoveduje, da bo njihova rast prinesla koristi tudi lokalnim dobaviteljem. »Trenutno sodelujemo s približno sto večjimi in manjšimi slovenskimi podjetji, s katerimi na leto sklenemo za 15 milijonov evrov poslov. Z novimi projekti bomo v naslednjih letih sodelovanje razširili še na več podjetij, a tudi vrednost poslov bo višja,« pravi Smole.

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Upravi Pivovarne Laško in Pivovarne Union na čelu z Dušanom Zorkom avgusta poteče mandat. Enako velja tudi za celotni izvršilni kader, skupaj gre za trideset ljudi.

Od jutri Pivovarna Laško Union

Od jutri Pivovarne Laško kot samostojnega podjetja ne bo več. 1. julij je namreč dan njene formalne združitve s Pivovarno Union v družbo z imenom Pivovarna Laško Union, ki bo imela sedež v Ljubljani.

Kakšnih drugih sprememb po 1. juliju naj ne bi bilo, saj se jih je večina zgodila že v preteklem letu. Najprej po lanskem aprilu, ko je Heineken postal 51-odstotni lastnik Skupine Laško, in nato še po letošnjem aprilu, ko je nizozemski pivovarski velikan kupil še preostale delnice družbe.

S prevzemom sta se laška in ljubljanska pivovarna rešili velikih finančnih bremen, saj

je Heineken bankam odplačal 185 milijonov evrov njunega dolga. Novi lastnik je povezal proizvodnjo na obeh lokacijah in racionaliziral poslovanje obeh podjetij, zaradi česar se je zmanjšalo število zaposlenih. Prej jih je bilo približno 800, v združenju družbi jih bo delalo 670.

Kot poudarjajo v Laškem, zaradi združitve ne bo ukinjen noben program. Obe pivovarni bosta še naprej varili vsaka svoje pivo in polnili vodo. Razlika je le v tem, da v Laškem varjeno pivo zdaj v sodih vozijo v Union, kjer ga polnijo v steklenice.

Jl, foto: arhiv NT (SHERPA)

Jahta in lokali spet na dražbi

Stečajni upravitelj celjske družbe PSZ Radovan Triplat bo prihodnji mesec na dražbah ponovno poskušal prodati nekaj nepremičnin v središču Celja. Gre za trgovske lokale v Prešernovi ulici in na Krekovem ter Glavnem trgu, ki jim je zaradi neuspešnih dozdajšnjih dražb cena že občutno padla.

To velja tudi za 17-metrsko jahto, zasidrano v Zadru, ki jo Triplat prodaja že več kot leto. Na prvi dražbi je izklicna cena za jahto skupaj z manjšim čolnom znašala 530 tisoč evrov, na novi dražbi, ki bo 20. julija, bo izklicna cena 260 tisoč evrov.

Stečajni upravitelj pripravlja novo dražbo tudi za poslovno stavbo v Kocenovi ulici in za večji objekt v Prešernovi ulici, v katerem imata prostore v najemu tudi trgovina DM in vinoteka Oskarjevo. Ker bo izklicna cena tudi za ti dve nepremičnini precej nižja od tržne in likvidacijske, mora soglasje k prodaji dati upniški odbor. Izklicna cena za stavbo v Kocenovi ulici, ki ima v več nadstropjih več kot 1.200 kvadratnih metrov površin, bo 397 tisoč evrov, kar je za 240 tisočakov manj od ocenjene tržne vrednosti. Za stavbo v Prešernovi ulici, ki ima 1.600 kvadratnih metrov površin, bo izklicna cena za skoraj polovico nižja od tržne. Znašala bo 690 tisoč evrov.

Jl

Bankrotirala šentjurska bolnišnica za živali

Sodišče je v začetku tedna razglasilo stečaj Veterinarstva Šentjur. Stečaj je predlagal Bojan E. Frantar, eden od zaposlenih, češ da je podjetje plačilno nesposobno, ker zamuja z izplačilom plač. Kot je navedel v svojem predlogu, je aprila prejel šele plačo za februar, znesek pa je bil nižji od 500 evrov.

V Veterinarstvu Šentjur, ki ga je od leta 2008 vodil **Matej Zupanc**, sicer tudi eden od pomembnejših lastnikov podjetja, dejstva o trajnejši nelikvidnosti niso zanikali. Sodišče so prosili, naj odločanje o začetku stečajnega postopka odloži do konca junija, češ da so že pred Frantarjevo vložitvijo predloga o stečaju začeli postopke, s katerimi bi izboljšali finančno stanje družbe. Maja so na seji skupščine predlagali dokapitalizacijo, ki pa je lastniki niso podprli. Zato so začeli pripravljati predlog za prisilno poravnavo.

Ker v svoji zahtevi za odložitev odločanja o stečaju vodstvo podjetja ni predložilo vseh potrebnih dokumentov in tega ni storilo niti po ponovnem pozivu, je sodišče sprejelo sklep o stečaju in za stečajnega upravitelja imenovalo Branka Mavriča.

Veterinarstvu Šentjur, ki je imelo ambulantno tudi v Ljubljani, so po javno dostopnih podatkih prihodki lani upadli za petino in so znašali 537 tisoč evrov. Družba, v kateri je bilo zaposlenih deset ljudi, je imela 102 tisoč evrov čiste izgube in za več kot 400 tisoč evrov finančnih in poslovnih obveznosti.

Jl

Bodo v Celju spet šivali Toprove bunde?

Lastnica Topra bi rada proizvodnjo, ki je zdaj v Bolgariji, obudila v Sloveniji – Prihodnje leto tudi na trge sosednjih držav

Čeprav je od stečaja Topra, enega najbolj uspešnih in znanih slovenskih tekstilnih podjetij v nekdanji Jugoslaviji, minilo že več kot dvajset let, v Celju na to svojo tovarno še niso pozabili. Tudi zato so z velikim odobravanjem sprejeli novo Toprovo prodajalno v središču mesta. Vendar novo podjetje, ki je prodajalno odprlo, s staro tovarno povezujeta le ime in podoben program. Današnji Toper je star šele tri leta, sedež podjetja je v Kranju. Potem ko je trgovine odprla v Kranju, Ljubljani, Mariboru, Novem mestu in zdaj še v Celju, lastnica podjetja Sara Stepanjan resno razmišlja, da bi v mestu, kjer je ta znana blagovna znamka nastala, postavili tudi proizvodnjo. Toprova oblačila zdaj šivajo v Bolgariji.

Začetki Topra segajo v čas po drugi svetovni vojni, ko so v Celju dve podjetji združili v tovarno, ki je sprva šivala srajce iz najlona, nato se je posvetila še izdelavi športnih oblačil. Prelomnica se je zgodila sredi osemdesetih, ko je Toper kot del YU ski poola začel opremljati jugoslovansko smučarsko reprezentanco. Vrhunec njegovih uspehov je bila odlična prodaja zimskih bund po vsej nekdanji Jugoslaviji in tudi mnogih drugih državah. Na Češkoslovaškem na primer jih je na leto prodal kar 60 tisoč. V teh najboljših letih je Toper zaposloval nekaj tisoč ljudi po nekdanji Jugoslaviji in Češkoslovaški. Propad tovarne se je začel z osamosvo-

Lastnica Topra Sara Stepanjan (na sredini) je v Celju odprla trgovino. Bo v mestu obudila tudi proizvodnjo športnih oblačil in oblačil za prosti čas?

jitvijo in se končal leta 1992 s stečajem, saj so bile finančne in vodstvene težave podjetja prevelike. Bilo je še nekaj poskusov oživitve posameznih delov Toprove proizvodnje, a so bili vsi neuspešni.

Najbolj kakovostni in sodobni materiali

Leta 2008 je blagovno znamko kupila družba Lohnko Inženiring, ki je večinoma šivala za druge naročnike. Ko je tudi Lohnko leta 2013 šel v stečaj, je blagovno znamko in večino zaloge kupila Sara Stepanjan, po rodu Armenska, in ustanovila podjetje z enakim imenom. Toper

je danes majhna družba s trinajst zaposlenimi, njeno poslovanje je uspešno. Že v drugem letu delovanja je prodajo podvojila, lani je zrasla še za 30 odstotkov in ustvarila približno 700 tisoč evrov čistih prihodkov od prodaje.

Novi Toper oblačila šiva v Bolgariji, kjer je del proizvodnje imel že prejšnji lastnik te blagovne znamke. Ne opremlja nobene olimpijske reprezentance, je pa uradni opremljevalec deskarjev in tekmovalcev v smučarskem krosu. Te dni je sklenil pogodbo tudi s slovensko žensko reprezentanco v namiznem nogometu, ki je zelo

uspešna. »Materialov, iz katerih šivamo zimska občila in oblačila za prosti čas, ne kupujemo na Kitajskem ali v Indiji in Pakistanu, ampak uporabljamo najbolj sodobne in kakovostne, ki so

trenutno na trgu,« poudarja direktor poslovnega razvoja Gorazd Mauri. »Tudi linije v Bolgariji so dobro opremljene, predvsem pa naša proizvodnja ne pomeni izkoriščanja delovne sile. Delavci,

ki šivajo za nas, so dobro plačani.«

Blagovna znamka še vedno cenjena

Toper svoja oblačila večinoma prodaja v Sloveniji. Vendar se, napoveduje Mauri, namerava širiti še na druga tržišča. Že za naslednje leto načrtuje vstop na trge nekdanje Jugoslavije, kjer je blagovna znamka še vedno zelo cenjena. Prve korake namerava narediti tudi v Avstriji in Italiji ter na Češkem in Slovaškem.

Osvajanje novih trgov ni edini načrt, ki ga imajo v Toperu. Gorazd Mauri pravi, da želijo obnoviti proizvodnjo v Sloveniji. »Razmišljamo o manjši sodobni proizvodnji, naša osnovna želja je, da bi bila v Celju. Kdaj bi zagnali stroje, težko napovem, saj imamo trenutno na mizi kar nekaj scenarijev. Vse je odvisno od načrtov za širitev prodaje in tudi od tega, da bi radi ob proizvodnji imeli še razvojni laboratorij. Poleg tega gre za kar veliko naložbo, ki jo moramo, preden se odločimo zanj, res dobro pretehtati.«

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Teško leto za Celjski sejem

Upravni odbor Celjskega sejma bo odslej namesto treh članov imel štiri. Predsedniku Francu Pangerlu, njegovi namestnici Tini Kramer in članu Robertu Otorepcu, ki je tudi izvršni direktor družbe, se bo kot predstavnica kapitala pridružila še Nina Ermanc Pangerl. Njeno podjetje Celuks je pred kratkim postalo 12,6-odstotni lastnik Celjskega sejma in s tem drugi največji delničar.

Nino Ermanc Pangerl so za novo članico upravnega odbora imenovali na torkovi seji skupščine, na kateri so lastniki odločali tudi o nekaterih spremembah statuta in o delitvi lanskega čistega dobička. Sklenili so, da si dividend

tudi letos ne bodo razdelili, ampak bo dobiček deloma šel v rezerve, deloma pa bo ostal nerazporejen.

V največji sejmski hiši v Sloveniji so lani imeli 3,8 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za 4 odstotke več kot predlani. Družbi je prvič po letu 2008 uspelo z ostalimi sejmi nadoknaditi izpad prihodkov, ki jih običajno prinese avtomobilski četverček Avto in vzdrževanje, Moto boom, Gospodarska vozila in Logotrans. Ker gre za bienalno prireditve, sejma lani ni bilo, prav tako ga ni bilo letos. V dogovoru z razstavljalci ga je vodstvo družbe prestavilo na nepar-neta, da se časovno ne bi

pokrival z največjim sejmom gospodarskih vozil v Hannoveru in s sejmom za avtoservisno dejavnost v Frankfurtu. Avtomobilski četverček bo torej spet leta 2017. Ker letos tudi ni sejmskega četverčka Formatool, Plagkem, Varjenje in Graf-Pack, ki je prav tako bienalen, v družbi Celjski sejem kljub nekaterim novim prireditvam letos načrtujejo za približno 10 odstotkov nižje prihodke. Čisti dobiček naj bi bil nekoliko višji od lanskega.

Največja lastnica Celjskega sejma je še vedno s skoraj 25-odstotnim deležem Mestna občina Celje. Med večjimi lastniki so poleg podjetja Celuks še Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije, Kovintrade in mariborska družba Utilis, ki je posredno v lasti Dušana Mohorka. Pomemben lastnik je s skoraj 7-odstotnim deležem tudi predsednik upravnega odbora Franc Pangerl.

JANJA INTIHAR

Družba Celjski sejem bo tudi letos na Mednarodnem sejmu obrti in podjetnosti omogočila brezplačno predstavitev desetim mladim inovativnim podjetnikom. Na razpis, ki bo odprt do 1. julija, se lahko prijavijo podjetniki oziroma člani podjetniške skupine, stari od 18 do 35 let. Podjetnik oziroma skupina mora biti najmanj 25-odstotni lastnik podjetja, ki ne sme biti starejše od treh let.

iJAGER
Vedno poceni

www.trgovinejager.com

Kolo Lady Summer
s košaro, 26 col, spredaj ročna zavora, zadaj nožna zavora

99,99 EUR

Kolo Champion
26 Col, 18 prestav, V Brake zavora

109,99 EUR

Kolo Viper Rale 26 Col
prestave Shimano, 18 prestav, V Brake zavora, zeleno-bela barva

119,99 EUR

Kolo na elektro pogon 28004A
motor 250 W, baterija 36 V-10Ah, 3 prestave, V-brake zavora, LED display, alu okvir, max. doomet do 60 km

6 % TAKOJ CENEJE
REGIJA CENA 849,99
798,99 EUR

EASY SET bazen 3,0 m
305 x 76 cm, s črpalke ECO, 3.853 L vode

59,99 EUR

FAST SET bazen 3,0 m
305 x 76 cm, 3.635 L vode, s črpalke flow clear, pribor za popravilo

69,99 EUR

Pralni stroj Sharp ESFA6123W2EE
polnitev 6 kg, 1.200 obr/min, energijski razred A+++, Icon Display, garancija 2 leti

6 kg
1.200 obr/min
2 leti garancije

SHARP

199,99 EUR

Ponudba velja do odprodaje akcijskih zalog. Jagros d.o.o., Laše 1/b, 3241 Podplat | 03/812-0454 tajništvo2@trgovinejager.com www.trgovinejager.com

Parkiranje bo cenejše

Na zadnji seji so mestni svetniki razrešili direktorico Celjskega mladinskega centra Glorjano Veber in za vršilko dolžnosti do imenovanja novega direktorja imenovali Tino Rosina Košir.

Sicer pa so svetniki za direktorico javnega zavoda Socio ponovno izbrali Suzi Kvas. Za direktorja Muzeja novejšje zgodovine Celje so za pet let potrdili dr. Tončka Kregarja, za upravnico Slovenskega ljudskega gledališča Celje so mandat ponovno potrdili Tini Kosi.

CELJE – Svetniki so na seji mestnega sveta odločali o novih cenah parkiranja na nekaterih parkiriščih v Celju in o možnosti nakupa več dovolilnic za parkiranje v starem mestnem jedru.

Ker sta parkirišči ob Razlagovi ulici in Savinjskem nabrežju slabše zasedeni, so svetniki odločili, da bosta postali del II. cone, kar pomeni, da bo cena parkiranja nižja. Po novem bo tako treba za ves dan parkiranja odšteti 2,50 evra namesto dosedanjega 0,90 evra na uro oziroma 1,8 evra za dve uri.

Novost bo tudi plačljivo parkirišče pri Zdravstvenem domu Celje. To bo po novem v modri coni parkiranja, kar pomeni, da bo tam parkiranje dovoljeno za največ dve uri. Cena parkiranja bo 0,90 evra na uro. Oddelek za okolje in prostor Mestne občine Celje bo tako poskrbel, da bo bolnikom in obiskovalcem

zdravstvenega doma vedno na voljo parkirno mesto. Ta se sicer nahajajo na obeh straneh šolskega dispanzerja, na vsaki strani je več kot 20 mest. S časovno omejitvijo parkiranja bo poskrbljeno, da parkirnih mest ne bodo zasedli zaposleni v celjskem zdravstvenem domu. Če se bo pojavila potreba po dodatnih parkirnih mestih, bodo modro cono parkiranja v okolici širili.

Svetniki so na mestni seji sprejeli tudi predlog možnosti nakupa druge parkirne dovolilnice za stanovalce starega mestnega jedra. Slednji bodo torej lahko kupili dve dovolilnici, pri čemer bo druga za polovico dražja od prve. Večji uporabniki, ki zakupijo več kot 30 parkirnih dovolilnic, bodo po novem te lahko kupili z 10-odstotnim popustom.

EP
Foto: EP

Marko Mandič nagrajenec občine

VELENJE – Na zadnji preddopustniški seji so velenjski svetniki potrdili sklep o podelitvi priznanj Mestne občine Velenje za leto 2016.

Ob prazniku občine, ki bo 20. septembra, bodo grb občine prejeli Gimnazija Vele-

nje, ki letos praznuje petdeset let, Smučarsko skakalni klub Velenje, ki že šestdeset let vzgaja generacije športnikov, in znan igralec Marko Mandič. Plaketo občine pa bodo prejeli Andragoško društvo Univerze za tretje življenjsko obdobje, ki že

skoraj trideset let starejšim, željnim znanja, izpolnjuje življenjske sanje, Plavalni klub Velenje, ki je v štiridesetletnem obdobju vzgojil vrhunske športnike, in Emilija Marija Kovač, nepogrešljiva v tamkajšnji Karitas.

BGO

Knežje mesto proslavilo državni praznik

CELJE – Osrednja občinska proslava ob dnevu državnosti je bila na prostem v mestnem parku. Svečani govornik na proslavi je bil Peter Jambrek, aktiven snovalec osamosvojitvenega procesa, soavtor slovenske ustave in prvi predsednik Ustavnega sodišča RS.

V govoru se je sprehodil skozi zgodovino in poudaril, da nas mora bogatiti in ne omejevati ter generacijsko razdeljevati. Obudil je tudi pogosto primerjavo Slovenije s Švico

in povedal, da je Slovenija mlada država, ki ima odprte še vse poti, le poiskati jih je treba. Poudaril je neizkoriščenost dobre geografske lege in turističnih priložnosti.

Dogodek je proslavil tudi dvesto let javnega glasbenega šolstva. Glasbi so se s kulturnim programom poklonili Nuša Derenda, Mladinski pihalni orkester Glasbene šole Celje pod vodstvom Bernarda Beline ter recitatorki Maja Zupanc in Urška Klajn.

EP, foto: EP

Mestni trgi so letos še bolj čarobni

CELJE – Mestni marketing, ki deluje zadnja tri leta, se trudi mesto Celje narediti čimbolj prijazno domačemu trgovcu, podjetniku in meščanu. V ta namen pripravlja več projektov in dogodkov, ki vedno bolj prebujajo staro mestno jedro.

V sklopu projekta Čarobnost mestnih trgov so se trgovine in gostinci iz starega mestnega jedra z modno revijo že predstavili v treh četrtkovih večerih zapored. Zadnja revija bo 30. junija na Krekovem trgu. Ideja je, da bi dali priložnost podjetnikom, ki delujejo v celjskem mestnem središču, da se predstavijo širši množici.

Sicer je bil mestni marketing ustanovljen z namenom razvoja starega mestnega jedra, kar spodbuja z različnimi dogodki in medmestnim povezovanjem. Mestno jedro Celja želi narediti še bolj udobno in prijetno središče za bivanje, obiskovanje prireditve in druženje tako za Celjane kot obiskovalce.

EVA POPOVIČ, foto: GrupA

Pred tednom so se predstavili ponudniki s Trga celjskih knezov in iz njegove bližnje okolice.

Rdeča sadna pršica (*Panonyhus ulmi*)

Pepelin WG

Sredstvo **Pepelin WG** se uporablja kot preventivni kontaktni fungicid na vinski trti, pečkarijih, koščičarjih, ozimnih in jarih žitih, bučnicah, plodovkah, hmelju, vrtnicah, grahu in na okrasnih rastlinah.

Breskova pepelovka (*Sphaerotheca pannosa persicae*)

Akarinoza vinske trte (*Calepitrimerus vitis*)

Pepelasta plesen jablan (*Podosphaera leucotricha*)

Hmeljeva pepelovka (*Sphaerotheca humuli*)

Jagodna pepelovka (*Sphaerotheca macularis f. fragariae*)

AGRO NASVETI:
031 504 512 (Nande Osojnik)
051 367 008 (Vili Kurnik)

CINKARNA

www.cinkarna.si

Vedno večje pomanjkanje duhovnikov

Jih bomo morali povabiti iz Afrike in Azije?

Na območju Škofije Celje je letos en sam novomašnik, ki bo v duhovnika posvečen v teh dneh. To je Gregor Majcen iz Polž pri Novi Cerkvi, skoraj sosed znamenitega Sorževega mlina. Novomašniki so postali prava redkost. Lani ni imela Škofija Celje nobenega svojega novomašnika in tudi prihodnje leto ga ne bo.

Leta 2015 sta bila z našega območja sicer dva nova duhovnika, od tega eden iz Galicije, ki je član minoritskega redovniškega reda. Duhovniki, ki so obenem redovniki, namreč ne spadajo pod škofije, ampak je zanje pristojen njihov redovni red. Drugi novomašnik je bil iz Slovenskih Konjic, ki spadajo v mariborsko nadškofijo. V Škofiji Celje pomanjkanje duhovnikov tako že zelo občutijo. V bogoslovju se izobražujeta iz te škofije le še dva kandidata za duhovniški poklic. Eden je

Mašniška posvečenja v celjski stolnici so izjemen dogodek. Škofija Celje ima v treh letih enega samega svojega novega duhovnika.

iz Velenja, drugi iz Tabora v Savinjski dolini. Oba bosta nadaljevala izobraževanje v petem letniku.

V socialističnem obdobju, ki verskim skupnostim ni bilo najbolj naklonjeno, je bilo v Sloveniji po petdeset novomašnikov na leto. Bogoslovja so bila prepolna bodočih duhovnikov. In kaj se je zgodilo? »Eden od razlogov je, da mladi težko sprejemajo doživljenjske odločitve. To se pozna tudi pri sklepanju zakonske zveze, saj se ne poročajo, ampak le živijo skupaj,« meni kancler Škofije Celje **Jože Kužnik**. Podobno opaža pri odločitvi za duhovništvo, saj nekaterim moči za zadnjo odločitev zmanjka.

Problem pomanjkanja duhovnikov rešuje Škofija Celje zaenkrat tako, da vodijo duhovniki po dve, tri ali še več župnij hkrati. Za župnije, ki pomanjkanje duhovnikov

najbolj občutijo, pripravlja škofija rešitev v obliki delovanja stalnih diaconov. To so možje, ki so lahko poročeni in v drugi redni službi. Za stalne diakone je v Škofiji Celje sedem kandidatov, ki bodo lahko po posvetitvi med drugim krščevali in poročali ter opravili pogrebni obred, vendar maše ter spovedovanja ne bodo mogli opravljati.

V zahodni Evropi je pomanjkanje duhovnikov še večje. Tam rešujejo problem delno tako, da vabijo v župnije duhovnike iz Afrike in Azije, kjer jih ponavadi ne manjka. Tako je tudi v nekaterih župnijah v sosednji Avstriji. »Pri nas tega še ni. Imeli smo primer na Frankolovem, kjer je opravljal duhovniško službo več let duhovnik Koch s Poljske. Nato se je vrnil domov,« je povedal kancler.

BRANE JERANKO

NE PREZRITE

Portret letošnjega novomašnika iz Škofije Celje Gregorja Majcna

stran 28

Krožišče že letos

Direkcija za infrastrukturo zbrala denar za gradnjo krožišča v Latkovi vasi

PREBOLD – Eden večjih izzivov občine do konca letošnjega leta je uresničitev večletnih prizadevanj za gradnjo krožišča v Latkovi vasi. Gradnjo bo vodila in v večji meri financirala direkcija za infrastrukturo. Občina mora primakniti 30 odstotkov od skoraj 900 tisoč evrov vredne naložbe.

A je svoj del soudeležbe pri projektu na srečo poravnala že v zadnjih letih, je povedal

župan Vinko Debelak. V trenutnih razmerah bi občina namreč v proračunu težko zagotovila ta denar. »Tako pa smo že pred leti odkupili zemljišča in uredili dokumentacijo. Leta je bil v tem »mrtev kapital«, ki pa ga bomo zdaj končno tudi unovčili,« pravi Debelak, ki upa, da bodo lahko stroji zabrnili že prihodnji mesec. Vse postopke glede izbire izvajalca vodi direkcija, ki nam uradnih potrditev, kdo bo v Preboldu

gradil, do zaključka redakcije ni poslala. A neuradno je že znano, da je bilo na razpisu izbrano celjsko podjetje Vzdrževanje in obnova cest, ki prav zdaj gradi krožišče tudi v Malih Braslovčah. Uradno pogodbe v Ljubljani še niso podpisali, ker je prišlo do zapleta in ponovnega izbora nadzornika del. To naj bi rešili še pred počitnicami in v mesecu dni naj bi bilo v Latkovi vasi že gradbišče.

LK, foto: JV

Zaradi del lahko vozniki na regionalni cesti v Latkovi vasi to poletje pričakujejo oviran promet in zastoje. A ko bo krožišče zgrajeno, bo pretočnost prometa boljša.

Delavni gasilci

VOJNIK – V gasilskem domu na Frankolovem je bilo pred nekaj dnevi slovesno odprtje nove dvorane. V dvorani, ki je urejena v mansardi stavbe, lahko sprejmejo do 130 obiskovalcev. Služila bo predvsem za sestanke in izobraževanja.

Gre za stavbo, v kateri je bila nekoč tovarna. Gasilci so jo nato leta 1986 preuredili v gasilski dom. V zadnjih treh letih so mu zgradili še prizidek, kjer so sanitarije, garderoba in čajna kuhinja. Dvorano so začeli urejati lani in jo dokončali letos. Pomagali so si z denarjem občinskega proračuna, sredstvi donatorjev ter delom gasilcev, ki so opravili 2800 ur prostovoljnega dela. Odprtja so se udeležili številni krajan in tudi gasilci iz drugih društev. Pri gasilskem domu je krajevna skupnost letos uredila parkirišče, ki služi tako za njene kot za gasilske potrebe.

BJ

Tako je bilo v Zavrhu pred sanacijo plazu februarja letos. Kalvarija družine se na srečo končuje.

Država se je izkazala

DOBRNA – Sanacija plazu, ki je ogrožal več stanovanjskih hiš v Zavrhu, je pred koncem. Neposredno je bila ogrožena stanovanjska hiša družine Doler. Plaz je opazila februarja letos, ko se je pogreznil del dvorišča. Še isti večer so družini priskočili na pomoč gasilci, ki so plaz prekrili.

Začela se je kalvarija najbolj ogrožene družine, ki je opozorila pristojne na svojo hudo stisko. Grozilo ji je, da bo ostala brez doma. Družina je za pomoč zaprosila občinski svet. Tako družina kot svetniki so izražali zaskrbljenost tudi zaradi drugih hiš v Zavrhu, ki so neposredno pod to domačijo. Geomehanik je ugotovil, da se zemljina premika celo pod hišo najbolj ogrožene družine. Prošnjo za pomoč je družina poslala tudi ministrstvu za okolje in pro-

stor, ki se je v tem primeru hitro odzvalo.

Aprila je država že začela sanacijo, med drugim so bili postavljeni piloti. Zemeljska dela so bila končana prejšnji teden, v tem tednu bo še postavljena varovalna ograja. Sanacija bo

stala približno sedemdeset tisoč evrov, večino od tega bo plačala država. Občina, ki si je zelo prizadevala za sanacijo plazu, bo med drugim plačala davek na dodano vrednost.

BJ

Foto: arhiv NT (GrupA)

Navdušite nas s potopisom!

Podaljšan rok oddaje! Vaše prispevke pričakujemo na elektronskem naslovu tednik@nt-rc.si do vključno 15. julija 2016.

OPTIMIST Nagrade bo tudi letos prispevalo podjetje Optimist iz Celja.

Tvegali so življenja

MOZIRJE, ŠOŠTANJ – Na Golteh ter v Zavodnjah je bila slovesnost v spomin na 25-letnico prebega vojaškega helikopterja jugoslovanske armade na slovensko stran. Takrat sta na Golte s helikopterjem Gazela iz mariborske vojašnice prebegnila dva uslužbenca JLA.

»S tem ko sta Jože Kalan in Bogomir Šuštar prebegnila iz agresorske vojske v teritorialno obrambo in s seboj pripeljala gazelo, je bil pridobljen prvi helikopter Republike Slovenije oziroma Slovenske vojske,« je o pomenu dogodka povedala obrambna ministrica **Andreja Katič**. Vsi prebežniki iz JLA so s takšnimi dejanji izpostavljali svoja življenja ter življenja svojih najbližjih. Med dejanjem bi lahko bili takšni prebežniki tarča vojske JLA kot slovenske strani, saj je imel helikopter oznake agresorske vojske. Na Golteh je helikopter dobil slovenske

Junakov, kot sta bila Jože Kalan in Bogomir Šuštar, je bilo še več. Tvegali so svoja življenja ter življenja najbližjih.

oznake. Kalan je bil takrat pilot, Šuštar letalski tehnik.

»Na ta dan smo začeli pisati zgodovino vojaškega letalstva Slovenske vojske,« pa je o pomenu dejanja na Golteh v govoru povedal poveljnik 151.

Helikopterske eskadrilje Slovenske vojske **Igor Lanišnik**.

»Ne gre le za helikopter, to je bil dokaz moči, odločnosti ter želje po samostojnosti,« je še dodal Lanišnik. Helikopter je bil nato premeščen k planin-

skemu domu na Smrekovcu ter pozneje na kmetiji Rezoničnik ter Juvan. Danes je ta helikopter kot muzejski eksponat na ogled v Parku vojaške zgodovine v Pivki.

BJ, foto: MZO

Dobili moderen in prostoren gasilski dom

DOBJE – Štiri desetletja delovanja prostovoljnega gasilskega društva so člani PGD Dobje obeležili s slavnostno sejo in prireditvijo, ki so se je udeležili gasilci vseh okoliških društev in pobratenega društva Unterschleissheim v Nemčiji. Ob tej priložnosti so namenu predali tudi obnovljen in razširjen gasilski dom, ki so ga gradili dve leti.

Štirideset let se v bogati zgodovini gasilstva na Slovenskem morda ne sliši veliko, a v Dobju se brez gasilcev ne zgodi skoraj nič. V

štirih desetletjih so prehodili izjemno pot, ob čemer jim je javno priznanje izrekel tudi Mihael Boranič iz Gasilske zveze Slovenije. Društvo

šteje približno 60 operativnih gasilcev, med člane ali podpornike pa se prišteva vsaj polovica vseh ljudi v občini. Za gradnjo prizidka so gasilci začeli varčevati že leta 2008, do 2014 so uredili vso dokumentacijo, zadnji dve leti so intenzivno gradili in urejali okolico. Kot poudarjajo, brez podpore

občine ne bi šlo. Če odšteto cestno infrastrukturo, je bilo financiranje prizidka h gasilskemu domu eden večjih projektov zadnjih dveh občinskih proračunov, skupno so prispevali 150 tisoč evrov.

»V zadnjih letih smo bili v občini priča nekaj večjim požarom, kjer bi bila brez posredovanja gasilcev gospodarska škoda izjemno velika,« v nagovoru povedal župan **Franc Leskovšek**. Člani društva in krajanje so vložili na tisoče delovnih ur, materiala, storitev, da jim je po več letih prizadevanj uspelo zgraditi prizidek k domu. Kot je pojasnil predsednik PGD Dobje Branko Uduč, imajo zdaj na voljo dvakrat več prostora, pri intervenciji pa je mogoč hiter izvoz, ki jim prihrani nekaj odločilnih minut. Uduč je sicer tretji predsednik društva. Prvi je bil Milan Janša, vmes pa je bil 28 let duša in srce dobjskih gasilcev v začetku leta preminuli Franci Salobir.

StO

Zločin nad invalidi

VOJNIK – V občini so se v preteklih dneh spomnili 75-letnice dogodkov z začetka druge svetovne vojne. Eden od njiju je povezan s strahotnim nacističnim zločinom in drugi z ustanovitvijo odbora osvobodilne fronte.

Med zločini nacistov, ki so jih ti storili v imenu ustvarjanja čiste rase, so bili tudi poboji invalidov. Iz bolnišnice v Vojniku, tako imenovane hiralnice, so tako nacisti junija 1941 odpeljali 92 varovancev. Večino so pobili in sežgali

v krematoriju v Gradcu. Zbrani so se prav tako spomnili 75-letnice ustanovitve odbora partizanske osvobodilne fronte za to območje. Junija 1941 so ga ustanovili v gostilni v Arclinu, kjer so se zbrali nekateri občani takratnih občin Vojnik in Škofja vas.

Spominska prireditev je bila v prostorih vojniške bolnišnice. Na dogodke med vojno in na vrednote miru sta spomnila župan Branko Petre in direktor bolnišnice Marjan Javornik. Pri spominskih ploščah, ki spominjata na dogodka pred 75 leti, so položili cvetje. Za žrtve nacističnega zločina je bila v bolnišnični kapeli opravljena maša zadušnica. BJ

Po cesti na elektriko

DOBRNA – Ob občinskem prazniku je bilo pred dnevi slovesno odprtje polnilne postaje za električna vozila. Polnilna postaja je na parkirišču v občinski lasti, kjer lahko vozniki polnijo po dve vozili hkrati.

Postavljena je bila v sodelovanju med občino in družbo Elektro Celje. Občina je med drugim poskrbela za zemeljska dela, elektro podjetje za polnilno postajo. Gradbena dela so opravili delavci občinskega režijskega obrata. »Polnilnica je namenjena tudi spodbujanju ljudi, da bi se bolj odločali za električna vozila. Namenjena je tako našim občanom kot tudi turistom, ki prihajajo na Dobrno,« je ob odprtju polnilne postaje povedal župan **Martin Brecl**. Župan je med drugim poudaril skrb za energetske neodvisnost in varovanje okolja ter to, da je takšno gorivo veliko cenejše. »Ob tem, da smo Zemlji prijazni in ekološko osveščeni, se to tudi izplača,« je še dejal župan.

BJ, foto: ZTŠK

Z odprtja polnilne postaje za električna vozila. Vozniki lahko polnijo po dve vozili hkrati.

Rešujejo prostorsko stisko

VOJNIK – V začetku tedna so se začela dela v podružnični šoli v Novi Cerkvi, kjer imajo prostorsko stisko. Zaradi nje bo občina uredila v podstrešnem delu dodatni učilnici, večnamenski prostor z knjižnico, dva kabineta za učitelje in sanitarije. Poleg strehe bo občina med drugim uredila fasado na severni strani šolske stavbe.

Na občini so z urejanjem šole v Novi Cerkvi počakali na konec šolskega leta, ko je v stavbi konec otroškega živčava. Dela naj bi bila končana do septembra. Naložba bo stala približno tristo tisoč evrov, občina si delno pomaga z denarjem, ki ji pripada po 23. členu Zakona o financiranju občin. Glavni vzrok za naložbo je povečanje števila šolarjev. V zadnjem šolskem letu je obiskovalo podružnično šolo v Novi Cerkvi 58 šolarjev. Šola deluje v okviru Osnovne šole Vojnik. BJ, foto: arhiv NT

Pogled na šolo v Novi Cerkvi, kjer občina rešuje prostorsko stisko.

Ekipa 3SP je v Rimskih Toplicah najboljše skuhalo letošnji golaž

Poletje v Velenju se je začelo.

V dveh dneh tri tisoč obiskovalcev

RIMSKE TOPLICE – Turistično društvo je že deveto leto zapored uspešno organiziralo dvodnevni festival glasbe in kulinarike, ki je postal druga najbolj množična prireditev v občini Laško. Imenuje se Rimske so fejest. Te so bile kronane s krajevnim praznikom in tradicionalno golažijado.

Več kot tri tisoč Rimljanov, Laščanov, Hrastničanov, Radečanov in prebivalcev drugih okoliških naselij, ki so se tokrat družili, dokazu-

je, da je v Rimskih Toplicah zelo lepo. Začetek festivala so popestrili člani Laške pihalne godbe in mažorete iz Laškega.

Krajevni praznik je bil pravi trenutek za srečanje najbolj aktivnih krajanov, ki so se zbrali na slavnostni seji Krajevne skupnosti Rimske Toplice. Brez Golažidaje v Rimskih Toplicah ne gre. In tokrat se je zbralo 40 ekip in več kot 200 sodelujočih, ki so se ukvarjali z urejanjem dekoracije, s pravo sestavin, kuhanjem in

pokušanjem. Vsem obiskovalcem je bil na voljo tudi golaž, ki ga je posebej za to priložnost pripravila lanska zmagovalna ekipa Gamsi. Ob kotlih smo letos zasledili župane sosednjih občin, poslance, predstavnike krajevnih skupnosti, društev, podjetij, domačine in turiste. Letošnja zmagovalna ekipa je bila 3SP (trije super pjebi), drugo mesto je osvojila ekipa Loški zeliščarji, tretje mesto pa ekipa Društvo upokojencev Rimske Toplice.

MITJA KNEZ, foto: CT

Začetek kopalne sezone

VELENJE – Velenjsko jezero se počasi segreva. Z zabavno prireditvijo je mestna občina Velenje pretekli teden uradno odprla kopalno sezono. V občini obljublajo, da bo tudi v letošnji sezoni na Velenjski plaži precej novosti.

Velenjska plaža se je v zadnjih letih kot turistična destinacija zelo razvila. Mestna občina Velenje je v zadnjem obdobju vanjo vložila veliko sredstev. Lani je kupila napihljiva otroška igrala v vrednosti 37 tisoč evrov, letos so

dodali še nova v vrednosti 33 tisoč evrov. Tudi letos bo uporaba igral brezplačna, občina pa bo s pomočjo redarjev zagotavljala red. »Letos smo se odločili, da na pripravljenih površinah uredimo brezplačno parkiranje. Prav tako smo na razpisu izbrali novega gostinca in ponudili dodatna mesta za gostinsko ponudbo,« je povedal velenjski župan **Bojan Kontič**. Občina je uredila brežine in javno infrastrukturo za nove kioske. Želi urediti tudi postajališča

za avtodome in pridobiti za jezero status kopalne vode.

»Podjetje Erico, ki za našo občino izvaja merjenja o stanju vode v jezeru, je potrdilo, da je voda primerna za kopanje. Nima pa še statusa, zato je opozorilo, da je kopanje v jezeru na lastno odgovornost,« je dodal župan, ki je prepričan, da bo v primeru lepega vremena letos še boljša sezona kot lani, ko je več kot 50 tisoč kopalcev obiskalo jezero.

BGO
Foto: GrupA

LAŠKO PIVO IN CVETJE Festival

14.–17. JULIJ 2016
BODI DEL DOBRE ZABAVE!

ČETRTEK, 14. 7.

LOUISE 'S CAGE PERCUSSION • EDM SHOW • JACK EYE JONES • GADI • JAN PLESTENJAK
PLIŠ 5 • LENI KRAVAC • EMERSOUND • TABU • VODOO VEGAS • JOE SATRIANI • SIDDHARTA

PETEK, 15. 7.

BROADWAY I LOVE 2016 - MUSICAL • EDM SHOW LUMBERJACK • IGOR IN ZLATI ZVOKI
FANTJE S PRAPROTNA • MANUELLA • GIBONNI • PATETICO • SKAMPIDA • BALKAN BOYS
VLATKO STEFANOVSKI TRIO • JINX • HAPPY OL 'MCWEASEL • MANDO DIAO • MI2

SOBOTA, 16. 7.

TRIUM • OKTET9 • EDM SHOW • MONOM • STANNY ABRAM • BACK TO BLACK
ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA • MANCA ŠPIK • JARDIER LAS CUERDAS • ORLEK
PEQUENA MORTE • LETEČI POTEPUHI • JAY WUD • PHIL X & THE DRILLS • ŠANK ROCK

NEDELJA, 17. 7.

OH CET PO STARI ŠEGI • PARADA PIVO IN CVETJE • MEDNARODNI FESTIVAL PLEHMUZIK

* PROGRAM SE LAHKO DO PRIČETKA PIVO IN CVETJA ŠE SPREMENI.
SVEŽE INFORMACIJE NAJDETE NA WWW.PIVOINCJETJE.SI TER NA FACEBOOKU PIVO IN CVETJE.

www.pivoincvetje.si

Vhod v jašek, kamor je deroča voda potegnila nesrečnega dečka.

Grozljiva nesreča med otroško igro

Dečkovo telo se je zagostilo ob vhodu v jašek pod cesto – Najprej so reševali vaščani, nato gasilska potapljača

Med otroško igro v Gradišču pri Vojniku je v soboto prišlo do grozljive nesreče, ki bi se lahko končala tragično. Dečkovo telo se je zagostilo ob vhodu v jašek pod cesto, od koder nesrečnega fanta močnim vaškim možem ni uspelo izvleči. To je uspelo šele gasilcem, ki so se odzvali zelo hitro.

Bilo je v soboto zvečer, ko je deroča voda poplavlila zelene površine ob vaškem potoku. Nastalo je »jezero«, ki je privabilo skupino vaških otrok in jih spodbudilo k otroški igri. Otroci, ki se nevarnosti niso zavedali, so začeli skakati v vodo. Enega od njih, enajstletnega dečka, je sila deroče vode potegnila v jašek pod cesto, kjer se je ustavil z nogami v njem. Pri tem se je ustvaril podtlak.

Najprej je priskočil na pomoč eden od vaščanov, ki je dečka skušal izvleči iz jaška, vendar je bila moč vode prevelika. Nato so priskočili še drugi možje, vendar nesrečnemu dečku niso mogli pomagati. Eden od vaščanov je pohitel po bager, da bi preusmeril tok vode. Možje so držali dečkovo glavo nad vodo več kot pol ure.

Pomoč s potapljači

»Ob 18.55 smo bili obveščeni, da je telo fanta zagosteno v jašku za odvodnjavanje meteornih voda. Storili smo vse, da ponesrečenega voda ni več zalivala,« je povedal o nevsakdanji nesreči poveljnik gasilske operativne Poklicne gasilske enote Celje **Jože Plešnik**. S pomočjo

mehanizacije so poskrbeli, da je meteorna voda odtekal. Zdravnica, ki je prihitela na kraj dogodka, je po prvi pomoči otroku poklicala helikopter, ki je ponesrečenega prepeljal v ljubljanski klinični center. Fantovo telo je bilo podhlajeno, vendar je ostal pri zavesti.

»Predvsem želim poudariti dobro sodelovanje med službami, ki so bile prisotne na kraju dogodka, da je bila intervencija uspešna,« je ocenil poveljnik gasilske operativne. Poklicni gasilci iz Celja so v Gradišču pomagali reševati skupaj s prostovoljnimi gasilci z Ljubečne. Vojniški gasilci so namreč takrat že gasili kozolec v Malih Dolah, ki je ogrožal tudi druge stavbe.

Celjski poklicni gasilci so morali med zahtevnim reševanjem dečka v Gradišču uporabiti posebno znanje. Gasilci imajo namreč šestnajst posebej usposobljenih potapljačev. »Izkušnje, ki so jih pridobili na vajah, so v tem primeru zelo koristile,« je zadovoljen Plešnik. V vsaki gasilski izmeni sodeluje več potapljačev, v soboto sta pomagala dva, ki sta dečku skupaj z drugimi sodelujočimi rešila življenje.

Uspešno gasilsko intervencijo v Gradišču je pohvalil tudi vojniški župan **Branko Petre**, ki je prizorišče nesreče obiskal naslednji dan s podžupanom **Viktorjem Štokojnikom**. Kot je bilo mogoče slišati, naj bi otroci v Gradišču praznovali rojstni dan, nesrečni deček pa naj bi prišel iz Savinjske doline.

BRANE JERANKO
Foto: PGE Celje

Hitro se je odzvala tudi ekipa nujne medicinske pomoči. Podhlajenega dečka je nato helikopter odpeljal v ljubljanski klinični center.

Naj vam ena vlomilske zagreni življenje

Poletje je tu. In z njim misel ter priprave na dopust tudi ljudje, ki razmišljanje o dopustu izkoristijo za nečedna dejanja. Vlomilci. Sezona vlomov v domove, hiše in stanovanja, ki samevajo v času počitnikovanja lastnikov, se tako začne. Število tovrstnih vlomov se namreč v poletnem času poviša. Morda se ne bi povišalo toliko, če bi ljudje pravilno poskrbeli za varnost svojega doma.

Sicer je največ vlomov v domove tudi januarja, februarja in marca. Ne zaradi morebitnih dopustov, ampak zaradi krajših dni, saj je tema pogosto zaščitnica omenjenih storilcev. Poleti pa je vlomov več, ker vlomilci zelo dobro vedo, da so številne hiše in stanovanja med dopustovanjem lastnikov prazni. Čeprav je Slovenija dokaj varna država in vlomov po zgledu ameriških filmov pri nas (še) ni, to ne pomeni, da smo lahko brezbržni. Številke vendarle kažejo, da bi morali tudi na Celjskem biti zaskrbljeni.

Ta primer ključa v ključavnici na vratih smo zaznali pred časom na terenu pri eni od hiš na podeželju. In seveda fotografirali. Tat pravzaprav vidi šop ključev, ki bi mu najverjetneje omogočili dostop še do drugih prostorov hiše.

Pri takšni ključavnici bo vlomilec zagotovo podrl rekord v vlamljanju ...

V garaže, ki niso ustrezno zavarovane, je mogoče priti z lahkoto ... Mnoge hiše imajo resda vhodna vrata s ključavnicami dobro zaščitena. Toda kaj, ko je ključavnica garažnih vrat pogosto slaba, v prostore hiše pa je marsikje mogoče priti tudi skozi garažo ...

Vlomijo, ukradejo, odpotujejo

Največ vlomov v domove se zgodi na območju Žalca in Celja. Žalec je Celje »prehitel« predvsem zato, ker je večji del občine tik ob avtocesti. To kaže, da so vlomilci pogosto tujci, ki našo državo izkoristijo za takšna kazniva dejanja,

nato jo mahnejo naprej. Dovolj so taktični in vedo, da hiter pobeg v nadaljnje države policiji oteži preiskavo in njihovo izsleditev. Ni pa nujno, da so tuji državljani, pravi vodja Oddelka za splošno kriminaliteto na Policijski upravi Celje **Milan Vogrinec**: »Pred kratkim smo prijeli organizirano združbo, ki je vlamljala

na našem območju in je bila z območja Novega mesta.« O tej razkrinkani združbi smo poročali pretekli teden, saj je vodilni v skupini po zaslišanju pri preiskovalnem sodniku ostal v priporu. Kako organizirani so, kaže to, da ciljajo na večje hiše in da morda nekaj časa tudi spremljajo njihove lastnike. V enem primeru so z vlomom in

Ključev nikoli ne puščajte pod prtljažnikom ali v cvetličnih lončkih.

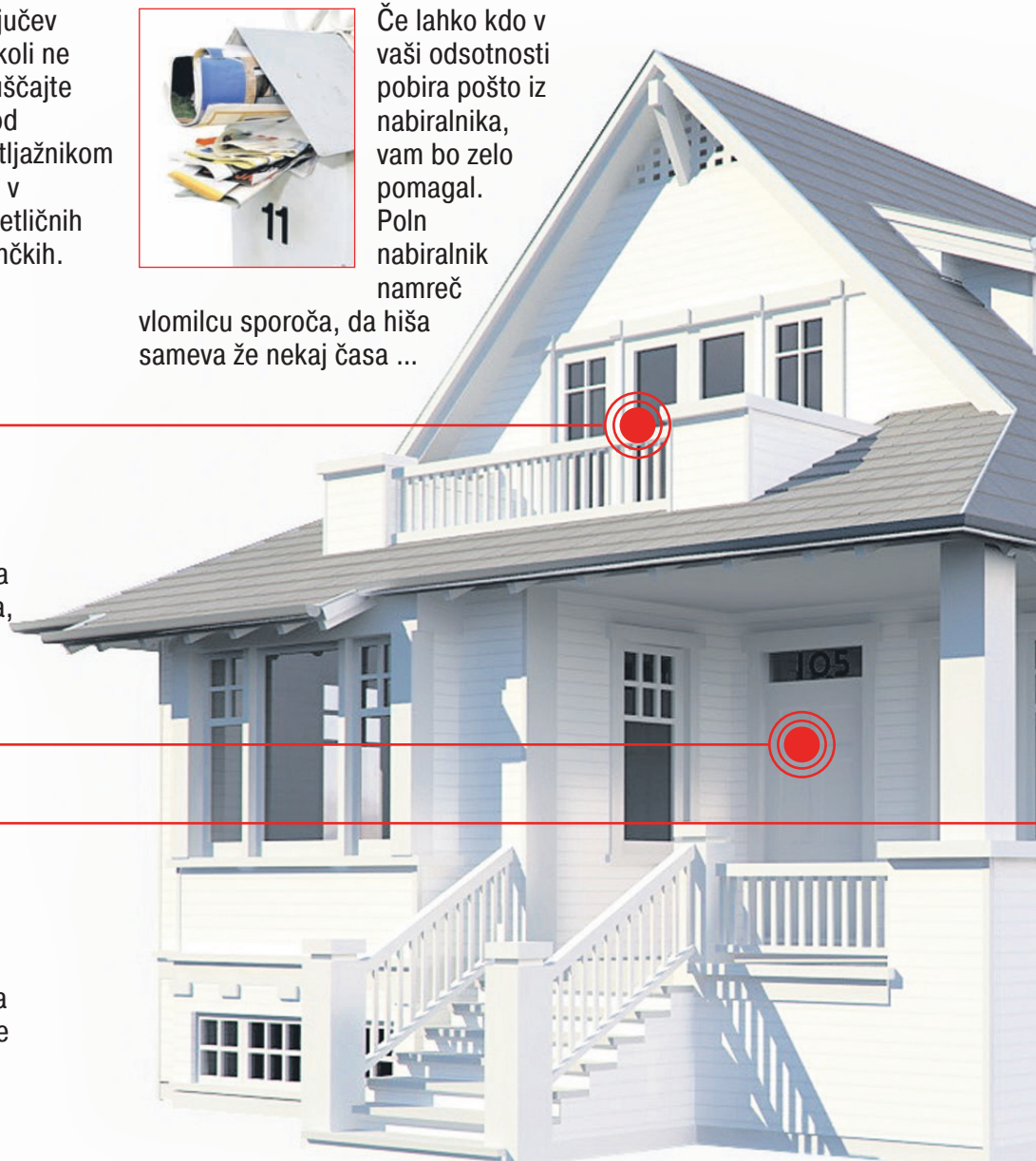
Če lahko kdo v vaši odsotnosti pobira pošto iz nabiralnika, vam bo zelo pomagal. Poln nabiralnik namreč

vlomilcu sporoča, da hiša sameva že nekaj časa ...

Balkonska vrata naj bodo vedno zaprta.

Vlomilca bodo morda odvrnili dobra in kakovostna zaščitna ključavnica, varnostni ščit ali dodatna prečna ključavnica.

Rolete naj ob daljši odsotnosti ne bodo spuščene popolnoma. To je za vlomilce znak, da nikogar ni doma. Če so spuščene, naj bodo zavarovane proti dvigovanju.

ka minuta

Puščate ključe pod prtljažnikom ali v cvetličnih lončkih?

s tatvino povzročili za 50 tisoč evrov škode, v drugem pa za malo več kot 20 tisoč evrov. »Preiskava še ni končana, saj sumimo, da ima ta združba na vesti še druga kazniva dejanja,« dodaja Vogrinec.

Ne le organizirani, tudi priložnostni

Pri preiskavah vlomov v domove se tudi kriminalisti vedno znova sprašujejo, ali imajo opravka z organiziranimi tatinskimi skupinami ali s priložnostnimi vlomilci, ki so priložnostni zato, ker izkoristijo trenutek in lahkovarne lastnike. Med priložnostnimi vlomilci so tisti, ki potrebujejo denar in se znajdejo na svoj način, kako do njega priti. V to skupino spadajo pogosto odvisniki, ki nakradene stvari prodajo in denar porabijo za nakup droge. Pri tem ni nujno, da gre vedno za odvisnike. Organizirane skupine so po svojem delovanju skoraj že take kot kriminalne združbe, ki se vrsto let pečajo z drogo. Zelo dobro poznajo metode dela policije, poznajo celo lokacije, kjer policija izvaja večkratne obhode. Med njimi je

ogromno povratnikov, ki so v preteklosti počeli iste stvari, a jih tudi kazni ni izučila.

Medtem ko za priložnostne vlomilce predstavljata tarčo predvsem denar ali zlatnina, organizirana skupina iz stanovanj odnaša tudi vrednejše stvari. Že to pove, da člani združbe natančno vedo, koliko časa nekoga ne bo doma, da lahko tak obsežen vlom sploh izvršijo do konca, ne da bi jih na kraju dobili.

Sicer pa danes vlamljati ni težko. Marsikaterega lastnika se da z lahkoto okraati, tudi če je doma. To pričajo številni primeri, ko neznanci izkoriščajo lahkovarnost lastnikov hiš. Eden lastnika zamoti, ko se pripelje na njegov dom – ponavadi pod pretvezo, da zbira staro železo – njegov sosterilec pa se pritihoči v prostore hiše in pokrade stvari. Ne mine mesec, da se natančno takšen primer ne bi zgodil tudi na Celjskem.

Denar v omarici – slaba naložba

Ena značilnost miselnosti vlomilcev in tatov je, da poznajo »ranljivost« podežela-

nov. Tudi ti so na varnost svojih domov manj pozorni, če so doma. Že ob delu na njivi, vrtu ali travniku vhodnih vrat hiš vedno ne zaklepajo in praviloma mislijo, da se »tako ali tako še nikoli nič kaj takega ni zgodilo in da se tudi ne bo«. Napaka. Ravno takšno mišljenje lahko pripelje do visoke škode.

Vlomiti ni težko niti takrat, ko lastnikov ni doma. Profesionalni kriminalci ve, da se v prostore hiše da priti že v nekaj sekundah. Vse na račun lahkovarnih lastnikov. Priprta okna na hiši, odprta balkonska vrata v zgornjem delu hiše ali še več – ključni vhodnih vrat, skriti v cvetličnih loncih, čevlji pred vrati ali pod prtljažnikom ... Vse to omogoči vlomilec, da v nekaj sekundah neopazno vstopijo v notranje prostore.

Tudi v prostorih je lahko najti plen. Denar, skrit doma, namesto naložen na bančnem računu, je za tatove prava poslastica. Predvsem starejši, ki ob nakazilu pokojnino z računa dvignejo in nato denar hranijo doma, delajo izrazito napako, ki je za vlomilce največje darilo. Če ima kdo denar v kuverti, ki je skrita v predalu posteljne omarice ali v žepu obleke v omari, pod vzmetnico, v skritih delih kuhinjskih elementov, kozarcih v dnevni sobi, za ogledali na steni ..., in ob tem misli, da je tako skrit denar varen, se zelo moti. To so namreč točno tiste lokacije, ki jih vsak vlomilec najprej preveri in pregleda. Popolnoma enako je z zlatnino, ki je ponavadi v vsakem domu shranjena – nikoli pa ne skrita

– v ličnih škatlicah ali predalih v spalnici ali kopalnici. Kako je to v praksi videti skozi oči vlomilca? Ta za vlom in najdbo denarja ali zlatnine potrebuje borih trideset sekund do ene minute. Ta rekorden čas vroma in tatvine mu uspe, ker vnaprej ve to, česar si lastnik ne želi priznati: da za varnost doma ni dobro poskrbljeno. In natančno zato je res, da so lastniki pogosto lahkovarni.

Radovedna soseda

Stara modrost pravi, da je največji varnostnik doma radovedna soseda. A se ta modrost spreminja v mit, ki ne drži vedno. Zgodi se namreč, da sosede vedo vedno vse, a ko se zgodi vlom, nihče ne vidi ničesar. Zato se je bolje držati policijskih nasvetov o dobri tehnični zaščiti premoženja, alarmu in malenkostih, ki dajo hiši ali stanovanju, če so lastniki na dopustu, videz, da so doma. Tako že lahko perilo na sušilnikih ali prijatelj avtomobil, parkiran pred prazno hišo, dasta vlomilcu vedeti, da hiša ne sameva. Kdo ve, morja ga bo to odvrnilo od vroma. Dobrodošla je tudi senzorska luč. Pri tehničnem načinu varovanja je najbolj primeren videonadzor, vendar mora biti kakovosten. Posnetki, ki imajo slabo kakovost, pri preiskovanju vroma, če se ta zgodi, niso kaj veliko v pomoč in so sami sebi namen. Predvsem lastnikom stanovanj policija priporoča ojačana ali posebna protivlomna in protipožarna vhodna vrata, opremljena s kakovostnimi ključavnicami, kukalom, z zaščitnim okovjem in s ščitom proti lomljenju ključavnic. Če je stanovanje v pritličju, bi morali ljudje okna zaščititi z varovalnimi folijami in mehansko zaščito na oken-skih krilih.

Zdrava pamet in sef

Sodobna tehnologija omogoča različne vrste varnosti. Lastnik na primer lahko vgradi kakovostno alarmno napravo, ki ga ob sumljivih dogodkih opozori preko mobilne aplikacije. Da je alarm lahko povezan tudi z varnostnim podjetjem, ki posreduje v primeru javljanja vroma ali poskusa vroma, je že znano. Zdrava pamet glede na porast števila vlomov že sama po sebi pomeni še, da vrednejših predmetov lastniki naj ne hranijo doma, a če že, naj bodo v vgrajenem sefu.

Vlomilec vedno najbolj diši denar. Tega jim ni problem porabiti. Privlačna je tudi zlatnina. Mnogi ljudje svoje prihranke investirajo tako, da kupijo zlato. Tudi večje količine. Tega seveda ne hranijo na bančnem računu, ampak kar – doma. Zato se tudi na Celjskem dogajajo vlomi, kjer storilci vnaprej vedo, kaj iščejo. In zlato tudi najdejo. Kadar gre za manjše količine zlatnine, kot je na primer nakit, ta kaj hitro po vromu konča v nadaljnji prodaji. Kupci praviloma takšen nakit odkupijo in pri tem ne vedo, da je ukraden. So pa pozorni na to, če ista oseba večkrat prinese zlatnino, in zgodilo se je že, da so o tem obvestili tudi policijo.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Vlomilci na delu

V zadnjem tednu so na policiji zabeležili več vlomov v stanovanjske hiše. Poročajo o vromu na območju Letuša, kjer je neznanelec odtujil za približno 11 tisoč evrov gotovine in povzročil škodo pri vamljanju. Pri vromu v stanovanjsko hišo na območju Mozirja so neznanci storilci odtujili večjo količino zlatnine in lastnike oškodovali za približno 2 tisoč evrov. Škoda po vromu znaša približno 5 tisoč evrov. Tudi tokrat so storilci odnesli predvsem zlatnino.

V Rogatcu so neznanci vlomili v poslovalnico optike. Iz nje so odtujili vso zalogo očal in podjetnika oškodovali za približno 30 tisoč evrov. V Prešernovi ulici v Celju je neznanelec vlomil v kletne prostore in odtujil kolo v vrednosti 300 evrov. Na Cesti na Dobrovo pa so neznanci prav tako iz kletnih prostorov odtujili vrtni stroj.

NA KRATKO

Grozil taksistki

Minuli konec tedna so policisti v Celju zabeležili kaznivo dejanje roparske tatvine. Neznanelec je pred železniško postajo v Celju naročil prevoz s taksijem. Na Lavi je taksistki zagrozil z nožem, tako da ji ga je nastavil na vrat. Izročila mu je denarnico z manjšo vsoto denarja in s karticami. Za storilec policija še poizveduje.

V ponedeljek je neznanelec v eni od prodajaln v Celju fizično odrinil prodajalko in iz blagajne odtujil 150 evrov. Policija za storilec še poizveduje.

Nesreča v gorah

Minuli petek je izkušen 31-letni alpinec iz Mozirja med plezanjem nad Robanovim kotom stopil na skalo, ki se je okušila. Padel je približno 30 metrov in se hudo poškodoval. Za njegovo reševanje je bila aktivirana dežurna ekipa gorskih reševalcev. Z vojaškim helikopterjem je bil prepeljan v Univerzitetni klinični center Ljubljana.

Strela zanetila požar

V Malih Dolah je ob udaru strele zagorel lesen kozolec, v katerem je lastnik hranil suho seno, približno kubični meter rezanega lesa in puhalnik za seno. Nastalo je za približno 40 tisoč evrov škode.

Prevažal ukradeno vozilo

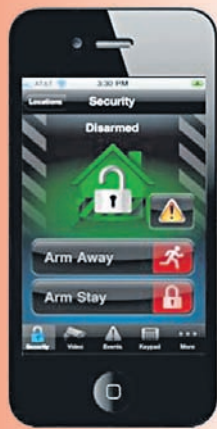
Policisti enote za izravnalne ukrepe iz Celja so na avtocestnem počivališču Lopata pri Celju ustavili romunskega državljanca, ki je na priklopnem vozilu prevažal osebni avtomobil, ukraden v Italiji. Vozilo so mu zasegli, zaradi storjenega kaznivega dejanja tatvine pa ga bodo kazensko ovadili pristojnemu državnemu tožilstvu.

Nasedla goljufiji

Na Stanetovi cesti v Velenju se je pri eni od stanovalk zglasila neznanka in ji v nakup ponujala več različnih pasov v vrednosti 250 evrov. Ker oškodovanka ni imela toliko denarja pri sebi, je od nje vzela 100 evrov, vendar ji ni prodala obljubljenega pasu, temveč manj vreden elastičen povoj.

Ne pozabite zapreti strešnih oken.

Priporočljiva sta alarmna naprava ali videonadzor, ki lastnika v primeru sumljivega dogajanja ali vroma obvesti preko mobilne aplikacije.

Lestve, ki so prislonjene ob hišo, so za vlomilca lahko idealen pripomoček za dostop do terase v prvem nadstropju, kjer so odprta balkonska vrata

2016
5. SEZONA AKCIJE

NAJ MATURANTKA

Ko gredo babice v akcijo

Anja in Simon sta bila ob jutranjem začetku akcije še nekoliko zaspana, a sta se veselila preobrazbe, ki ju je čakala.

Stilska preobrazba Anje Podkrižnik in Simona Zdolška, zmagovalnega para letošnje akcije Naj maturantka in naj maturant

V prvi junijski številki časopisa smo razglasili letošnja zmagovalca naše akcije Naj maturantka in naj maturant. V peti sezoni sta zmagala Anja Podkrižnik iz Ekonomske šole Celje in Simon Zdolšek iz Šolskega centra Šentjur. Ker sta imela v minulih tednih še veliko šolskih obveznosti, saj so se vrstila preverjanja na maturi, smo se za nagradno stilsko preobrazbo dogovorili šele pred tednom. Četrtkovo dopoldne sta tako preživela v celjskem Citycentru, kjer so ju uredili od nog do glave.

Anja je v finalnem majskem krogu glasovanja zbrala 732 glasov, medtem ko jih je Simon za zmago

Anja in Simon sredi preobrazbe

Simonu so v salonu oprali lase in mu jih nekoliko skrajšali.

Lidija Škratek, namestnica vodje frizerskega salona Dok v Citycentru Celje, je z Anjo izbrala barvo las.

Naravna, a hkrati lepo urejena je bila videti Anja, potem ko jo je naličila Monika Gajšek v drogeriji Müller.

Damjana Knez je v Manikiri v Citycentru Celje Anji uredila nohte.

Nova podoba Anje Podkrižnik in Simona Zdolška. Anja bo jeseni začela študij na fakulteti za kmetijstvo, saj želi nekoč priti do morja. Anja bo najprej morala zaslužiti kakšen evro in potem razmišljati o morju,

ANJA IN NAJ MATURANT

irati na mednarodni fakulteti za družbene in poslovne študije v Celju, Simon
evzeti domačo kmetijo. Bosta pa oba skušala čim bolje izkoristiti poletje.
medtem ko je Simon z mislimi že tam.

potreboval manj, imel jih je dobrih 400. Obema so s sto glasovi pomagali učitelji. Za zmago sta bili odločilni njuni babici. Brez njunega vsestranskega prizadevanja ne bi zbrala toliko kuponov, priznavata oba. »Oma Zdenka Jakopič iz Laškega je vodila ta projekt, vse je organizirala, zbirala kupone v društvih, kjer deluje, pri vseh znancih in prijateljih,« je povedala Anja, ki so jo pri tem podpirali tudi sestra in straši, s katerimi živi na Ljubljani. Tudi pri Zdolškovi v Srževici pri Ponikvi je bila glavna stara mama Erna, je povedal Simon. »Ob nedeljah po maši je šla v akcijo, sicer pa smo doma v takšnih krajih, da sosedji radi pomagajo. Veliko izvodov časopisa je kupila tudi moja mama

Ksenja.« Tudi sošolci so nosili kupone in mu mnogi čestitali za zmago, medtem ko Anja pravi, da so ji bile nekatere sošolke nekoliko nevoščljive. Nič čudnega, nagrada je bila res lepa.

Kavbojke, moderne majčke in poletna obutev

V trgovini Pepe jeans ju je pričakala lastnica in stilistka Simona Oset Hliš in zmagovalca sta si lahko izbrala vsak tri kose oblačil oziroma obutve. Anja je izbrala oprijete kavbojke, ki so se ji zaradi elastičnega materiala odlično prilegale, medtem ko se je Simon bolj navdušil za udobno ohlapno izvedbo kavbojk, ki so zelo modne. Izbira majčke ni bila enostavna, saj je bilo na voljo veliko lepih izdelkov.

Nazadnje se je Anja odločila za črn nekoliko bolj eleganten kos, ki bo prišel prav ob različnih priložnostih. Simon je belo majico Pepe jeans, v kateri je prišel na preobrazbo, zamenjal za rdečo in v takšni barvi je izbral tudi platnene copate. Anja je dobila udobne poletne natikače v svetleči zlati barvi, ki se je ujemala z vzorcem na naramnicah majčke.

K frizerju, na ličenje in urejanje nohtov

Potem ko sta nagrajenca ob nasvetih Simone Oset Hliš izbrala oblačila, sta se odpravila še v frizerski salon Dok v Citycenter Celje. Zanj je poskrbela Lidija Škratek, namestnica vodje salona. Anji je lase pobarvala za odtenek

temneje in jo postrigla. S Simonom je bilo seveda manj dela, saj mu je le nekoliko skrajšala pričesko, ki mu jo sicer ureja ena od obeh njegovih sester. Anjino ličenje v drogeriji Müller je nato le opazoval, medtem ko se je ona prepustila spretnim rokam Monike Gajšek. Še zadnja postaja ju je čakala, in sicer je Anji Damjana Knez v Manikiri v Citycentru Celje uredila nohte, Simon pa je lahko vmes v miru pregledal, če je kaj novega na njegovem telefonu. Skupno fotografiranje z novimi oblačili in v novi podobi je bilo pika na i celotne akcije, po kateri sta bila oba sicer malo utrujena, a zadovoljna in nasmejana. Načrtovane počitniške aktivnosti bodo tako zagotovo še lepše.

TC, foto: GrupA

Simona Oset Hliš je prisluhnila njunim željam in jima pomagala z nasveti, ko sta izbirala kose oblačil v trgovini Pepe jeans.

Anja in Simon sta si izbrala kavbojke iz najnovejšega powerflex materiala, ki oblikuje postavo in je tako prožen, da lahko kavbojke oblečemo tudi brez rok, kar si lahko ogledate na spletni in FB-strani Pepe jeans Slovenija.

»Le kaj bi izbral, ko mi je toliko stvari všeč?«

Morda bi bila v redu ta rdeča majčka?

Stari grad Celje živi z igralci muzikala Veronika Deseniška.

Prve vaje muzikala na gradu so veličastne

Na Starem gradu Celje so se vaje za muzikal Veronika Deseniška že začele. Režiser in igralci so nad magičnostjo gradu navdušeni in komaj čakajo premiero.

»Prve vaje na gradu so bile zame kot režiserja odlične. Prej smo vadili na veliko manjšem prostoru in nismo imeli občutka, kako bo delovalo na veliki sceni. Zdaj pa je videti veličastno,« so bile prve besede režiserja Marka Plantana ob začetku vaj na Starem gradu Celje. »Vsi smo komaj čakali, da se postavimo na gradu. Veliko igralcev se vozi na vaje iz Ljubljane, ampak pridejo z veseljem. Marsičemu so se morali odreči, ampak imajo zadovoljne obraze. Gledalci

pridejo in vidijo rezultat in se malokdaj vprašajo, koliko znoja je vložene v takšno delo.«

Ideja o muzikalu je zrasla na zelniku producentov Mihe Firšta in Tilna Naraksa. Zelo veličastno sta si zamislila pravljico zgodbo o nesrečni ljubezni Veronike Deseniške in Friderika Celjskega. »Čeprav je to zgodba, ki se je dogajala na Celjskem, je slovenska epska ponarodela zgodba. Prevzela me je njuna ljubezen. Vsi si želimo biti ljubljene, ali si priznamo ali ne, si zato vzamemo čas ali ne. Pritegnil me je tudi splet ljubezni in politike, zaradi česar je konec takšen, kakršen je. Če bi živela dlje, njuna zgodba ne bi bila tako

romantična. Mogoče bi se čez pet let že ločila in bi bil Friderik s katero drugo Veroniko. Sta nekakšna slovenska Romeo in Julija.«

Kombinacija pravljicnosti

Marko Plantan je pred tem režiral že dva muzikala, pri obeh je sodeloval z Janezom Usenikom, piscem besedila. Povezala ju je zaljubljenost v to vrst gledališča. »Muzikale imam rad, ker združujejo vse, kar imam rad: igro, sceno, kostume in vse to v objemu glasbe, kar omogoča dodaten odmik od resničnosti. Z vsem tem lahko pričarajo pravljico.«

Celjani so bili ob imenovanju vlog mogoče malce

razočarani, saj med glavnimi igralci ni celjskih imen. »Tudi mi bi si jih želeli več, ampak stvari gredo včasih svojo pot. Pri izbiri igralcev sem iskal lastnosti, ki so bile najbližje moji osebnosti, temu, kako sem si zamislil. Vse pa je bilo dogovorjeno z dirigentom Simon Dvorškom, saj morajo igralci poleg tega, da igrajo, tudi zelo dobro peti.«

Glavni vlogi v muzikalu imata eno od trenutno najbolj znanih imen slovenskega šovbiznisa Klemen Bunderla in nadarjena pevka Eva Černe. »Friderika sem si predstavljal kot močno moško pojavo, kar Klemen je, poleg tega ima močen glas. Mislim, da mu

Režiser Marko Plantan je z vajami na gradu zelo zadovoljen. Foto: arhiv muzikala Veronika Deseniška

vloga zelo pristoji. Njegova nežna protiež je krasna Eva kot Veronika.«

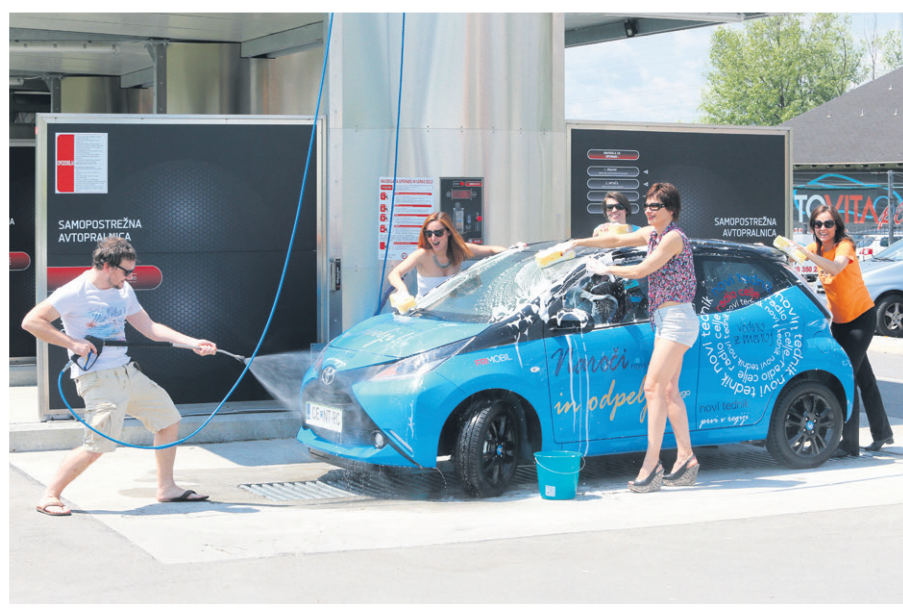
Posebnost muzikala so videododatki. »Gangl production je uspela veličastna zadeva. A še vedno so v ospredju igralci in glasba. Muzikal ima prednost, da lahko začnimo določene prizore z raznimi videododatki.

Mislim, da nam je to uspelo in bodo gledalci navdušeno hodili s predstave.«

»Prišel je čas spektaklov v Sloveniji. Muzikal je namenjen zelo širokemu občinstvu, vsak si lahko vzame, kar mu je všeč,« je zaključil režiser Marko Plantan.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Klemen Bunderla

AYGOVA NAGRADNA FOTOGRAFIJA

Spraševali smo vas, kje je ekipa Novega tednika in Radia Celje oprala avtomobil Toyota Aygo. Pravilni odgovor je: v samopostrežni avtopralnici Teharje.

Med pravnimi odgovori smo izžrebali kupon, ki ga je poslal Slavko Štante iz Ljubecne. Nagrado, ki jo podarja samopostrežna avtopralnica Adriateh na Teharjah, mu bomo poslali po pošti.

Pestro poletje v Šmarju pri Jelšah

Tudi letos bodo v občini poskrbeli za pestro dogajanje med poletjem. Že peto leto zapored se bo v cerkvi sv. Roka zvrstilo več odličnih glasbenikov.

Glasbeno poletje se bo uradno začelo 3. julija pod naslovom Z mladimi klasiki v Rokovo poletje. Vrhunec poletja bodo pripravili v cerkvi sv. Roka 20. julija ob 20. uri z zagrebškim komornim orkestrom z naslovom Ples godal. Ob tem bodo pripravili še dva dogodka. Eden od teh bo sklepni koncert domačink Urške Hrovat na flavti in Mateje Hladnik na klavirju.

Letos prvič bo za pester kulturni program v občini poskrbljeno tudi z dogod-

ki v novo odprtem muzeju baroka. Ta bo svoje poletno dogajanje začel 1. julija ob 20. uri s festivalom Pranger. Do konca poletja tam načr-

tujejo še osem dogodkov, ki se bodo zvrstili vsak četrtek v muzejskem atriju.

EVA POPOVIČ

Potrebuje sodobno opremljeno predavalnico v Celju z brezplačnimi parkirnimi mesti in možnostjo pogostitve? Na voljo imamo 38 ali 77 m² velike predavalnice s kapaciteto do 100 oseb, ki se nahajajo v pritličju poslovne stavbe RITS, Kidričeva ulica 25, 3000 Celje.

V mesecu juliju in avgustu vam nudimo 20 % popust.

Več informacij na info@tecos.si ali 03 490 09 20 ali www.tecos.si.

O slovenski politiki v času zadnjega habsburškega vladarja

Knjižno delo o času, ko se je slovenska politika znašla v spopadu avstrijske cesarske in srbske kraljeve krone

Celjska Mohorjeva družba je izdala novo delo dr. Andreja Rahtena. Knjiga z naslovom **Od Majniške deklaracije do habsburške detronizacije govori o slovenski politiki v času zadnjega habsburškega vladarja Karla**. Delo so pred dnevi predstavili v Domu svetega Jožefa v Celju.

Andrej Rahten, Celjan, zgodovinar in raziskovalec, je zaposlen v Znanstveno-raziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti ter je veleposlanik Republike Slovenije na Dunaju in deluje kot diplomat. V svojem zadnjem knjižnem delu obravnava delček slovenske zgodovine, ko se je slovenska politika ob koncu prve svetovne vojne znašla v spopadu avstrijske cesarske in srbske kraljeve krone.

»Vsaka založba je lahko samo vesela, če se nanjo obrne mednarodno priznan znanstveni raziskovalec z

zgodovinskim delom. Rada poudarim, da je zgodovina Mohorjeve družbe zgodovina slovenskega naroda v malem. Kar se je v teh 165 letih dogajalo s slovenskim narodom, je na takšen ali drugačen način obeležila tudi Mohorjeva družba,« je ob predstavitvi dela povedala ravnateljica omenjene založbe dr. Tanja Ozvatič.

Pomembne obletnice

Mohorjeva družba je knjigo prvič predstavila 30. maja letos na gradu Jable. Datum predstavitve je bil skrbno izbran, saj je na ta dan minilo 99 let, odkar je takratni vodilni slovenski poslanec v dunajskem parlamentu dr. Anton Korošec v imenu jugoslovanskega kluba prebral Majniško deklaracijo in s tem usodno posegel v slovensko narodno zgodovino.

Novembra bo po besedah Tanje Ozvatič minilo tudi

sto let od smrti Franca Jožefa. Njegov pranečak Franc Ferdinand je bil v Sarajevu umorjen leta 1914, kar je sprožilo prvo svetovno vojno, kot zadnji avstrijski cesar pa ga je nadomestil Karel I. Habsburško-Lotarinški, ki ga poznamo tudi pod imenom Karel IV. Prevzel je namreč tudi ogrsko krono. »In prav njemu je posvečena tudi ta knjiga. Govori o kratkem obdobju njegovega vladanja, o burnem obdobju prve svetovne vojne, ko se je zelo trudil težave reševati po mirni poti. Prav zaradi svojega načina vladanja je postal blažen,« je pojasnila ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe. Janez Pavel II. je namreč Karla IV. leta 2004 razglasil za blaženega. Na dan tega dogodka se je v rimski palači s Karlovim sinom Otom Habsburškim srečal kardinal dr. Franc Rode. Zahvalil se mu je za vse, kar je njegov oče storil za ohranitev krščanstva v srednji Evropi.

O knjigi **Od Majniške deklaracije do habsburške detronizacije** so v Domu svetega Jožefa spregovorili ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe dr. Tanja Ozvatič, avtor dela dr. Andrej Rahten, kardinal dr. Franc Rode in recenzentka knjige dr. Tamara Griesser – Pečar.

Politična vprašanja o delčku zgodovine

Kot je še dodala Ozvatičeva, knjiga **Od Majniške deklaracije do habsburške detronizacije** Karla ne pred-

stavlja le kot blaženega, torej kot človeka, ki se je zapisal na oltar cerkve, ampak tudi kot izjemnega diplomata, ki si je prizadeval za mirno končanje prve svetovne vojne. Poleg tega omenjeno knjižno delo predstavlja za-

nimiva politična vprašanja o delčku slovenske zgodovine. Med drugim govori o odnosih med Suštaršičem in Krekom, a tudi o vlogi Antona Korošca.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Priporočamo

Festival Pranger

Z razpravo **Poezija in šport** se je v torek v Trubarjevi hiši literature v Ljubljani začel 13. festival Pranger, na katerem se srečujejo pesniki, kritiki in prevajalci poezije.

Osrednje festivalsko dogajanje bo od četrтка do sobote v Rogaški Slatini, kjer bodo trije literarni kritiki razpravljali o devetih pesniških zbirkah lanskega leta. Zadnji dan, 2. julija, bodo podelili nagrado Stritarjevemu nagrajencu za mladega literarnega kritika, ki jo podeljuje Društvo slovenskih pisateljev. Isti dan bodo tudi podelili nagrade desetim zmagovalcem osnovnošolskega pesniškega natečaja Ela – Mali Pranger.

Festival avtorske fotografije Celje Fokus

Da je dobra fotografija več kot le dober »selfie«, je eden od poudarkov letošnjega festivala, ki bo letos med 1. in 9. julijem.

Festival že devet let v mesto ob Savinji privablja fotografe najrazličnejših generacij z različnim predznanjem. Jedro festivala ostaja fotografska delavnica Celje Fokus, ki je namenjena tako ljubiteljem fotografije, ki so na začetku fotografske poti, kot tistim, ki že obvladajo tehnično znanje in želijo v sodelovanju z uglednimi mentorji ustvariti kakovostno fotografsko zgodbo. Festival poleg osrednje delavnice sooblikujejo še fotografske razstave, Fokusovi pogovori, spremljevalni program in zaključni večer.

BGO

Nastop članov skupine Vox Arsana je nazal, da bo v Velenju prijetno poletje.

Kulturno poletje v Velenju se lahko začne

S koncertom Vokalne skupine Vox Arsana in z gostjo Nino Strnad se je pretekli teden pred domom kulture v Velenju začel festival 32. poletne kulturne prireditve. Organizator Festival Velenje bo na različnih mestnih lokacijah ponudil več kot šestdeset dogodkov različnih žanrskih zvrsti za različne starostne skupine.

V Velenju bo tudi letos poleti pestra ponudba kulturnih vsebin. Izbor poletnih dogodkov bo razdeljen na več žanrskih ciklusov. Najbogatejši del programa bo namenjen glasbi. Direktorica Festivala Velenje Barbara Pokorny je izpostavila violinski koncert Anje Bukovec z gostom Borisom Cavazzo, koncert Simfoničnega orkestra RTV

Slovenija in posebnost mesta citrarski festival. A še posebej je ponosna na domače umetnike. »Vesela sem, da nam uspe v poletni festival vključiti tudi ustvarjalnost domačinov. Letos se bodo predstavili brata Jure in Miha Smirnov Oštir ter tudi Stane Špegel, ki bo v amfiteatru na velenjski Promenadi predstavil svoj nov avtorski projekt Paka – od izvira do izliva.«

V preteklih letih so bile zelo dobro obiskane prireditve, namenjene otrokom in družinam, zato bodo temu v Festivalu Velenje sledili tudi letos. Poletne sobotne dopoldneve bo razigralo kar devet lutkovno-igranih uprizoritev. Torkove igrarije, ki jih bodo pripravili različni velenjski kulturni zavodi, bodo imele

skupno temo morje. V obljemu prijetne poletne scene bodo otroci poslušali pravljice, mite in bajke o morju, slikali, poslušali zvoke, upodabljali in skozi ustvarjanje morje raziskovali po svoje. Glavnina prireditev ostaja ob Domu kulture Velenje, nekaj jih bo tudi pred Vilo Herberstein. Večina kulturnih prireditev bo za obiskovalce brezplačnih. Pet plačljivih dogodkov so organizatorji tudi letos zaokrožili v cenovno ugodnejšo ponudbo poletnega kulturnega abonmaja. Organizatorji si želijo, da bi jim bilo vreme to poletje naklonjeno in da bi pester program lahko izpeljali v čim večjem obsegu.

BGO

Foto: Ksenija Mikor

m n z c
muzej novejšegozgodovine | celje

Celjsko meščanstvo med obema vojnama

Poglej v muzej ...

Muzej novejšegozgodovine Celje vas v poletnih mesecih vabi na ogled prenovljene stalne razstave **Živeti v Celju**.

Razstava o mestu Celju in njegovih prebivalcih v 20. stoletju

... v Muzej novejšegozgodovine Celje

Pojdi z menoj... ... Novim tednikom, Radiem Celje ter **Relaxom na Hvar**

Več kot sto nas je bilo na tokratnem aktivnem dopustu na otoku Hvaru in prav v mestu Hvar je nastala ta skupinska fotografija.

Katera skupina najhitreje s krpo za pranje avtomobilov napolni vedro?

Imitacije znanih slovenskih skladb so nam narisale nasmeš na obraz. Moj očka ima konjička dva.

Če nam je dež ponagajal, pa smo ob bazenu delali rožice iz papirja.

S poslušalci Radia Celje in z bralci Novega tednika smo v organizaciji turistične agencije Relax turizem teden preživeli na Hvaru, ki mu pravijo tudi kralj med dalmatinski otoki.

Štirje udobni avtobusi so nas pripeljali do hotela Sirena, kjer smo uživali v okusni hrani, se ob bazenu hladili ob »all inclusive« baru in uživali v že kar dobro ogretem

morju. Vsak večer so nam pripravili tudi plesno glasbo in poskrbeli za prav poseben dalmatinski večer s »klapo«. Ves čas je bilo treba gledati na uro

Da bo naša koža gladka, smo si naredili piling iz polente in jogurta. Ribice so bile zelo vesele.

Ribji piknik in pozdravi iz kampa Vira

in paziti, da nismo zamudili katere aktivnosti, od jutranje telovadbe, pilatesa, izdelovanja rožic iz papirja, pilinga, golfa, iger brez meja, igre napolni vedro in še in še. Ogledali smo si mesto Hvar, šli na izlet v okolico hotela, v kampu Vira uživali v -igrah brez meja in ribjem pikniku ter se z ladjo odpeljali do ene glavnih znamenitosti - Paklenih otokov. Razvajali smo se

na otoku Palmižana v čudovitem zalivu in botaničnem parku, kjer so eksotične rastline, stare tudi več kot sto let. Tisti, ki z nami letujejo že nekaj let, so vedeli, da jim na dopustu ne bo dolgčas, četudi bo padla kakšna kaplja dežja, tisti, ki so bili z nami prvič, pa so nam zagotavljali, da se bomo prihodnje leto ponovno dobili.

SIMONA BRGLEZ

Na ladjici, s katero smo se popeljali do Paklenih otokov, smo si naredili »žur«.

Rajevac že zapustil Velenje, danes v Celju Celtic

Vrhovec in Sunny iz knežjega mesta pod Pohorje

Nogometaši Rudarja iz Velenja so dobra dva tedna pred začetkom nove ligaške sezone ostali brez trenerja. Srbski strateg Milovan Rajevac je po desetih dneh končal sodelovanje s »knapi«, saj je sprejel nov mednarodni izziv, postal je selektor alžirske nogometne reprezentance.

V novi sezoni na klopi Velenčanov torej ne bo trenerja z dolgoletnimi mednarodnimi izkušnjami in uspehi, s katerim so Ob jezeru smelo začeli pogledovati celo proti vrhu slovenskega nogometa. Zdaj morajo na hitro poiskati zamenjavo, kar pa je v obdobju, ko se približuje nova sezona, zelo nevhvalna naloga.

Slab posel

Blaž Vrhovec in **Sunny Omoregie** nista več člana NK Celje. Z njim sta ime-

la podpisani še enoletni pogodbi, a so se vodilni v klubu dogovorili o višini odškodnine tako, da sta postala nova člana Maribora. Vrhovec je v Celju igral štiri sezone, Sunny pa dve. V javnost je pricurljala informacija, da naj bi celjski klub za omenjeno dvojico od Maribora prejel »skromnih« 500 tisoč evrov. Za Vrhovca, ki se je v zadnjih sezonah razvil v izjemnega nogometaša, ob tem postal tudi član reprezentance Slovenije, bi pričakovali, da bo klub prejel skoraj še enkrat toliko denarja. Tako pa je njega in Sunnija kar v kompletu poslal v novo sredino. Zagotovo slabo opravljen posel, ki bi lahko prinesel še veliko več. Okrepitev so zdaj pri rumeno-modrih, ki jih je s 3:2 na prijateljski tekmi ugnal Slaven Belupo, nujne.

Amel Mujčinović (v modri trenirki) na treningih narekuje ritem mlajšim vratarjem ter jim s svojimi bogatimi izkušnjami nudi veliko podporo.

Za uvod z Olimpijo in Krškim

V Nacionalnem nogometnem centru Brdo pri Kranju

so opravili žreb tekmovalnih parov nove sezone državnega nogometnega prvenstva. Že šestindvajseta se bo začela 16. julija. Ples kroglic

je določil, da bodo nogometaši ljubljanske Olimpije v obrambo naslova državnega prvaka krenili proti Celju, ki ga vodi trener Robert

Pevnik. Velenjski Rudar bo z novim trenerjem Milovanom Rajevcem v uvodnem krogu gostil Krško. Celjani bodo v 2. krogu pred domačimi gledalci gostili Gorico, medtem ko bodo Velenjčani gostovali v Mariboru. Prvi obračun Celja in Rudarja v sezoni bo 10. septembra v Velenju, drugi 16. novembra v Celju. Izžrebani pa so bili tudi pari 1. kroga pokalnega tekmovanja, ki bo odigran 17. avgusta. Rudar bo gostoval v Lenartu, Celje bo gost ekipe Žiri. Že danes ob 19.45 bo Celje gostilo škotski Celtic, na tej tekmi se bo od aktivnega igranja nogometa poslovil vratar **Amel Mujčinović**. V Celjskem klubu so šokirali z novico, da vstop ne bo brezplačen. Za karto bo treba odšteti kar 8 evrov!

MITJA KNEZ
Foto: NK CELJE

»Če mi bo bog dal, potem bom šel v Rio«

V teh dneh bo znana dokončna sestava slovenske delegacije za paraolimpijske igre v Riu. Največ neznanck je pri atletih, kjer se s potjo v Rio spogledujejo trije – metalec diska **Henrik Plank**, slepi maratonec **Sandi Novak** in slepa skakalka v daljino **Jana Führer**.

Najbližje Riu je v tem hipu Plank, ki je na zadnjem evropskem prvenstvu sredi junija v Italiji zasedel 5. mesto v svoji kategoriji. Planka in Führerjevo smo obiskali v Šentjurju.

Nestrpno čakanje

»Čakamo na to, da izvemo koliko kvot imamo. V glavi imam več scenarijev, a zdaj delamo kar po tistem, da gresta v Rio tako Jana kot Henrik,« je jasen **Luka Cmok**, ki bdi nad obema, pri delu

z Jano pa mu je v pomoč še trener Rok Novak. »Oba sta v Italiji dosegla osebna rekorda, kar smo glede na količino in kvaliteto treninga pričakovali. Jani je malce zmanjkalo za direktno kvalifikacijo. Mesec dni pljučnice ji je pobral preveč moči,« je trener Cmok opozoril na smolo Jane Führer.

»Če mi bo bog dal, potem bom šel v Rio. S tem se ne obremenjujem. Če si priden, si ponavadi nagrajen. Tudi pred igrami v Pekingu leta 2008 je bilo tako. Prepričan sem, da se bo izšlo po mojih željah,« pa pravi **Henrik Plank**, ki je v tem mesecu imel z ostalimi kandidati za paraolimpijske igre precej medijsko-promocijskih aktivnosti. Pravi, da raje vadi kot pa nastopa pred kamero, a se zaveda, da tudi to sodi

med obveznosti vrhunškega športnika.

Pokazatelj pravega športnega duha

41-letni Plank se s športom ukvarja od leta 2000. »Zdaj bom spet prijel za železje in nabral nekaj moči. Potem pa bo treba izpiliti tehniko, tu imam v primerjavi s konkurenco največ rezerv,« je pristavil Plank, ki je sprva metal kroglo, kopje in disk. Potem se je specializiral za kopje, kjer ima še vedno evropski rekord. Zdaj meče disk. Leta 2014 je bil 3. na evropskem prvenstvu, lani pa 4. na svetovnem prvenstvu v Dohi. V dveh letih je zelo napredoval – bron je leta 2014 dobil z metom 14,29 m, letošnje evropsko prvenstvo pa je sklenil z osebnim rekordom 15,50 m.

»Bomo videli, kaj bo. Upam, da bo dober razplet in da bom potovala v Rio. Žal mi je, ker nisem izpolnila A-norme,« pa upanja na srečen razplet ne izgublja niti **Jana Führer**, ki šele dobro leto načrtno trenira skok v daljino. »Henrik in Jana sta pokazatelja pravega športnega duha. Henrik je že več let aktiven atlet, ki beleži vrhunske rezultate. Jana želi po njegovi poti. Letos je imela smolo z boleznijo, a nanjo gre v prihodnje resno računati, da bo zasijala v najlepši luči,« je k temu dodal še **Damijan Lazar**, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijskega komiteja.

MITJA KNEZ
Foto: DRAGO PERKO

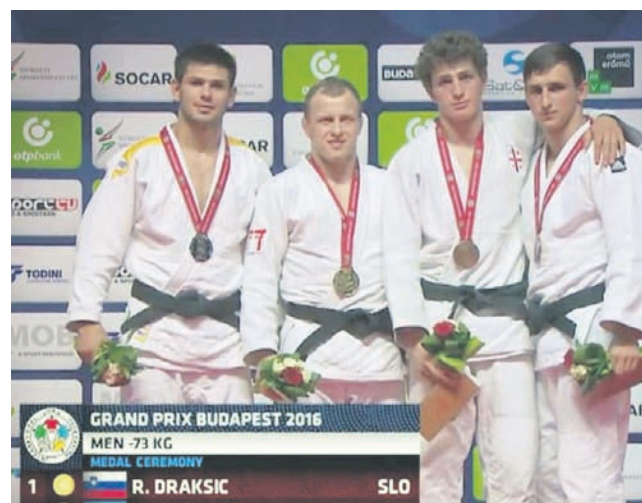

Henrik Plank v športnem parku Šentjur skupaj z življenjsko sopotnico **Jano Führer**, hčerko **Brino** in trenerjem **Luko Cmokom** (na sliki levo).

Zmagi Drakšiču in Gombocu

Judoisti in judoistke tako kot preostali športniki, ki so se uvrstili na olimpijske igre v Braziliji, pospešeno izboljšujejo svojo pripravljenost. Veliko nagrado Budimpešte so člani celjskega judo kluba Z' dežele Sankaku dobro izkoristili.

Adrian Gomboc, **Rok Drakšič** in **Tina Trstenjak** so se prvi dan tekmovanja na Madžarskem uvrstili na zmagovalni oder. Gomboc in Drakšič sta zmagala, prvi v kategoriji do 66 kg, drugi v kategoriji do 73 kg. Trstenjakova je bila druga v kategoriji do 63 kg. Drugi tekmovalni dan je bil za slovensko reprezentanco znova uspešen. Na zadnji pomembni preizkušnji pred letošnjimi OI v Riu je bila v madžarski prestolnici **Ana Velenšek** med borkami do 78 kg

Roki Drakšič je v Budimpešti pometel z vso konkurenco

druga, prav tako pa je drugo mesto v kategoriji do 90 kg osvojil njen klubski sotekmovalec **Mihael Žgank**. **Anka Pogačnik** je bila v kategoriji

do 70 kg sedma. V Budimpešti je nastopalo 254 borcev in bork iz petinpetdesetih držav.

MK
Foto: osebni arhiv

Šok za Srobotnika

Na Soči v Solkanu so pripravili prvo letošnjo tekmo evropskega pokala za mlajše kategorije. Letos se je zbralo kar 370 tekmovalcev iz dvajsetih evropskih držav ter ZDA. Evropski pokal je veselje prinesel tudi v tabor celjskega kluba.

V kategoriji kajakašev U 14 – starejši dečki sta dvojno zmago za Slovenijo in KKK Nivo Celje osvojila **Lan Tominc** in **Jan Ločnikar**. Pri kanuistih mladincih je **Urh Turnšek** osvojil odlično drugo mesto. Prvi mož celjskega kluba **Dušan Konda** pa je obenem sporočil še slabo novico. »Tik pred svetovnim prvenstvom v Krakovu in evropskim prvenstvom do 23 let v Solkanu ter pred nadaljevanjem tekem za svetovni pokal si

Lan Tominc, **Jan Ločnikar** in **Urh Turnšek** so se izkazali v Solkanu.

je **Martin Srobotnik** močno poškodoval roko. Gre za počeno mišico bicepsa.

Sezona je zanj izgubljena.«
MITJA KNEZ
Foto: KK Nivo Celje

Prvi polfinale lige prvakov

Praznovanje srebrnega jubileja (1996)

Jubilejno leto 1996 so v klubu začeli praznovati 24. januarja v Golovcu, ko je bila prva tovrstna prireditel, imenovana Dan slovenskega rokometar. Na uvodni tekmi sta se pomerili državni reprezentanci mladincev in kadetov (zmagali so mladinci z 26:24), na glavni tekmi pa je prva celjska ekipa prepričljivo, z 28:22, ugnala člansko državno reprezentanco.

Na 5. redni seji skupščine Rokometne zveze Slovenije so bili 13. maja 1996 izvoljeni novi organi. Dotedanjega predsednika, Celjana Milana Zupančiča, je zamenjal Zoran Janković iz Ljubljane, v novem predsedstvu pa so bili tudi Celjani Tone Turnšek (podpredsednik RZS), Štefan Jug (predsednik sodniške organizacije) in Andrej Šušterič (predsednik novoustanovljenega združenja klubov I. A DRL-moški).

Se spomnite 1. julija 1976? Takrat so se Celjani z zmago nad Veležem (22:15) na prvi tekmi v novi športni dvorani Golovec četrtič uvrstili v 1. zvezno ligo bivše države. Od tedaj je bil Golovec 20 let dom celjskih rokometaršev in skoraj nepremagljiva trdnjava. V zadnjih desetih letih (1986–1996) so v njej Celjani na uradnih tekmah državnega prvenstva in pokala ter evropske lige prvakov doživeli le štiri poraze: dvakrat z Velenjčani (1990 in 1996)

in v letu 1994 s španskim in kasneje evropskim prvakom Teko in z madžarskim Veszprémom. Od skupno 164 tekem v Golovcu (116 – domače prvenstvo, 36 – domači pokal in 12 – evropske tekme) torej le štiri porazi, kar pomeni skoraj 98-odstotno realizacijo. Rezultat, ki mu v slovenskih razmerah težko najdemo enakega.

Najprej kadeti

Celjani evropski prvaki! Sicer med kadeti, a vendarle. Na pokalu Partille v Göteborgu, ki od leta 1995 v kategoriji kadetov velja tudi kot neuradno evropsko prvenstvo, so mladi Celjani pod vodstvom trenerja Vita Selčana v začetku julija 1996 kot vrhunec uspešne sezone 1995/96 osvojili še ta naslov. Veselje v Celju je bilo neizmerno in marsikdo se je ob tem vprašal – zakaj ne tudi člani?

Pred začetkom nove sezone 1996/97 se je po šestih letih znova sestala skupščina kluba. Upravni odbor je bil okrepljen s svežimi močmi, vodilni moške pa so ostali isti: predsednik kluba Tone Turnšek, predsednik upravnega odbora Andrej Šušterič, predsednik gospodarske komisije Marko Jugovič, predsednik organizacijske komisije Dani Novak in prvi direktor kluba, dotedanji sekretar (19 let) Vlado Privšek.

Začetek novega državnega prvenstva 1996/97 je bil v

znamenju nove zvezde slovenskega rokometar: 17-letnega in 197 cm visokega Celjana Aleša Pajoviča. »Pajo«, ki so ga v Göteborgu poimenovali »Bum-bum«, je od kadetov praktično čez noč napredoval med člane ne le v celjskem klubu, ampak celo v državni reprezentanci. Selektor Slavko Ivezić ga je na prvi kvalifikacijski tekmi za SP 1997 z Avstrijo oktobra 1996 v Velenju pogumno uvrstil v ekipo in Pajovič ni le zabil dva gola, ampak je bil celo med najboljšimi na igrišču.

Zmagovita pot

Petdesetletnico rokometar v Celju in Sloveniji je klub sklenil s slavnostno skupščino 20. decembra 1996, kjer so najzaslužnejšim članom, sponzorjem in medijem podelili 97 jubilejnih zastavic, od tega 49 igralcem, ki so za prvo celjsko ekipo nastopali več kot pet sezon. Posebno priznanje za življenjsko delo v rokometu so prejeli Franc Ramskugler, Jože Kuzma – Pepi, Pavle Bukovac in Tone Goršič. Naslednji dan so se v dvorani Golovec na revijalnih tekmah srečale vse tri generacije celjskega rokometar, letniki 1939–1949, 1950–1961 in 1961–1969.

V ligi prvakov 1996/97 so Celjani najprej suvereno osvojili prvo mesto v skupini D in v četrtfinalu izločili švicarski Winterthur (21:21, 28:19). V svojem prvem pol-

Ekipo v sezoni 1996/97. Z leve stojijo v zgornji vrsti Rado Petru (tehnični vodja), Alvaro Načinović, Zoran Lubej, Dušan Podpečan, Roman Šimon, Roman Pungartnik, Tomaž Tomšič, Zdravko Zovko (trener), Tone Turnšek (predsednik kluba) in Herman Wirth (pomočnik trenerja), v srednji vrsti so Boris Vrščaj (gospodar), Andrej Šušterič (predsednik UO), Uroš Šerbec, Gregor Cvijič, Rastko Stefanović, Aleš Pajovič, Renato Vugrinec, Beno Lapajne, Miro Požun (vodja strokovnega štaba) in Miro Kocuvan (kondicijski trener), sedijo pa Vlado Privšek (direktor kluba), Vladimir Jelčić, Borut Papež, Dejan Perić, Izток Puc, Robi Šafarič, Robi Šantl in Robi Steble (fizioterapevt).

finalu lige prvakov so izpadli proti Barceloni, ki je postala evropski prvak. V Golovcu so izgubili s 24:29, nato pa z zmago 26:22 presenetili na povratni tekmi v sloviti Blagurani (23. marec 1997),

a bili za dva gola prekratki. Ob praznovanju petdesete obletnice kluba so celjski rokometarši s tem uspehom začeli svojo zmagovito pot v ligi prvakov in v desetih letih v tem tekmovanju dosegli

zgodovinske in težko ponovljive rezultate.

Naslednjič: Petič zapored v polfinalu lige prvakov (23. del)

Foto: arhiv RK CPL

Posebna priznanja za življenjsko delo v rokometu so prejeli (z leve) Franc Ramskugler, Jože Kuzma – Pepi, Pavle Bukovac in Tone Goršič, ki so tudi dobitniki Bloudkovih plaket.

Evropski kadetski prvaki leta 1996. Z leve stojijo Slavko Horvat (tehnični vodja), Mitja Lesjak, David Kováč, Matic Horvat, Goran Kozomara, Aleš Pajovič, Rok Praznik, Rok Ivančič, Dejan Dimec in Vito Selčan (trener), čepijo Marko Markovič, Denis Muhič, Gregor Pečovnik, Robi Šantl, Tadej Svet, Gregor Čudič, Luka Žvižej in Mitja Slamnik.

V novi sezoni v Sarajevo, Podgorico, Beograd, Sofijo ...

Vodstvo ženske košarkarske Jadranske lige je opravilo žreb tekmovalnih parov za novo sezono, ki se bo začela 5. oktobra.

Košarkarice celjskega Athletea bodo igralce v skupini B, v kateri so še Budućnost iz Podgorice, Badel iz Skopja, Montana iz Bolgarije, Play Off iz Sarajeva ter Crvena zvezda iz Beograda. »Dobili smo zelo privlačno in zahtevno skupino. Čakajo nas zelo oddaljena gostovanja. Je pa omenjena liga za nas razvojna liga. V njej se mlade

košarkarice veliko naučijo ter pripomorejo k nadaljnjemu razvoju,« je po opravljenem žrebu dejal član vodstva Jadranske lige, prvi mož in vlečni »konj« ŽKK Athletea Celje Uroš Kranjc. V novi sezoni v Jadranski ligi ne bo nastopal klub Radivoj Korać.

Odšel tudi Čebular

Košarkarski klub Krka iz Novega mesta nadaljuje sestavljanje ekipe za naslednjo sezono. Nova pridobitev je še en član zasedbe Tajfu-

na iz Šentjurja. Sandi Čebular bo po igranju v Šentjurju, Ljubljani, Domžalah in Rogaški Slatini nastopal še v Novem mestu. 30-letni branilec je že tretja okrepitev Krke, ki je v prestolnico Dolenjske prišla iz Tajfuna. Pred njim so s sedemkratnimi državnimi prvaki pogodbe sklenili glavni trener Dejan Mihevc, njegov pomočnik Ožbej Stane in ameriški organizator igre Ceola Clark.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Celjske košarkarice (na sliki Iva Slonjšak) tudi v novi sezoni Jadranske lige čakajo zanimive tekme. Na prvi pogled večjih težav v skupini B ne bi smele imeti.

Vujasinović uvrščen v peterko sezone, v reprezentanco ne

Na košarkarski zvezi presenetili s spiskom reprezentantov

Laški košarkarji imajo za sabo izvrstno sezono. Igrali so veliki finale državnega prvenstva, v katerem sicer proti Heliosu niso slavili, a so kljub temu navdušili. Predvsem v drugem delu sezone so privrženci laške košarke začutili, da gre kri-vulja spet navzgor.

»Mislim, da je največji uspeh to, da so se gledalci v Laškem vrnili v dvorano Tri lilije. Celotno mesto je dihalo z nami. Rezultatsko gledano, po dobri sezoni se v Jadransko ligo nismo uspeli uvrstiti, a smo kljub temu dosegli velik uspeh. Finale je za zadnjih deset ali pet-najst sezon lep uspeh. Smo na dobri poti,« je v pogovoru z nami dejal domačin **Daniel Vujasinović**, sicer organizator igre Zlatoroga, ki je bil po sezoni uvrščen med najboljših pet igralcev prvenstva.

Športna družina

26-letni Vujasinović, ki se je rodil v Zagrebu, prihaja iz športne družine. Njegov oče Slobodan Vujasinović – marsikdo ga pozna še iz časov KK Pivovarna Laško, ko je prvo ekipo spremljal kot zdravnik, je igral v 2. jugoslovanski in republiški ligi (KK Medveščak, KK Zaprude), zdaj pa že vrsto let deluje kot dermatolog. Mama Sabina je bila zelo dobra smučarka. Daniel ima sicer še eno leto mlajšega brata Sašo, ki je diplomiral iz športne vzgoje, potem pa se posvetil glasbi. Kot didžeja Alexa Ranerro ga bo julija mogoče zaslediti na festivalu elektronske glasbe Ultra v Splitu, kamor pridejo le najboljši. Tudi on je treniral košarko v Laškem. Nju-

na sestra Eva, ki je končala osmi razred osnovne šole, trenira za celjski Athlete.

Daniel se vedno rad vrne v Laško, kamor je nazadnje prišel iz Španije, kjer si je nabral kar nekaj novih izkušenj. »Niti sam nisem vedel, kaj naj pričakujem. V Španiji sem imel dober prvi del sezone, drugi je bil nekoliko slabši. Tam mi ni ustrezal koncept igre. Ko sem prišel domov, sem potreboval mesec ali dva, da sem prišel k sebi. Ko pa sem spet ujel pravo formo, sem deloval dobro. Predvsem z zaključkom letošnje sezone sem zelo zadovoljen, čeprav bi lahko bilo seveda še bolje.«

Spoštovanja vredni dosežki

Daniel Vujasinović se lahko pohvali z lepimi dosežki, potem ko je bil član vseh mlajših selekcij reprezentance Slovenije. V sezoni 2008/09 je bil proglašen za najboljšega mladega igralca, ko je nosil dres polzelskih Hopsov. V tej sezoni je bil prvi asistent domačega prvenstva. Zatem je z laškim Zlatorogom, kjer je začel košarkarsko pot, slavil uvrstitev v Jadransko ligo, kamor je moštvo popeljal trener Aleš Pipan. Posledično je bil poklican v člansko reprezentanco Slovenije, ki jo je takrat vodil Božidar Maljković. V sezoni 2011/12 je bil drugi asistent Jadranske lige, v prihodnjih treh sezonah pa še najboljši po asistencah v domačem prvenstvu. Pred vnovičnim prihodom v Laško je nosil dres španskega drugoligaša, kluba Basquet Coruna. V pretekli sezoni je bil po oceni Eurobasketa najboljši slovenski igra-

Daniel Vujasinović je kljub šestindvajsetim letom eden izmed najbolj izkušenih organizatorjev igre v domačem prvenstvu.

lec, obenem še prvi asistent lige za prvaka. »Po vsem tem se lahko vidi, da je za mano resnično naporno obdobje. In prav zato sem v zadnjem obdobju predvsem počival. Tudi zaradi kolena, ki so mi ga v preteklosti operirali. Po takšni sezoni mu je treba nameniti počitek. Zdaj imam lažje samostojne treninge, v juliju pa se bo vse skupaj stopnjevalo.«

Negotova prihodnost

Športni direktor KK Zlatorog **Aleš Antauer** ima v zadnjih dnevih skupaj s trenerjem **Alešem Pipanom**, ki naj bi ostal v Laškem, precej dela s sestavo ekipe za novo tekmovalno sezono. »Mislim, da bo v ekipi prišlo do kar velikih sprememb. Ni pa to moja

stvar, to bodo reševali v klubu. Meni je pogodba potekla pred dobrima dvema tednoma,« je dejal Daniel Vujasinović, ki ga v Laškem želijo zadržati. »Res je. Kolikor vem, bi me radi imeli v klubu tudi v prihodnje. Stiki so že bili. Če sem pošten, sem šele pred kratkim začel malo razmišljati, kako naprej, kajti po koncu sezone sem dal to na stranski tir. Nikakor si ne bi rad zapiral vrat, vse možnosti so odprte. Naredil bom to, kar je najboljše zame. Star sem 26 let in prihajam v tista najboljša leta za košarkarja, predvsem za organizatorja igre.«

Razočaranja ni bilo

Po odlični sezoni je bilo pričakovati, da bo laški or-

ganizator igre na seznamu selektorja naše izbrane vrste, na katerega je uvrstil igralce za pripravo na evropsko prvenstvo. A priimka Vujasino-viç na njem ni bilo. »Če sem iskren, razočaranja ni bilo. Bi si pa po zelo dobri sezoni mislil, da bi si zaslužil, da sem zraven. Predvsem potem, ko sem videl, kateri igralci so bili uvrščeni na seznam. To je odločitev selektorja in njegovih sodelavcev. Zame je v tem trenutku bolj pomembna klubska prihodnost,« je malce z grenkim priokusom dejal Vujasinović, ki bi si nedvomno zaslužil vpoklic.

Če so na seznamu Domen Bratož, Jan Barbarič, Erjon Kastrati in Mitja Nikolič, potem se vprašamo, kaj so razmišljali na Košarkarski zvezi Slovenije. Namreč, tam so pomagali pri sestavljanju spiska, saj selektor Kokoškov naštetih sploh ne pozna, zdaj pa so na seznamu reprezentance. »Res

je vprašanje, koliko je selektor spremljal letošnjo sezono našega prvenstva. Predvidevam, da je bil zaposlen z drugimi stvarmi, glede na to, da je pomočnik trenerja v ligi NBA. Uvrstitev na širši seznam ali na priprave bi bila zame dodatna motivacija za naprej, a tako pač je,« je pristavil Vujasinović, ki ga je vse skupaj še bolj motiviralo.

Kaj meni o domačem prvenstvu, ki je bilo spet zelo zanimivo? »Mislim, da liga za prvaka ni bila še nikoli bolj izenačena. Nekateri govori-jo, da kvaliteta pada iz leta v leto, a se s tem ne strinjam. V tej ligi igram že skoraj deset let in dobro vem, kakšna je. Krka in Olimpija sta malce slabši kot v preteklih letih, vendar pa so zato Rogaška, Helios in Tajfun naredili velik korak naprej, tako kot smo napredovali tudi mi.«

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Šentjurčan najboljši v gorskem kolesarstvu

Šentjurčan Gregor Krajnc je novi državni prvak v gorskokolesarskem olimpijskem krosu. Naslov je osvojil v Kočevju, kjer sta se za njim uvrstila njegova klubska kolega Rok Naglič in Boštjan Hribovšek.

Gregor Krajnc je prikolesaril do prvega naslova državnega prvaka v absolutni konkurenci, oblekel je majico s slovensko zastavo za mlajše člane. V Kočevju je imel na koncu petnajst sekund prednosti pred Nagličem in slabe tri minute pred Hribovškom. »Do polovice prvega kroga sem se vozil z Nagličem. Potem sem skočil naprej, a se ustavil in si rekel, da ne bom prehitro napadel. Z Nagličem sva bila skupaj tri kroge. V tem času sem videl, kje sem močnejši. Odpeljal sem svojo dirko. Malo sem pogledal nazaj, da bi videl, če prednost narašča. Približno ista je bila. Bila je težka dirka,« je po slavi dejal **Gregor Krajnc**, ki se je razveselil velikega uspeha.

MK

Celjani in Velenjčani dokončno v Seha ligi

Gorenje v kvalifikacije za ligo prvakov

Rokometaši Celja bodo v družbi še petnajstih drugih vrhunskih ekip nastopali v eni izmed dveh najboljših skupin nove tekmovalne sezone lige prvakov. V vsaki skupini bo po osem moštev, tekmovalo pa se bo po enakem tekmovalnem sistemu, kot je bil preteklo leto.

V pretekli sezoni lige prvakov so Celjani postavili kar nekaj mejnikov, med drugim si je tekme v dvorani Zlatorog ogledalo kar 27.900 gledalcev. Tudi v tej sezoni »pivovarje« čaka najmanj 14 tekem, od tega 7 domačih, seveda pa so prisotne želje po napredovanju v osmino finala.

Tekmeci znani jutri

Žreb skupin lige prvakov bo jutri, ko bo jasno, kdo bodo ekipe, ki jih bomo lahko videli v Celju in kam vse bodo varovanci trenerja Branka Tamšeta potovali. »Čeprav se morda sliši samozavestno, smo pričakovali uvrstitev v

zgornji dom lige prvakov. Zavedamo se namreč, da delamo dobro, da izpolnjujemo pričakovanja, ki jih ima EHF in še več, izpolnjujemo pričakovanja, ki jih imajo naši navijači. Veseli smo, da bodo vsi ljubitelji rokometu tako še naprej imeli možnost v Celju spremljati najboljše. Prisotnost med evropsko smetano najboljših klubov nam nalaga, da se tu ne ustavljamo, temveč da se iz dneva v dan trudimo napredovati in rasti, v kar ne dvomim,« je dan pred žrebom misli strnil direktor celjskega kluba **Gregor Planteu**.

Rokometni klub Gorenje Velenje se je tudi za novo sezono prijavil za igranje v ligi prvakov in je korak bližje nastopu v tem tekmovalnem sistemu. Evropska rokometna zveza je namreč objavila seznam osemindvajsetih klubov, ki bodo v letošnji sezoni nastopali v najmočnejšem klubskem tekmovalnem sistemu. Na seznamu so tudi Velenjčani, ki bodo nastope pričeli septembra v kvalifikacijah.

Dokončno potrjeno

Rokometaši Gorenja in Celja Pivovarne Laško so tudi na 27. rednem letnem zasedanju zbora članov RZS na Brezovici dobili zeleno luč za nastopanje v mednarodni ligi Seha. Predlog sta že pred tem podprla Združenje 1. NLB Leasing lige ter predsedstvo RZS. Kluba se bosta domačemu prvenstvu pridružila v sami končnici. Da gre pri Seha ligi za izjemno tekmovalno, v katerem bosta slovenski ekipi pod okriljem RZS nastopili prvič, priča dejstvo, da so se kar štirje klubi te lige uvrstili v osmino finala, trije v četrtfinale, prvak Veszprem pa je igral tudi veliki finale tega tekmovalnega, ki ima lastno televizijo in veliko podporo medijev. Gre za marketinško zanimivo ligo, kluba pa lahko obenem pričakujeta še večji obisk v dvoranah.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Blaž Blagotinšek in soigralci bodo po vstopu v Seha ligo v novi sezoni v dvorani Zlatorog gostili še več zanimivih nasprotnikov.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2016 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

STROJI

PRODAM

TOPLOTNO črpalko za sanitarno vodo, ksilnico Stihl na laks in motorno žago Stihl prodam. Telefon 041 689-748. 1397

ŽITNI kombajn Deutzfah, manjši, s kabinno in veliko dodatne opreme, prodam. Telefon 041 763-763. 1456

KUPIM

TRAKTOR, lahko Zetor, Deutz, Ursus, Imt, Štore, Univerzal ali podobno, kupim. Telefon 031 851-485. p

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

POSEST

PRODAM

GRADBENO parcelo v Košnici pri Celju, velikost 2.108 m², ugodno prodam. Telefon 031 794-484. 1382

GRADBENO parcelo v Železnem, opremljena, prodam. Telefon 041 689-748. 1397

GOZD, travnik, 2,7 ha, pri Svetem Štefanu, prodam. Telefon 031 262-504. 1445

MANJŠO hišo, precej obnovljeno, z vsemi priključki, na lepi, sončni legi, podkletena, 1.050 m² zemlje, prodamo. Cena po dogovoru. Telefon 040 715-633. 1463

NIKI FRANJO KEDER, s.p.

DOLORES astrologinja

090 64 30

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

HIŠO na Polani pri Jurkloštru prodam ali oddam. Hiša je opremljena, bivalne površine je 50 m². Pripadajoče zemljišče je velikosti 700 m². Hiša se nahaja na lepi, sončni lokaciji, 80 m od glavne ceste. Cena po dogovoru. Telefon 041 498-561. 1453

ODDAM

KOŠNJO z gospodarskim poslopjem oddam v najem. Telefon 041 846-908. 1250

STANOVANJE

PRODAM

ŠTORE, Lipa. Čisto trisobno stanovanje z garažo, v nizkem bloku, 84 m², ugodno prodamo. Cena 840 EUR/m² + davek + prepis. Samo resni, pokličite 041 847-093. 1430

BIVALNI vikend »Polutnikova kajža«, kompletno obnovljen 2011, slamnata streha, parcela 5.000 m², Slivnica pri Celju, prodam. Cena: dogovor. Telefon 041 495-217. 1451

ODDAM

GARSONJERO na Lavi, popolnoma opremljeno in obnovljeno, vseljivo takoj, oddamo v najem. Telefon 031 745-494. 1277

V PIRANU oddajam za počitnikovanje popolnoma opremljeno garsonjero po ugodni ceni. Telefon 040 245-454. 1390

ZELO funkcionalno (ločena spalnica, ločena dnevna, ločena kuhinja, hodnik in sanitarije), opremljeno enoinpolsobno stanovanje v Celju, stanovanje se oddaja za 364 dni z možnostjo podaljšanja, oddam. Cena 240 EUR. Telefon 041 690-680. p

OPREMLJENO enoinpolsobno novejšo stanovanje, 57 m², balkon, v centru Šentjurja, mirna sosenska, vseljivo takoj, oddam. Telefon 041 441-660. 1458

HIDRAVLIČNI CEPILNIKI DRV LANCMAN™

POVEZOVALNIK DRV LANCMAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCMAN™

- NOVI MODELI CEPILNIKOV!
- V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!

Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11

LANCMAN™

www.lancman.si

GOMARK
trgovina in proizvodnja d.o.o.
GOMARK d.o.o., ČEPLJE 52, SI-3305 VRANSKO

OPREMA

PRODAM

MASIVNO vrtno mizo, dolžina 2 m in masivne klopi z naslanjačem, prodam. Telefon 031 884-937. 1364

KOPALNIŠKI blok Kolpasan z omarico in umivalnik z ogledalom in poličko, novo, ugodno prodam. Telefon 070 634-559. 1439

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo

Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Nakup 10 nesnic – petelin brezplačno. Kmetija Winter-Lešer, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 582-119, 070 270-438, (03) 5471-244, 041 763-800, (03) 5472-070. p

NESNICE RJAVE, GRAHASTE, ČRNE, pred nesnostjo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Zlatko Tibaot, Babinci 49, Ljutomer, tel.: (02) 582-14-01.

astro center

vedeževanje in astrologija
090 77 77

Z vami v živo tudi na vaši najljubši televiziji
ARENA TV
RTS
BOMBA TV
VESELIJAK

Kisler d.o.o., 2,19 €/min.

Brez klica na 090!

POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE SVOJO PRIHODNOST

Zakupite minute in se z vedeževalkami pogovarjajte ceneje.

070 44 44 22

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in grahaste barve, pred nesnostjo, prodamo, pripelje-mo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin. Telefon 031 509-061. 1219

PRAŠIČE, težke 40 do 100 kg, mesni tip, prodam. Možnost dostave. Telefon 041 655-528. 1209

PUJSE, težke od 120 do 200 kg, ugodno prodam. Telefon 041 455-732. 1209

PRAŠIČE, od 30 do 200 kg, domača hrana in možna dostava, prodamo. Telefon 031 311-476. p

ŠTIRI pujske, 30 kg, domača hrana, mesne pasme, prodamo. Telefon 070 808-560. 1413

PUJSKE, težke 20 kg in pekinške račke prodam. Telefon 031 793-765. 1427

TELIČKO simentalke, težko okoli 300 kg, prodam. Telefon 031 545-125. 1437

GORDANA

astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE

GSM
041 404 935

Društvo Karamum, Savinova 7, Celje

TRI bikke simentalce in teličko simentalke, stare od 15 dni do 2 meseca, prodam. Telefon 041 324-256. 1439

BIKCA ls, starega 12 tednov, težkega 150 kg, prodam. Telefon 031 422-291. 1446

VODOVOD KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, Celje

Obveščamo uporabnike, da veljajo od 1. 7. 2016 naprej v Mestni občini Celje ter v Občinah Štore, Vojnik in Dobrna nove cene komunalnih proizvodov in storitev.

Navedene cene vsebujejo 9,5 odstotkov DDV.

- Vodarina	
Normirana poraba	0,5763 EUR/m³
Prekomerna poraba	0,8645 EUR/m³
- Omrežnina – vodarina (vodomer DN 20, faktor omrežnine 1)	6,16EUR/mesec
- Odvajanje komunalne odpadne vode	0,1577 EUR/m³
- Omrežnina – odvajanje komunalne odpadne vode (vodomer DN 20, faktor omrežnine 1)	3,30 EUR/mesec
- Odvajanje padavinske odpadne vode s streh	0,0696 EUR/m³
- Omrežnina odvajanje padavinske odpadne vode s streh	0,1404 EUR/m³
- Čiščenje komunalne odpadne vode	0,5235 EUR/m³
- Omrežnina – čiščenje komunalne odpadne vode (vodomer DN 20, faktor omrežnine 1)	1,61EUR/mesec
- Čiščenje padavinske odpadne vode s streh	0,1254 EUR m³
- Omrežnina čiščenje padavinske odpadne vode s streh	0,0388 EUR m³

Cene sta potrdila skupščina družbe in svet ustanoviteljev javnega podjetja Vodovod-kanalizacija.

TRI teličke simentalke, stare 8 in 12 dni in 3 mesece, prodam. Telefon 031 840-282. 1435

KUNCE za zakol ali nadaljnjo rejo prodam. Telefon 070 686-864. 1452

TELICO ls, brejo 8 mesecev, prodam. Informacije po telefonu 041 966-791. L 150

BIKCA simentalca, 120 kg, prodam za 500 EUR. Telefon (03) 5778-509. 1454

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 653-286. š 221

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE

041 420 111 • 041 954 206

Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO modra frankinja, belo, rdeče, odlično ocenjeno, ugodno prodamo. Možna dostava. Telefon 041 382-735. p

VINO modra frankinja in belo mešano ugodno prodam. Telefon 051 346-441. 1391

SUHO koruzo v vrečah prodam. Telefon 031 317-714. 1455

DOMAČE mešano belo vino, sorte rizling, kraljevina, šipon, prodam. Telefon 041 725-088. 1457

OSTALO

PRODAM

EKOLOŠKA kmetija na Skomarju pod Roglo išče kupce za mlado ekološko junetino. Razsek povprečen, 10 kg paket 70 EUR. Telefon 051 728-055.p

PRODAJA ŽAGOVINE

041 420 111 50%
041 954 206 popust

Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

JARKICE na začetku nesnost, bele leghorn in rjave, dnevno sveža kokošja jajca ekološke in standardne reje in vse vrste perutninske krme prodajamo vsak delavnik na farmi Roje pri Šempetru. Sprejemamo naročila za enodnevne in 5-dendne brojlerske piščance. Telefon (03) 700-1446. 1261

BUKOVA drva, razžagana, z dostavo, prodam. Telefon 031 336-194. 1316

KRAJNIKE in deske slabše kvalitete (lipa, hruska, hrast in smreka), razžagane, z dostavo, prodamo. Telefon 040 211-346. p

MOPED Tomos Apr 6, registriran do aprila 2017 in sekular za žaganje drv, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 051 362-145. 1438

ZMENKI

UREJEN moški, razočaran in ljubezni, star 44 let, bi rad spoznal urejeno žensko do 40 let. Če te oglaš ne moti, mi pošli SMS ali pokliči po telefonu 070 543-964. 1374

UPOKOJENEC, star 60 let, 176/78, pre-skrbljen, nekadilec, želim spoznati pošteno žensko do 65 let. Pisne ponudbe pošljite na Novi tednik pod šifro ČAS BEŽI. 1373

51-letni moški, 170/68, temnolas, nekadilec, nealkoholik, si želim spoznati žensko do 60 let za resno skupno življenje. Lahko tudi pri tebi. Če te zanimam, me pokliči ali piši SMS na telefonsko številko 030 243-288. 1421

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

novi tednik NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Telefonska številka:

Datum rojstva:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženeec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Tedenski OSIR PIKA

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

VSAKO SOBOTO ob 12.15

*Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja, v ta mirni kraj tišine,
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.
Čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te čutimo – med nami si.*

V SPOMIN

Mineva 15 let, kar nas je zapustil dragi

FELIKS SMOLA

(27. 6. 1920 – 4. 7. 2001)

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu ali prižgete svečko.

Njegovi: hči Vanja in sin Srečko z družinama

1444

*Zložil je krila, se skril vanje
in se naslonil na rob neba.
Zdaj sanja angelske sanje.
Nanj pada zlata tema.
(T. Pavček)*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, ati, dedi in tast

ROMAN ŠUMAK

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, sodelavcem podjetja Mollier, d. o. o., Celje in poslovnim partnerjem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga v velikem številu pospremili k njegovemu zadnjemu počitku.

Zahvaljujemo se gospe Marini Srebočan in gospodu Anteju Dabu za ganljive besede slovesa, duhovnikoma gospodu Branku Cestniku in gospodu Josipu Galicu za lepo opravljen pogrebni obred, glasbeni skupini M. J. A. V., klapi Sol s Paga in klapi Contra iz Splita za čutno odpete pesmi slovesa ter pogrebniemu podjetju Veking.

Hvala tudi medicinskemu osebju Kliničnega oddelka za kirurgijo srca in ožilja UKC Ljubljana – enoti intenzivne terapije (KVIT), gospodu Stanku Filipiču in gospe Jerici Lebar, ki so se nam v zadnjih tednih pomagali boriti ter nam vlivali moč in upanje. Posebna zahvala tudi prijateljem, ki so nam v tednih borbe brezpogojno stali ob strani in pomagali po svojih najboljših močeh.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga spoštovali, imeli radi in ga boste za vedno ohranili v lepem spominu.

Žalujoči: njegovi najdražji

P

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame in prababice

ALOJZIJE BEZGOVŠEK

(7. 6. 1919 – 13. 6. 2016)

od katere smo se poslovili v petek, 17. junija 2016, na pokopališču na Kalobju, se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ji izkazali spoštovanje, jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje, sveče, za svete maše ter nam izrekli sožalje in besede tolažbe.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Petru Orešniku za opravljen obred in pogrebni službi Žalujka.

Posebno zahvalo namenjamo osebju Doma starejših Šentjur, kjer je zadnji dve leti bivala in se odlično počutila.

Žalujoča: sin Milko in hči Tonika z družinama

1441

*Kadar bom vandral,
vandral poslednjič,
ko bom zatisnil trudne oči,
takrat prijat 'lji zadnjič zapojte,
pesem domača naj zadoni.*

*Zraven pa pušelj nageljnov rdečih,
nageljnov kranjskih takih kot kri.
In rožmarina blago dišeč'ga,
takšen naj šopek grob mi krasi.
(S. & V. Avsenik)*

ZAHVALA

Ob boleči, nenadomestljivi izgubi našega preljubega sina, brata, fanta, vnuka in nečaka

TIMOTEJA SMOLETA

s Ponikve pri Šentjurju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sošolcem za vsa izrečena sožalja, za vse besede tolažbe in stiske rok.

Posebna zahvala velja Občini Štore, pihalnima godbama Avsenik in Štore, ansamblu Vagabundi, skupini Eros, cerkvenemu pevskemu zboru, gospe Andreji Zakonjšek – Krt, gospodu Primožu Krtu, gospodu Dušanu Pungartniku za poslovilne besede, dr. Poloni Krumpak, zdravstvenemu osebju Splošne bolnišnice Celje, oddelku za intenzivno interno medicino, gospodu Vasiliju Šimeku, duhovnikoma Mihi Hermanu in Alojziju Kačičniku, pogrebniemu podjetju Zagajšek, družinama Vodopivc ter družinam Žvegler, Grosek, Mijailovič, Fidler in Brdnik.

Žalujoči: mami, ati, brat Teodor s Katarino, njegova ljubljena Janja z bratom Boštjanom, mamico Cvetko in atijem Slavkom

1442

*Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep,
kot zvezda na nebu ...
(Tone Pavček)*

ZAHVALA

V 77. letu nas je zapustil naš dragi

AVGUŠTIN STEINER

iz Udmata 5 b, Laško
(20. 8. 1939 – 18. 6. 2016)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so našega dragega moža, atija, dedija in brata v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem, ki so poklonili cvetje in sveče ter darovali za svete maše. Hvala za vse ustne in pisne besede sožalja. Zahvala tudi sodelavcem podjetij Fragmat Tim in Tim Svetloba za vso pomoč in podporo ob žalostnem dogodku.

Iskrena hvala osebju ZD Laško, Splošne bolnišnice Celje in UKC Maribor, zlasti posebna hvala patronažnima sestrama Tanji in Alenki.

Zahvaljujemo se tudi gospodu kaplanu Klemnu Jagru za njegov blagoslov, opravljen obred in sveto mašo.

Hvala pevcem skupine Eros, gospodu Leonu Polancu za odigrano Tišino in gospodu Matjažu Piklu za prebrani govor.

Vsem, ki ste ga poznali, ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

P

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je v 44. letu zapustil naš dragi mož, očka, sin, stric, boter in dobri sosed

FRANC ZAJTL

iz Male Breze 6 pri Šentrupertu,
rojen leta 1973 v Celju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter učiteljicam in sošolcem Osnovne šole Šentrupert in šole v Laškem za izražena sožalja, besede tolažbe, podarjeno cvetje in svete maše. Zahvala Komunalni Laško za organizacijo pogreba, gospodu župniku za lepo opravljen obred, govorniku gospodu Kaplu za izrečene besede slovesa in pevcem za zapete žalostinke. Posebna hvala gre podjetju Energoles Bohor, kjer je bil zaposlen, in vsem tistim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, pa vas nismo posebej imenovali.

Žalujoči: žena, sin, hči, mama, oče, sestre

L 149

Poroke

Laško

Poročili so se: Kaja KOVAČ in Gašper STOPINŠEK, oba iz Turja, Sabina GORIŠEK iz Brstovnice in Tomaž KALUDER iz Zgornje Rečice, Anja OMAN iz Škofje Loke in Marko SLAVIČ iz Ključarevcev pri Ljutomeru.

Žalec

Poročili so se: Dragana DO-RONTIČ iz Žalca in Jovica MIHAJLOVIČ iz Velenja, Lenka NOVAK z Vranskega in Marko JESENİK iz Ojstriške vasi.

Mozirje

Poročila sta se: Simona ROZMAN in Jure KOŠIR, oba iz Ljubljane.

Velenje

Poročili so se: Monika VO-DOVNČNIK iz Pake pri Velenju in Blaž JELEN iz Ponikve pri Žalcu, Amela DJEDOVIČ iz BIH in Nejc SATLER iz Velenja.

Smrti

Celje

Umrli so: Marija ŽGAJ-NAR iz Dobja pri Planini, 55 let, Helena PRISTOVŠEK iz Žalca, 84 let, Franjo PENE-ZIČ iz Žalca, 80 let, Dušan VUKOVIČ iz Celja, 68 let, Timotej SMOLE iz Šentjurja, 28 let, Alojz MESARIČ iz Isole, 63 let, Marija PETAUER iz Celja, 87 let.

Laško

Umrli so: Ana PADEŽNIK iz Trnovega, 86 let, Franc ZAJTL iz Male Breze, 43 let.

Šentjur pri Celju

Umrli je: Marija SENICA iz Šentjurja, 81 let, Jožef GO-BEC iz Šentjurja, 72 let, Henrik MODRIJANČIČ iz Celja, 71 let, Alojzija BEZGOVŠEK iz Trna, 97 let, Miran POD-KRIŽNIK iz Hotunja, 51 let, Julijana VEBER iz Jakoba pri Šentjurju, 88 let.

Šmarje pri Jelšah

Umrli so: Ruža ČOBIČ iz Rogatca, 91 let, Miroslav BO-ŽIČ iz Kristan Vrha, 72 let, Jožef KOVAČIČ iz Črešnjevca ob Bistrici, 69 let, Miroslav

ŽEKAR iz Rogaške Slatine, 85 let, Terezija DVORŠAK iz Dvora, 84 let, Zlatko BAŠAGIČ iz Vrhničke, 75 let, Zvonko AN-TOLINC iz Loga, 61 let, Srečko REZEC iz Gubna, 68 let, Zofija PIŠEK iz Zgornjega Gabernika, 85 let, Silvester STOJNIŠEK iz Velikih Roden, 75 let.

Žalec

Umrli so: Dionizij KUDER iz Trbovelj, 93 let, Anna PO-GAČAR iz Grč, 75 let, Marjan ČIŽIČ iz Petrovč, 63 let, Ana TILINGER iz Celja, 90 let, Klara PAJENK iz Andraža nad Polzelo, 80 let, Marija BRDNIK iz Stopnika, 89 let, Dimitrije POPOVSKI s Polzele, 75 let, Anton DEČMAN iz Miklavža pri Taboru, 75 let.

Mozirje

Umrli so: Ana PETEK iz Mozirja, 81 let, Franc FEDERNSBERG iz Lepe Njive, 94 let, Branko SUHOVERŠNIK iz Gornjega Grada, 55 let.

Velenje

Umrli so: Ivana RAMŠAK iz Velenja, 89 let, Marta KLINER iz Paške vasi, 84 let, Miran VI-DEMŠEK iz Šoštanja, 56 let, Marta REŽEK iz Velenja, 57 let, Marija RAMŠAK iz Velenja, 65 let, Pavla KRAJNC

iz Velenja, 81 let, Franciška SVET iz Pečovnika, 86 let, Stanislav LANDEKAR iz Vojnika, 90 let, Katarina TAJNŠEK iz Šoštanja, 84 let, Janez ZAJC iz Mozirja, 83 let, Marjan KAJBA iz Kamena pri Šentjurju, 58 let, Vilko LESJAK iz Velenja, 68 let, Ljudmila PODPEČAN iz Velenja, 83 let, Draginja BERKENJAČEVIČ iz Velenja, 81 let, Franc BOROVIK iz Velenja, 77 let, Janko JURKO s Paškega Kozjaka, 52 let, Zofija GRILC iz Velenja, 83 let.

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 30. junij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melo-

20 vročih Radia Celje

TUJA LESTVICA

1. TWENTY ONE PILOTS - RIDE (5)

2. ONEREPUBLIC - WHEREVER I GO (3)

3. DRAKE FEAT. WIZKID & KYLA - ONE DANCE (3)

4. CHARLIE PUTH FEAT. SELENA GOMEZ - WE DON'T TALK ANYMORE (4)

5. JUSTIN TIMBERLAKE - CAN'T STOP THE FEELING! (7)

6. DNCE - CAKE BY THE OCEAN (2)

7. ADELE - SEND MY LOVE (TO YOUR NEW LOVER (1)

8. CHAINSMOKERS FEAT. DAYA - DON'T LET ME DOWN (1)

9. ALAN WALKER - FADED (4)

10. WILL.I.AM - BOYS & GIRLS (2)

DOMAČA LESTVICA

1. CARPE DIEM BAND - TAPETE (5)

2. NEJC LOMBARDO - REPEAT (4)

3. MISTERMARSH - VELIKO MESTO (5)

4. KATARINA MALA - ADIJO (3)

5. JAN PLESTENJAK - DVIGNI KRILA (4)

6. I.C.E. - V BARVAH SMISEL JE (2)

7. SHEBY - ZAME (1)

8. ANIKA HORVAT - NOČEM BIT SAMA (6)

9. PERO LOVŠIN IN I'VAN - VSAK DAN (1)

10. ALEX VOLASKO - NE BOM TE ZGUBU (2)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

FLORIDA GEORGIA LINE - H.O.L.Y. DISTURBED - THE SOUND OF SILENCE

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

RAIVEN - NOV PLANET
NESSY - VEČERJA POD ZVEZDAMI

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

Po slovensko s Katrco

1. Modrijani: Prinesla si sanje

2. Ans. Poljanšek: Domov bom šel

3. Kvintet do jutra: Sedaj je prepozno

4. Ans. Falant: Zadnji angel

5. Perhavic&Ržen: Za kratek čas

www.radiocelje.si

diji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

PETEK, 1. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 10.15 Aygo na obisku, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Pogledje v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Celje)

SOBOTA, 2. julij

55.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Celje)

NEDELJA, 3. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Primož Ulača, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Celje)

PONEDELJEK, 4. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Gregor Majcen, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrc**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

TOREK, 5. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SREDA, 6. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Vaš zakaj, naš zato, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

Kino

CINEPLEXX

Spored od 30. 6. do 6. 7.
Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Angry Birds film – animirani, sinh.
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.40
sobota, nedelja: 13.40, 15.40
Dan neodvisnosti: Nova grožnja – akcijski, fantazijski
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 21.15
petek, sobota: 21.15, 22.20
Dan neodvisnosti: Nova grožnja – akcijski, fantazijski, 3D od četrta do srede: 17.40, 20.00
Iskanje pozabljive Dory – anim. četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.35, 17.40
sobota, nedelja: 13.35, 15.35, 17.40
Iskanje pozabljive Dory – anim., 3D
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.25
sobota, nedelja: 14.20, 16.25
Mojstri iluzij 2 – akcijski, triler četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 20.50
petek, sobota: 16.00, 20.50, 22.40
Ninja želve: Iz senc – akc., fant. sobota, nedelja: 13.50
Ob tebi – drama
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.10, 18.20, 20.30
sobota, nedelja: 14.00, 16.10, 18.20, 20.30
Obveščevalna – komedija četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 18.40, 19.50
petek, sobota: 18.40, 19.50, 22.00
Očiščenje: Volitve – triler četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 17.00, 19.10, 21.20
petek, sobota: 17.00, 19.10, 21.20, 22.35
Priklicano zlo 2 – grozljivka od četrta do srede: 18.30, 21.05
VDV: Veliki dobrodušni velikan – fantazijski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.45, 19.00
sobota, nedelja: 14.30, 16.45, 19.00
VDV: Veliki dobrodušni velikan – original verzija, fantazijski od četrta do srede: 20.15
VDV: Veliki dobrodušni velikan – fantazijski, 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.45, 18.00
Warcraft – akcijski, pustolovski sobota, nedelja: 14.35

metropol

ČETRTEK
20.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – dokumentarni PETEK
17.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski
19.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – dokumentarni
21.00 Chevalier – komedija SOBOTA
10.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski
19.00 Ob tebi – romantična drama
21.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – dokumentarni NEDELJA
17.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski
19.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – dokumentarni
21.00 Ob tebi – romantična drama SREDA
20.00 Program – biografska drama

KINO VELENJE

PETEK
19.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski, sinh.
19.30 Janis Joplin: **Otožno dekle** – glasbena dokumentarna biografija
21.15 **Dan neodvisnosti: Nova grožnja** – akcijski spektakel, 3D SOBOTA
19.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski, sinh., 3D
20.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – glasbena dokumentarna biografija
21.15 **Dan neodvisnosti: Nova grožnja** – akcijski spektakel, 3D NEDELJA
16.00 VDV: **Veliki dobrodušni velikan** – fantazijski, sinh., 3D
18.15 **Dan neodvisnosti: Nova grožnja** – akcijski spektakel, 3D
19.00 Janis Joplin: **Otožno dekle** – glasbena dokumentarna biografija
20.30 Planet samskih – romantična komedija

Zvezde pod zvezdami

na ploščadi ob Domu kulture Velenje

PONEDELJEK
21.30 V žarišču – biografska drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 30. 6.

17.00 Pokrajinski muzej Celje
Kulturnozgodovinska zbirka
javno vodstvo po razstavi

20.30 Pred Domom kulture Velenje
Prifarski muzikanti
koncert

21.00 Terme Olimia Podčetrtek
Večer s pianistom

PETEK, 1. 7.

17.00 Galerija Vile Bianca Velenje
Artstudio Rožič se predstavi
odprte razstave Zorana Rožiča

18.00 Grad Podsreda
Glasbeno poletje na Gradu Podsreda
koncert udeležencev mojstrskega tečaja za trobento

19.00 Galerija Mercator centra Celje
Tihožitje, *odprte razstave*

19.00 Amfiteater na velenjski promenadi
Studio Mdance
večer v amfiteatru

20.00 Muzej baroka Šmarje pri Jelšah
Poletni večeri: Festival Pranger

21.00 Šlandrov trg Žalec
Poletje v Žalcu: VS Jazzva, *koncert*

21.00 Pred Rdečo dvorano Velenje
Res Nullius & Partibrejkers
koncert ob 25-letnici Max cluba

SOBOTA, 2. 7.

10.30 Travniki pri Domu kulture Velenje
Volk in kozlički
Lutkovno gledališče Velenje; lutkovno-igrana predstava

11.00 Galerija Volk Celje
Celjske poletne vedute
odprte razstave

11.30 Krčma TamKoučiri Celje
Celjske poletne vedute
razglasitev najboljših s poletnega slikarskega ekstempora

21.00 Imeno
Poletje v Podčetrtku – Emino špricer fest

NEDELJA, 3. 7.

11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski
javno vodstvo po razstavi

18.00 Letno gledališče Limberk
Dan slovenskih rudarjev, *proslava*

20.30 Velenjski grad
Senca tvoje psa
Šansoni Jacquesa Brela

TOREK, 5. 7.

20.00 Pred Domom kulture Velenje
Ama – American Music Abroad
koncert šolskega orkestra iz ZDA

21.00 Šlandrov trg Žalec
Poletje v Žalcu: Simfonični orkester in Jazz Big Band (Velika Britanija)
koncert

SREDA, 6. 7.

20.30 Velenjski grad
Staro za novo
komedija, igrata: Boris Kobal in Tin Vodopivec

GROFJE CELJSKI

Nedelja, 3. julij 2016, ob 11.00

Pokrajinski muzej Celje - vodeni ogledi razstav

Informacije in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

ALMA M. KARLIN POTI

Četrtek, 7. julij 2016, ob 17.00

Od New Swing Quarteta do Beatlesov

Oto Pestner pred koncertom v Šentjurju tudi v spominski sobi New Swing Quarteta

Odločitev, da v šentjurskem Zgornjem trgu v okviru tamkajšnjih muzejskih zbirk spominsko sobo posvetijo eni najbolj uspešnih slovenskih glasbenih skupin, ni bila nikoli vprašljiva. New Swing Quartet je v zasedbi Gregorja Bezenška, Rada Razdevška, Dareta Heringa in Marijana Petana nastal v Šentjurju. V štiridesetih letih so izjemni vokalisti dosegli več, kot so si kot mladi ljubitelji spirituala in gospla leta 1968 sploh lahko predstavljali. Pred dnevi je leta 2010 odprto spominsko sobo prvič obiskal tudi kasneje pridružen član Oto Pestner.

»Na Šentjur me vežejo lepi spomini. Kljub temu da smo kasneje vadili v Celju, nas je ta kraj tako ali drugače vedno spremljal,« je po kratkem sprehodu v preteklost dejal Pestner. Po simbolični poti Pesmi Južne železnice so se tudi njemu zasvetile oči ob zbranih ploščah, časopisnih člankih in drugih predmetih iz njihove skupne zgodovine. Čeprav je od takrat minilo že skoraj petdeset let, se svojih začetkov v skupini še vedno dobro spominja. »Ko je moral Bezenšek na šolanje v tujino, sem vskočil kot zamenjava. Spominjam se, da so vprašali očeta, če bi bilo to izvedljivo, in je rekel, da ni problema, samo če hočem.« Takrat štirinajstletni

Oto Pestner v družbi direktorice knjižnice Tatjane Oset (levo) in Maše Kladnik iz Tica.

Pestner je postal eden najbolj prepoznavnih obrazov skupine.

Zvezdniška pot svetovnih razsežnosti

Kot se spominja Pestner, so z duhovno glasbo takrat precej izizivali politični sistem, še posebej ko so pripravili turnejo po slovenskih

cerkvah. A glasba je bila za poslušalce tako čarobna, da resnejšega pritiska niso doživeli nikoli. »Pri tem lahko izpostavim anekdoto, ko smo leta 1972 nastopili pred predsednikom Titom ob njegovem 80. rojstnem dnevu. Seveda smo imeli program prilagojen priljubljenosti. Pa se je Tito pritožil, da

to ni bilo tisto, kar je pričakoval. Seveda smo mu v nadaljevanju zapeli svoje najbolj prepoznavne gospel pesmi in odtlej se ob naš program seveda ni nihče več obregnil.« Ob tokratnem sprehodu po spominski sobi v Šentjurju je Pestner obudil spomine na najbolj plodovita in slavna leta NSQ. V času večtedenskih svetovnih turnej so gostovali tudi v Rusiji in Združenih državah Amerike. V Vatikanu jih je papež Janez Pavel II. nagovoril v slovenščini.

Vsaka pesem se enkrat izpoje

»V vseh teh letih se mi zdi, da sta bila v meni dva Ota, ki sta živela vzporedno glasbeno življenje,« pravi Pestner. Bil je solist, ki se je v slovensko glasbeno zgodovino zapisal z mnogimi nepozabnimi popevkami in zimzelenimi dueti. Hkrati je s skupino NSQ gradil svojevrsten glasbeni slog, ob katerem so ploskali celo njihovi ameriški vzorniki. Ko je po štiridesetih letih skupina nehala delovati, je v zraku obviselo tudi nekaj vprašanj. Pestner pravi, da brez posebnega razloga. »Vsaka pesem se enkrat izpoje in mi smo že dlje časa čutili, da je to samo vprašanje časa. Brez dvoma pa smo lahko ponosni na prehojeno pot in vesel sem, da je nekaj pomembnih prelomnic zabelež-

nih tudi v tej sobi.« V Šentjurju je Oto občinstvo navdušil s sodelovanjem z a cappella zborom Bee Gessus. In kot je namignil, še zdaleč ni rekel zadnje besede. Morda ga bomo že prihodnje leto slišali v duetu z legendarnim Beatlom Paulom McCartneyjem.

StO

FOTO TEDNA

Nekateri radi izstopajo

Foto: GrupA

Sto junakov premagovalo vročino in kilometre

str. 36

Foto: SHERPA

Gregor Majcen: od gasilca in skakalca do duhovnika

str. 28

Ste za sivkin sladoled?

str. 42

Velik nogometni navdušenec in njegov majhen pes

str. 43

»Planinci smo vedno pozitivne osebe«

Pogovor z Bojanom Rotovnikom, predsednikom Planinske zveze Slovenije

Bojan Rotovnik zdaj že šesto leto vodi največjo prostovoljno organizacijo, Planinsko zvezo Slovenije (PZS). Že od mladih let je navdušen in predan planinec, ki je svojo ljubezen do gora združil s predsedniško funkcijo najprej na lokalni in nato še na slovenski ravni. Je tudi planinski vodnik, vaditelj orientacije in inštruktor planinske vzgoje. A ni predan samo planinstvu, ampak tudi Šoštanju, zato si ne predstavlja življenja drugje kot v Šaleški dolini.

Težko bi bili predsednik Planinske zveze Slovenije, če bi ne bili ljubitelj gora ...

To zagotovo drži. Funkcija, ki jo osebnopravljam, je prostovoljna in zahteva veliko časa, energije in odrekovanja. Tako da bi se brez ljubezni do gora in gorskega sveta težko izšlo.

Koliko časa že traja ta ljubezen?

Že od mladih nog, ko se me starši navdušili nad bližnjimi hribi, kot sta Gora Oljka in Smrekovec. To so bili prvi kamenčki v dogajanju, ki je vodilo do tega, da sem postal predsednik PZS.

Vsak trideseti Slovenec je član PZS in zveza je največja prostovoljna organizacija v Sloveniji. Je to dokaz, da smo Slovenci narod pohodnikov?

Verjetno. Po raziskavah javnega mnenja o športnih aktivnostih Slovencev v prostem času je bilo ugotovljeno, da se približno petnajst odstotkov Slovencev ukvarja s planinstvom, kar pomeni, da gredo vsaj nekajkrat na leto v gorski svet. Takšen odstotek uvršča planinstvo med najbolj množične pristočne aktivnosti Slovencev. Hkrati se moramo zavedati, da smo bili Slovenci v preteklosti močno povezani z gorskim svetom, tako gospodarsko in pristočno, zato ni čudno, da smo narod planincev. Iz vsake vasi ali mesta se lahko podamo na bližnji hrib ali goro, za kar potrebujemo le nekaj osnovne planinske opreme in kondicije. V našem najvišjem državnem simbolu, v grbu, imamo najvišjo goro Triglav, ki ima med Slovenci sploh zelo velik pomen. Aljažev stolp na vrhu Triglava je tudi eden najbolj prepoznavnih simbolov Slovenstva.

V zvezo je vključenih približno petinpetdeset tisoč Slovencev. V najboljših časih jih je bilo tudi sto tisoč. Ali se je zmanjšala ljubezen do gora ali do plačevanja članarine?

Pred tridesetimi leti je bilo v PZS včlanjenih več kot 115 tisoč članov, a to je bilo v drugem družbenem sistemu. Način življenja se je v zadnjih dvajsetih letih bistveno spremenil, kar se pozna tudi na področju planinstva. Danes zahaja veliko Slovencev in tujcev v gorski svet, a na drugi strani se je v zadnjih letih zmanjšalo članstvo, ker je veliko več enodnevnih izletov, manj planincev je pripravljen iti v gorski svet za več dni. Čeprav v organizaciji poudarjamo, da članstvo niso samo popusti, zavarovanje, ampak tudi, da vsak član prispeva, da imamo v Sloveniji več kot deset tisoč urejenih planinskih poti, pri čemer lahko naša zveza izvaja številne aktivnosti v splošno dobro. Obiskovalcev gora pa je veliko več kot članov organizacije.

Poletna sezona se je začela, planinske koče so odprte. Na kaj najbolj opozarjate? Ali Slovenci sledimo priporočilom in ali se z leti nesreče v gorah zmanjšujejo?

Ozaveščenost o varnosti v gorah se povečuje. Če je bil pred petindvajsetimi leti ne-navađen tisti, ki se je na Triglav vzpenjal s čelado, je zdaj čuden tisti, ki se vzpenja brez. Viden je velik preskok v miselnosti in varnosti. Tudi oprema se izboljšuje. Na drugi strani gorska reševalna zveza opaža, da se število nesreč povečuje. A to povezuje s povečanim obiskom gora tako domačih kot tujih obiskovalcev. Če pogledamo statistiko obiska, lahko ugotovimo, da je v juliju večina obiskovalcev visokogorja tujcev, medtem ko so avgusta in septembra v največji meri Slovenci. To pred petindvajsetimi leti ni bilo mogoče.

Od kod prihajajo tujci?

Prihajajo iz celotne Evrope in z drugih celin, tudi iz Azije. Dejstvo je, da je Slovenija v svetu prepoznavna predvsem zaradi svoje ohranjene narave. Mnogo tujcev se želi povzpeti na slovenske gore, predvsem na najvišjo slovensko goro. Gorska reševalna zveza opaža, da so tujci vedno bolj opremljeni. Rek, ki je nekoč veljal, da so obiskovalci s Češke slabo opremljeni, danes ne drži več. Ni več značilnega vzorca, pri čemer nekateri vedno izstopajo, kot je to na vseh področjih življenja.

»Planinci smo znani, da smo zelo družabni. V vsaki planinski koči je v večernem času obilica zabave in smeha. Če kdo to pogreša, ga vabim v gorski svet.«

Ponesrečenci so predvsem tisti, ki izživajo srečo? Seveda. Zagovarjamo postopno spoznavanje gora, kar pomeni, da se najprej povzpemo na griče, nato na hribe in nazadnje na gore. Tako počasi spoznavamo planinstvo in pridobivamo kondicijo. Če želimo preskakovati stopnice v naravnem razvoju planinarjenja, izzivamo usodo.

Ponesrečenci so predvsem tisti, ki izživajo srečo?

Seveda. Zagovarjamo postopno spoznavanje gora, kar pomeni, da se najprej povzpemo na griče, nato na hribe in nazadnje na gore. Tako počasi spoznavamo planinstvo in pridobivamo kondicijo. Če želimo preskakovati stopnice v naravnem razvoju planinarjenja, izzivamo usodo.

V poletni sezoni se na Triglav dnevno povzpne več kot tri tisoč obiskovalcev. Ta številka je skoraj nepredstavljiva.

Uradnega štetja obiska ni, to so ocene. In mislim, da so to skrajne ocene. Verjetno se kakšen dan zgodi, da je obisk nižji. Dejstvo je, da je Triglav kot najvišja goro zelo zaželen cilj številnih, ki zahajajo v gorski svet. Ljudi, ki želijo osvojiti najvišjo goro, želimo ozaveštevati, da pridobijo ustrezno psihofizično kondicijo in ustrezno opremo. Že več kot dvajset let izvajamo projekt kakovostne množičnosti, s katerim želimo obisk gora razpršiti na vse dni v letu in na različna gorstva. Mislim, da nam to dobro uspeva. Če je bila pred tridesetimi leti večina izletov po družtvih v najvišja gorstva, je danes ta obisk zelo razpršen.

Ali se lahko zgodi, da je preveč ljudi na Kredarici in je vzpon na Triglav onemogočen?

PZS je nevladna organizacija, ki deluje večinoma na preventivi. Različne kurativne ukrepe prepuščamo drugim. Zagovarjamo prost dostop do gora, s promocijo pa želimo doseči, da bi se obisk Triglava razporedil med tednom in ne zgolj na dni v avgustu med koncem tedna. A če že ljudje pridejo v gnečo, jih opozarjamo, da naj bodo strpni.

Splošno znano je, da nisi pravi Slovenec, če nisi bil na Triglavu. Ali mogoče spremljate podatke, ali ljudje tekmujejo, kdo bo večkrat osvojil najvišji slovenskih vrh?

To so različne aktivnosti o osvojenih vrhovih. V PZS posebej teh aktivnosti ne spodbujamo. Dokler je to v mejah zdravega načina življenja, pridobivanja kondicije in obzirnega odnosa do okolja, je dobrodošlo, če pride do množične oblike, to odsvetujemo.

Kolikokrat ste bili na Triglavu?

Mislim, da približno petnajstkrat.

Zanimivo je, da ima Triglav v slovenskem grbu, medtem ko je Jalovec gora v grbu PZS.

Naši predhodniki so se pred časom odločili, da bo v grbu PZS ena najlepših in najbolj drznih slovenskih gora. PZS je s 120 leti ena najstarejših nevladnih organizacij v Sloveniji.

Omenjate, da je drzna gora. Kolikor vem, je tudi zelo zahtevna in ni tako pogosto obiskana.

Tako je. Jalovec ni primeren za obisk širokih množic, še posebej tistih, ki nimajo ustreznega znanja in izkušenj. Je tehnično eden težjih slovenskih vrhov.

V Sloveniji imamo približno 180 planinskih koč, ki jih letno obišče 1,4 milijona obiskovalcev. Koliko znate te koče promovirati kot del slovenskega turizma? Ali bi lahko bila ta številka še večja?

Zelo dobro vprašanje. S svojo mrežo koč in bivačev, ki so povsod po Sloveniji, predstavljamo pomemben del zelenega turizma. Žal nas država kot takšne premalo prepozna. Ko se obračamo na turistične organizacije, ki tržijo turizem v Sloveniji, za pomoč pri obnovi planskih poti, naletimo na zaprta vrata. Moramo pa se zavedati, da v planinstvu v največji meri delujemo prostovoljno in temu posvečamo svoj prosti čas. Imamo materialne stroške, ki jih vedno težje pokrivamo. Po drugi strani smo uvrščeni v športno infrastrukturo in vsaj tako dobimo nekaj sredstev, da so lahko poti in koče vzdrževane za najširši možno krog obiskovalcev.

Planinstvo ni le hoja v hribe, ampak je način življenja. Je skromnost pri prtljagi, hrani, na splošno pri vsem. Velikokrat naletimo na komentarje, da slovenske koče ne nudijo dovolj in da so preveč povezane s skromnostjo.

Standard izhaja iz tradicije, kjer so se naši predhodniki odločili za skromnost pri ponudbi, prehrani in pri prenočevanju. Ne moremo se primerjati z Avstrijo ali Italijo. Vsak planinec, ki je obiskal te gore, je opazil, da je drugačna kamenina. Večkrat damo za primerjavo, da je v ostalih Alpah drugačna kamenina, zato voda ostane na površju. Ob vsaki koči je potoček. Če je dovolj pitne vode, je potem tudi manjša hidroelektrarna in zato so možnosti ponudbe v koči bistveno večje. Pri nas je v Alpah apnenec in vsa vodo hitro izgine s površja. Tako imamo pogosto težave z zagotavljanjem deževnice za osnovne potrebe, kaj šele za nadstandard.

Zavedati se moramo, da je vsak obisk človeka v gorah naravna motnja. V PZS poskušamo, da je motnja čim manjša, zato pozivamo vse obiskovalce gora, da moramo naravo v gorah ohraniti. Zato ozaveščamo

obiskovalce gora, da nosijo s sabo svojo posteljino. Pred tridesetimi leti se je začela akcija Odnosimo smeti s seboj v dolino. Če so takrat bile smeti občasno vidne na planinskih poteh, jih danes v gorskem svetu sploh ni več.

Treba je spremeniti miselnost, da v planinskih kočah ni mogoče dobiti vsega udobja kot v dolini.

V gorskem svetu kopalnice in lastne sobe ne moremo pričakovati. Ko uživamo v lastnem potu v objemu gora, se ni težko odreči temu razkošju.

Pred približno mesecem je bilo na Celjskem državno tekmovanje iz planinske orientacije. Kolikor vem, ste tudi vi nekoč tekmovali. Kakšne spomine imate?

V okviru PZS so že nekaj desetletij planiska tekmovanja iz orientacije, ki so ponovni zagon dobila v sredini devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Čeprav se imenuje tekmovanje, želimo to tekmovalnost malce pomakniti nazaj in na prvo mesto dati druženje, spoznavanje novih planinskih delov Slovenije in obnavljanje lastnega znanja in izkušenj. Sam sem zelo rad tekmoval in še vedno tekmujem, zdaj s svojo družino. Na takšen način kakovostno preživljamo skupni prosti čas.

Starši imamo pogosto težave, kako navdušiti otroke za hojo v hribe. Kakšen je bil vaš recept?

Že nekaj mesecev po rojstvu sva z ženo otroka vzela s sabo v hribe. Strokovni kadri vedno poudarjamo, da ko gredo starši z otroki v hribe, se morajo zavedati, da gredo oni z otroki in ne obratno. To pomeni, da moramo prilagoditi cilje zmožnostim, željam in potrebam otrok. Otrokom ni bistveno osvojiti nov vrh temveč, da se imajo lepo med potjo, zato je pomembna animacija tudi med počitkom. Recimo pri nas je »škrat« pogosto skrtil kakšno čokoladico za kamen. In ko so jo našli, je bil fizični napor naslednjo uro »mala malica«. Družinsko planinarjenje je krasno, če gre več družin skupaj, saj se otroci med potjo zamotijo in so sposobni prehoditi veliko več, kot bi hodili zgolj s starši. Priporočam, da se aktivnosti prilagodijo otrokom. Tako se bodo radi vračali v planinski svet.

Prenočevanje na skupinskih ležiščih je za otroke zelo zanimiva izkušnja, motivacijski prijem.

Za moja dva sinova zagotovo. Ko jima rečem, da gremo za konec tedna v gore, vedno vprašata, ali bomo prespali v kakšni planinski koči. Ležanje na skupnih ležiščih je atraktivno, posebne doživetje. Če pa je še prijazen oskrbnik in še kaj pove o planinski koči, kakšno anekdoto, potem je obisk še bolj prijetno doživetje.

Ali veste, da pri Šoštanju obstaja Rotovnikova jama? Ali je kakorkoli povezana z vašo družino?

Z gospodom, ki jo je našel, nisimo nič v sorodu, a se poznamo. Večkrat sem obiskal to jamo, je majhna, a izredno lepa. V zadnjih letih je zaprta.

Zanimivo je, da se je gospod, ki je gradil hišo, po naključju dokopal do jame in vanjo so morali obiskovalci stopiti skozi njegovo hišo.

Planinci pogosto naletimo na kakšne jame, saj je naš gorski svet prepreden z njimi. Tako je gospod, ki je delal hišo, najprej opazil manjšo luknjo, potem pa se je odpiralo novo področje.

Ko sem pred dnevi obiskala vrtec v Šoštanju, ki ima po mojem mnenju eno lepših ar-

mi aktivnostmi. Šoštanj je dovolj majhno in veliko mesto, da premore vse, kar je treba za priložnostne dejavnosti otrok. Za osnovni nabor kakovostnega življenja je prav prijazno mesto.

V Šoštanju imate tudi planinsko društvo. Kako je planinarjenje razvito v Šaleški dolini?

Planinsko društvo Šoštanj je eno starejših planinskih društev v Sloveniji, ima bogato tradicijo, trenutno vključuje približno tristo do tristo petdeset članov. Društvo ima zelo bogat vsebinski program dela, kjer lahko vsakdo najde kaj zase, včasih je vzdrževalo dve planinski koči, ki ju danes ne več. To sta bili koči na Smrekovcu in Slemenju. Vzdržuje tudi več kot osemdeset kilometrov planinskih

poti. Člani društva smo znani po tem, da obiskujemo vrhove okoli Šoštanja in tudi po vsej Sloveniji.

Koliko ste še dejavni v društvu?

Včasih sem bil predsednik društva, drugače ne bi mogel postati predsednik PZS. Opravljal sem kar nekaj funkcij. Vesel sem, da me je kot šestnajstletnika predsednik povabil v društvo in me poslal na tečaj ter mi odprl vrata planinske organizacije, kamor sem aktivno vkorakal.

Če na mladih svet stoji, kako je s pomladkom v vašem društvu?

Imamo srečo, da imamo dejavne mentorice v vrtcu in tudi šoli. Aktiven sem tudi sam, saj otroka obiskujeta tamkajšnjo šolo. Verjamem, da bo veliko otrok tudi kasneje obiskovalo gore in da bodo postali njihovi ljubitelji.

Sama sem se nad planinstvom navdušila, ko sem obiskovala planinske tabore. Ali tabori še obstajajo in so še vedno zaželeni med otroki?

V PZS izvedemo na leto približno osemdeset taborov, ki so pika na i celoletni dejavnosti mladih planincev. Otroci za teden pridejo v gorski svet v družbi sovrstnikov in spijo pod šotori. Praviloma so spomini pozitivni in so dodaten motiv, da ostajajo v planinstvu.

Ali se radi smejite?

(Smehe). Seveda, smeh je zelo pomemben. Planinci smo znani, da smo zelo družabni. V vsaki planinski koči je v večernem času je obilica zabave in smeja. Če kdo to pogreša, ga vabim v gorski svet.

Komika in matematika Uroša Kuzmana poznate. Slišala sem namreč, da kdaj na planinskih prireditvah pade tudi kakšna šala na vaš račun.

Uroš je moj dober znanec, bil je tudi na tečajih, ki sem jih vodil. Že leta dobro sodelujeva in je vpet v delo PZS. Njegovo delo zelo cenim. Vse šale, ki jih občasno pove na moj račun ali na račun planinstva, so lahko samo dobra spodbuda, ker planinci vedno mislimo pozitivno.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

»V našem najvišjem državnem simbolu, v grbu, imamo najvišjo goro Triglav, ki ima med Slovenci zelo velik pomen. Aljažev stolp na vrhu Triglava je tudi eden najbolj prepoznavnih simbolov Slovenstva.«

hitekturno zasnovanih stavb v Sloveniji, je ravnateljica pohvalila, da ima Šoštanj vse, kar potrebujejo mlade družine. Kako ste vi zadovoljni z življenjem v Šoštanju?

Zelo, ker je infrastruktura primerna za mlade družine, lahko se ukvarjamo s številni-

Bojan Rotovnik na poti na Triglav, slovenski ožak in ponos. (Foto: Manca Čujež)

»Strokovni kadri vedno poudarjamo, da ko gredo starši z otroki v hribe, se morajo zavedati, da gredo oni z otroki in ne obratno. To pomeni, da moramo prilagoditi cilje zmožnostim, željam in potrebam otrok.«

Od gasilca in skakalca do duhovnika

Gregor Majcen, ki je zadnje mesece v Šmarju pri Jelšah, je edini letošnji novomašnik Škofije Celje – V Novi Cerkvi štiridnevno novomašno slavlje

»Pred novo mašo je napeto, veliko je priprav. Imam srečo, ker imam dobrega ceremonierja, ki bo poskrbel za novomašni protokol,« je povedal novi duhovnik Škofije Celje Gregor Majcen iz Polž pri Novi Cerkvi. »Sem miren in srečen, da je prišel ta dogodek, ko stopam na pot duhovništva,« je povedal o svojih občutkih pred novomašnim slavljem.

Ta so po župnijah od nekdaj izjemni, množični dogodki, ki povežejo celotno župnijo, kraj. V Novi Cerkvi bo slavlje trajalo kar štiri dni, saj bo pred novo mašo tridnevna duhovna priprava vernikov. Na predvečer nove maše bo uradni sprejem novomašnika, nato bo v nedeljo, 10. julija, sledilo celodnevno praznovanje.

Pred tem je bil Gregor Majcen na običajnih petdnevnih duhovnih vajah v tišini v Olimju, ki jih je vodilo pet slovenskih škofov. Prvi dan je bil voditelj celjski škof dr. Stanislav Lipovšek, ki je posebej izobražen na strokovnem področju liturgije. »To je pika na i, da se umakneš in pripraviš. Tako vse premisliš in na koncu lahko rečeš da. Duhovna priprava sicer poteka ves čas bogoslovja, več let,« je o duhovnih vajah povedal novomašnik.

Ni črno-belo

»Težko rečem, da je moja odločitev za duhovništvo dozorela nankrat ali da se mi je v življenju zgodilo karkoli, kar bi predstavljalo nekakšen mejnik,« se je med najinim pogovorom spominjal novi duhovnik celjske škofije.

Od drugega razreda osnovne šole je v Novi Cerkvi ministriral.

Skakalec in gasilec

Novi duhovnik je bil v domačih krajih povezan z gasilstvom in s smučarskimi skoki. V Novi Cerkvi delujejo gasilci z dušo in s telesom. »Pri njih sem dobil najboljše prijatelje. Gasilci so me naučili, da moram z drugimi deliti. Ljudje se moramo tudi drug na drugega zanesti. Drugače ne gre,« se rad spominja let svojega gasilskega udejstvovanja. V bližnji vasi Vizore je v osnovnošolskih letih treniral na tamkajšnji smučarski skakalnici in tekmoval na društvenih tekmovanjih. Na domači kmetiji ima novomašnik posebej rad konje.

Kot srednješolec je bil Gregor Majcen med tekmovalci gasilske olimpijade v Varaždinu, z udeleženci iz 31. držav. Na fotografiji je med pripravami na Rogli.

V domačih krajih. V ozadju je Vojnik.

»V tretjem letniku srednje šole sem začel razmišljati o življenju globlje in se spraševati, kaj je tisto, kar me osrečuje,« je še povedal o svojih občutkih. Odšel je na duhovne vaje v tišini, se ustavil in se napotil na pot, ki ga je vodila do duhovniškega poklica. »O tem sem razmišljal že prej, vendar me je od tega vedno nekaj odvrnilo,« se spominja nekdanji dijak srednje tehnične šole v Celju. Zanj se je odločil, ker so mu povedali, da bo tako lažje dobil službo, čeprav ga je ta šola obenem veselila. Študij na teološki fakulteti je nato trajal pet let, šesto leto je sledila še priprava na duhovništvo.

Na Šmarskem je lepo

Novomašnik Gregor Majcen deluje od lani novembra, ko je bil posvečen v diakona, v tej službi v Župniji Šmarje pri Jelšah. Lahko krščuje, poroča in opravlja pogrebe, poučeval je verouk. Na Šmarskem se zelo dobro počuti. »Ljudje so prijazni, povsod sem dobrodošel. Včasih se moraš njihove gostoljubnosti kar braniti, saj se to pozneje na telesu preveč pozna. Všeč mi je, ker imajo ljudje duhovnika radi,« so njegove izkušnje s Kozjanskega.

V delu javnosti se veliko govori o Katoliški cerkvi v slabi luči, posamezni škandali, v katere so vpleteni sicer zelo redki duhovniki, se kar posplošujejo. »Ne morem reči, da se na to ne oziram, seveda me pretrese. Obenem se zavedam, da ni vse tako črno-belo,« je prepričan mlad duhovnik. »Verjamem v Cerkev, ki je grešna, in to zato, ker smo v njej mi, ljudje. Za nikogar ne morem dati roke v ogenj prav zato, ker smo ljudje. V ljudi toliko ne verjamem, verjamem pa v svetega Duha, ki Cerkev vodi,« razmišlja Majcen. »Ne pustijo me ravnodušnega, vendar škandali moje vere ne porušijo,« ugotavlja.

Je novomašnik kdaj dvomil v pravilnost svoje odločitve za zelo zahteven duhovniški poklic? Odkri-

to priznava, da so se mu pojavljali dvomi, kar je pri ljudeh seveda nekaj običajnega. Ko je stopil na pot k duhovništvu, je to storil z negotovostjo, se spominja. »Ampak takrat mi je domači župnik rekel, da bom lahko takrat, ko bom srečen, spoznal, da se je božja volja strnila z mojo voljo. In na tej poti sem res srečen,« ugotavlja. Brez preizkušenj seveda ne gre, lahko se zgodi celo, da je na robu izgube vere, vendar nato vstopi v nov dan.

»Vsako poslanstvo je težko, pa naj bo materinstvo ali očetovstvo. Tudi pri duhovništvu je tako,« spoznava vedno znova. »Po vsakem dvomu se prečistiš. Opažam, da iz vsakega mojega dvoma izhajam močnejši,« je zadovoljen, da dobiva trdo kožo.

Gregor Majcen na blagoslovu konja v Novi Cerkvi, s konjem iz domačega hleva. Na fotografiji je skupaj s predsednikom KS Slavkom Jezernikom in sedanjim mariborskim nadškofom Alojzijem Cviklom, ki je doma iz Nove Cerkve.

Novomašnik Gregor Majcen iz Polž pri Novi Cerkvi.

Nihče ga ni silil

Majcnova mama je ob štirih otrocih na kmetiji ostala gospodinja. Gregor Majcen ima dve starejši sestri in mlajšega brata. Oče je bil zaposlen, nato je doživel že pred leti prometno nesrečo. »Otroci smo bili vzgojeni tako, da smo kar kmalu začeli skrbeti zase sami. Oče je rekel, da moramo začeti sami plačevati za svoje neumnosti,« je povedal Gregor Majcen.

Njegovi domači v Polžah pri Novi Cerkvi v cerkev ne hodijo redno, izjema je starejša sestra. Njegovi odločitvi za duhovništvo niso nasprotovali, vendar je prav tako niso spodbujali. »Moram reči, da me nihče nikjer ni silil, da bi šel za duhovnika, prav tako ne, da bi me od odločitve odvrčal,« je povedal pomenljivo. Domači za razmišljanje o Gregorjevi odločitvi tudi niso imeli veliko časa. V petek jim je o svoji življenjski odločitvi povedal, v nedeljo je že odšel od doma. V začetku takšni odločitvi niti niso verjeli. Danes so na starejšega sina ponosni.

Ali novomašnik že ve, v kateri župniji bo njegovo prvo duhovniško mesto? »Tega ne vem, vem edino, kje ne bom,« je povedal pred svojim mašniškim posvečenjem. Takšno je namreč cerkveno pravilo. »Šel bom tja, kjer me najbolj potrebujejo. Vem, da bo to na območju celjske škofije, in vem, da to ne bo v Šmarju pri Jelšah, kot je bilo pričakovano,« je razmišljal o svojem prvem delovnem mestu.

Na njem bo pred začetkom avgusta. »Pravijo, da prve župnije tako kot prve ljubezni nikoli ne pozabiš,« se veseli. Kam bo šel, bo odločil škof. Gregor Majcen ve, da se duhovnikom pred selitvijo v novo župnijo pojavlja vprašanje, ali jih bodo ljudje na novem delovnem mestu sprejeli in ali bodo oni sprejeli njih. In Škofija Celje je tako raznolika, da je ponekod tako kot da bi prišel v drug svet. Velika razlika je že med na primer Zgornjo Savinjsko dolino in Zasavjem.

»Za svoje mesto mora duhovnik poskrbeti sam. Tisto mesto, ki ga je imel včasih skupaj z učiteljem in zdravnikom, je za nas izgubljeno. Ne vem pa, zakaj se je to zgodilo,« je odgovoril na vprašanje o mestu duhovnika v župniji v sodobnem času. Zelo dobro je, če je duhovnik močna in karizmatična osebnost, ki ljudi zna pritegniti in se poglobiti v njihove stiske. »Zelo težko je biti duhovnik za vse, vendar je to nujno. Za vse, ne le za tiste, ki prihajajo v cerkev. Ljudi mora sprejemati, biti najprej človek, od katerega je mogoče slišati vsaj dobro besedo,« meni novomašnik. Duhovniku morajo zaupati svoje težave, saj jih marsikdaj ne morejo nikomur, čeprav imajo doma družino. Mladim mora biti sopotnik na poti v življenje, je prepričan Majcen.

BRANE JERANKO
Foto: BJ in osebni arhiv GM

»Občina smo ljudje«

Ob prazniku občine z županom Stanislavom Šketom

Vsako zadnjo soboto v juniju občina Šmarje pri Jelšah praznuje. Gre za pretežno kmetijsko občino, pri čemer sta dobro razvita predvsem vinogradništvo in živinoreja. O delu in življenju v občini je več povedal župan Stanislav Šket, ki od 1. avgusta lani svojo funkcijo opravlja ne-profesionalno. Županske naloge opravlja z veseljem in s ponosom predstavlja svoj domači kraj – občino Šmarje pri Jelšah.

V čem se občina Šmarje pri Jelšah razlikuje od drugih, kaj je njena prednost?

Je prijazna občanom, ima veliko naravnih danosti, kulturno-zgodovinskih spomenikov, je na dobri lokaciji med Celjem, Rogaško Slatino in Podčetrtkom. Imamo čisto naravno okolje, ljudje se priseljujejo v našo občino, število otrok v osnovni šoli se povečuje, v programe vrtca je vključeno nadpovprečno število otrok.

Zakaj je dobro biti župan ravno Občine Šmarje pri Jelšah?

Drugje ne morem biti, ker imam v tej občini stalno prebivališče. Vesel sem in

ponosen, da tukaj živim že ves čas. V občini spoštujemo preteklost, uspešno sodelujemo in soustvarjamo prihodnost.

Na kaj ste najbolj ponosni v turističnem smislu?

Ponosen sem na kulturno-zgodovinske, sakralne bisere, Kalvarijo, cerkev sv. Roka, Tinsko, Sladko Goro, Lemberg in na naravne danosti, ki jih imamo v občini. S tem imamo vse pogoje za dobro turistično ponudbo, ki se bo začela tudi bolje tržiti. Občina je namreč ustanovila javni zavod za turizem, šport in mladino in upamo, da bo upravičil pričakovanja.

Ena vaših glavnih predvolilnih obljub je bila gradnja naravnega bazena. Kako napreduje, se je kje zataknilo?

Ni se ustavilo. Imamo idejno zasnovano, v proračunu je denar za projekte, prijaviteli se bomo na razpis za pridobitev evropskega denarja v sklopu projektov objezerskih območij.

Kaj bi v občini spremenili?

Ne bi spremenil toliko v občini kot na ravni države glede financiranja občin,

»Danes v občini živi približno 10.250 prebivalcev, tako naravni kot selitveni prirast sta pozitivna,« pravi župan Stanislav Šket.

razpisov za pridobitev evropskega denarja, ki jih ni že dve leti in pol, in glede tega, da država ne skrbi za razvoj regionalne ceste Celje–Dobovec. Ljudi ne moreš spremeniti, lahko le sebe. Marsikaj

se da izboljšati in to počnemo ves čas s sodelovanjem, kompromisi, tako da smo vsak dan bolj prijazna, lepša in urejena občina.

Kako vidite svoje občane?

Občani so pridni, delavni, prijazni, prizadevajo si za napredek. Lepo urejajo okolico domov, kmetij, podjetij, kjer delajo. V tej smeri si bo tudi občina še naprej prizadevala za ureditev in gradnjo cestno-komunalne infrastrukture. Poleg tega bomo zgradili oskrbovana stanovanja na območju Lorgorjeve domačije, z ureditvijo Šmarskega hrama bo občinsko središče dobilo nov, urejen videz.

In največji izzivi, s katerimi se občina spopada?

Zadnji izzivi, ki jih lahko izpostavim, so čistilna naprava v Mestinju, energet-

ska obnova stanovanjskih blokov v Šmarju, gradnja infrastrukture. Izzivi za prihodnje so uresničitev projekta Jelšingrad, oskrbovana stanovanja, plinifikacija, posodobitev razsvetljave, križišča Mestinje, krožišča pri kašči proti osnovni šoli v Šmarju pri Jelšah, Halerjevega hriba, cest Mestinje–Lemberg–Nova vas in Spodnje Mestinje–Zibika. Načrtujemo ureditev počivališč za avtodome, končujeta se ureditev vinske kleti v Skazovi hiši in

obnova stare šole. Poseben izzivi bo zagotovo tudi zagotovitev prostorov za občinsko upravo.

Kako bi z nekaj pridevniki opisali svojo občino?

Občina so ljudje. Tukaj živijo pridni, ustvarjalni ljudje, ki skrbijo za razvoj podeželja, podjetništva, obrtništva, celotne občine. Tudi tisti, ki so v službi drugje, se radi vračajo v Šmarje in ga imajo radi.

EP
Foto: arhiv NT

Zdravstveni dom dobil novo dvigalo

V zdravstveni postaji so namenu predali novo dispečarsko sobo, manjši večnamenski prostor in težko pričakovano dvigalo. Slednje bo gibalno oviranim in upokojenim občanom omogočilo lažjo pot v prvo nadstropje stavbe.

Zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah je naložbo, vredno 67 tisoč evrov, z odobritvijo občine, financiral iz naslova najemnin, v vrednosti 31 tisoč evrov. Preostanek je ZD Šmarje pri Jelšah financiral iz amortizacijskih sredstev.

Sicer projekt predstavlja prvi del prenove v zdravstveni postaji. Drugi in tretji del prenove bosta še počakala, saj je država predstavila nove načrte v zvezi z zagotavljanjem nujne medicinske pomoči, kamor spadajo urgentni centri. Sledila bo faza vzpostavitve dispečarske službe in satelitskih urgentnih centrov, eden od teh naj bi bil v Šmarju. Dokler država ne bo določila natančnejših datumov, z drugim in tretjim delom prenove ne bodo nadaljevali. Do takrat pa želijo prenoviti sanitari-

Direktorica zavoda Irena Nunčič je pojasnila, da bo dvigalo olajšalo tudi delo zaposlenih, saj bodo zgornje nadstropje lažje oskrbovali z materialom.

je, zagotoviti dodatno ambulanto družinske medicine in

nove prostore za okulistično ambulanto.

EP

Statistika za leto 2015:

Število rojstev:	108
Število prebivalcev:	10.260
Število neprofitnih stanovanj:	72
Število iskalcev neprofitnih stanovanj:	6

Vir: Centralni register prebivalstva in Statistični urad RS

ROSTRA d.o.o.

KROVSTVO - KLEPARSTVO

GSM: 041 786 466

E-POŠTA: ROK.STRASEK@GMAIL.COM

KOLODVORSKA ULICA 036, 3240 ŠMARJE PRI JELŠAH

Sodelovanje šmarske godbe na Festivalu vina in čokolade v Podčetrtku.

Ko glasbo igrajo prijatelji

Šmarska godba – združene generacije z bogatim repertoarjem

Štiridesetčlanska godba Šmarja pri Jelšah enkrat tedensko na vajah preigrava glasbene ritme za vse okuse. Od koračnic, polk in valčkov vse do sodobnih priredb klasične in pop glasbe.

Vaje godbe pod okriljem dirigentske palice **Boruta Lorgerja** so poleg ustvarjanja kakovostne glasbe priložnost za druženje. So priložnost, da najmlajši člani pozabijo na šolske in obšolske obveznosti, zaposleni na hiter življenjski tempo, ter da najstarejši, že upokojeni člani, prenašajo svoje znanje in izkušnje na podmladek. Med najmlajšim desetletnim in najstarejšim članom zasedbe je več kot sedemdeset let razlike. In delo s takšno zasedbo zahteva potrpežljivost, organiziranost ter strpnost, hkrati pa

daje neprecenljive izkušnje in radost, kot opisuje Lorger.

Ponovna obuditev po dvajsetih letih

Leta 1993 je Tinček Čujež po skoraj dvajsetih letih ponovno obudil šmarsko godbo. Kapelnik Lorger se spominja začetkov, ko je deloval v zasedbi še kot trobentač. Zahvaljujoč šmarskim gasilcem, je godba dobila prve prostore za vaje, priznan slovenski glasbenik Adam Bicskey pa je poskrbel, da je šmarska godba začela igrati uspešno pesem. Slednji je bil zaslužen tudi za ustanovitev šmarskega big banda, ki je z drugačno zvrstjo glasbe še posebej privabljal mlade. Natančne številke, koliko članov je v teh letih zasedalo mesta v godbi, upravni odbor društva nima, ocenjuje pa, da vsota presega število sto.

Šmarska godba seže čez slovenske meje

Od začetka do danes je godba večkrat gostovala na Madžarskem, v Nemčiji in Avstriji. Današnja zasedba se še posebej rada spominja lanskega gostovanja na Češkem. Tam je obiskala festival Godba brez meja in se konec tedna intenzivnega igranja spoznala s tujimi glasbeniki, ki jih družijo ljubezen do podobne glasbe. Vedno bolj aktivni so člani godbe tudi v Sloveniji.

Njihovo delovno leto se začne prvi petek v februarju, ko godba tradicionalno igra na občnem zboru šmarskih gasilcev. Igrajo na pustovanjih ter ob veliki noči, nikoli pa ne zamudijo prvomajske budnice. Vsako leto se z veseljem odzovejo tudi vabilu vokalne skupine Osti Jarej, junija pa se udeležujejo dogodkov ob občinskem prazniku. In če je poletje čas, ko si nabirajo novih moči, jim september vsako leto prinese ogromno dela. Poleg tega, da se intenzivno pripravljajo na srečanje godb, ki ga bodo letos sami organizirali že tretjič prvi konec tedna v oktobru, bodo letos na srečanje povabili tudi kolege izven naših mej.

Po aktivnem koncu tedna ne počivajo, temveč se začnejo pripravljati na vsakoletni koncert godbe in na prireditev Pozdrav vinu. Celo leto se z veseljem odzivajo na številna vabila zaključne

nih družb, igrajo na rojstnodnevnih zabavah, porokah, odprtjih in zaključkih.

Novo društvo – stari prijatelji

Decembra 2014 je šmarska godba postala samostojno društvo z uradnim imenom Društvo godbenikov Šmarje pri Jelšah. Predsednica društva je postala Greta Stiplošek Pajk, blagajničarka Anita Stiplovšek, podpredsednik pa Marko Ribič. A vsi trije so v godbo vpeti bolj kot le z nalogami, ki jih prinašajo njihovi položaji. Predsednica je še posebej ponosna na nove obnovljene in zvočno izolirane prostore v stari šoli, kjer glasbeniki preigravajo in va-

dijo za več kot trideset letnih nastopov. Vesela je novih uniform, ki jih člani z veseljem oblečejo. Zadovoljna je predvsem s prepoznavnostjo, ki godbi in s tem občini iz meseca v mesec bolj raste. Ribič, ki v zasedbi igra klarinet in je član godbe od njene ponovne ustanovitve, je ponosen predvsem na kakovostno spremembo izvajanja glasbe. Pravi, da imajo dobrega dirigenta, ki pozna sposobnosti vsakega člana in jih zna maksimalno izkoristiti.

In le takšno delo lahko vodi do zares kakovostne glasbe. Če naj bi blagajničarka urejala finance, pa je Stiplovškova po besedah kapelnika »mama za vse«.

Takole jo je opisal Kapelnik godbe:

»Poleg tega, da finance »štima«, je polna idej, ko gre za izvedbe koncertov, peko dobrot, ko potrebujemo kakšne spretnosti roke, ko gre za pogostitve in pronicljivosti, ko naletijo na finančno ali kakršnokoli drug oviro.«

Dobrodošel je vsak, ki si želi in je pripravljen delati

Največji primanjkljaj čuti pri t. i. »težkih glasbilih«, kamor sodijo baritoni, pozavne in basi. In čeprav je flaut in klarinetov nekoliko več, v svoje vrste godbeniki vabijo prav vse. Pripravljeni so vložiti tudi svoje znanje

KAMNOSEŠTVO
SPOMENIKI, NAPISI, POLICE, STOPNICE...

HERČEK
VIKTOR HERČEK s.p.

GSM: 041 736 487, TEL.-FAX: 03/810 30 94
www.kamnosestvo-hercek.si
Mestnje 87 b, 3241 Podplat
kamnosestvo.hercek@gmail.com

PRIVOŠČITE SVOJIM LASEM LEPOPOTNI TRETMA

Minka
ŠRAML s.p.

FRIZERSKI SALON PRI MINKI

Šmarje pri Jelšah, Rogaška c. 1

tel.: 03/ 81 90 991, 031 685 712

www.pri-minki.si

IN NE POZABITE
NA NEGO SVOJE
BRADE!

ACTIVA kemón

Nastop šmarske godbe leta 1993. Trobento igra današnji kapelnik Borut Lorgier.

Gostovanje šmarske godbe na festivalu Glasba brez meja na Češkem.

Svojo glasbeno kariero je v šmarski godbi začel tudi Igor Peter Orač (bobnar skupine Mi2).

igranja glasbil in ponuditi ure učenja ter pripraviti mlade, da sodelujejo pri godbi. Sicer pa so člani vseh starosti in zanimanj, ali kot slikoviti pravi Lorgier, »mešano na žaru«.

»Poleg tega, da uspešno vodim veliko zasedbo z velikimi starostnimi razlikami, sem še posebej ponosen na člana, ki poleg ostalih skrbi za ritem sekcijo. Fant s posebnimi potrebami mora včasih vložiti malo več časa

v vajo, a je tisti, ki skoraj nikoli ne manjka, vedno pomaga pripraviti prostor za vaje in skupaj z našim najstarejšim članom Sandijem Bezenškom skrbi za »šov« program«. Brez teh dveh članov vaje in nastopi ne bi bili to, kar so.«

Igranje je dodana vrednost prostega časa

Nihče od članov z igranjem ne služi – vsaj ne

denarja. Denar namreč porabijo za posodabljanje opreme in za sprotne stroške. Kar ostane, porabijo za kakšen izlet ali intenzivne vaje. Na nasmejanih obrazih sogovornikov se vidi pripadnost ekipi, prijateljstvo in glasbi. In takšnega plačila ne izplača nobena denarnica.

EVA POPOVIČ
Foto: arhiv Društva godbenikov Šmarje pri Jelšah

Upravni odbor je za vso pomoč hvaležen Občini Šmarje pri Jelšah, Javnemu skladu RS za kulturne dejavnosti in vsem donatorjem.

SPLOŠNA GRADBENA DELA
VISOKE IN NIZKE GRADNJE
DIAMANTNO REZANJE IN VRTANJE BETONA

STIPLOVŠEK d.o.o., Belo 20, 3240 Šmarje pri Jelšah
WEB: www.stiplovsek.si | info@stiplovsek.si | GSM: 041-646-552

Golob Štefan s.p.
Belo 15, 3240 Šmarje pri Jelšah
gsm: 051 324 469, fax: 05 998 72 74

mail: sgolob11@gmail.com, ID za DDV: SI46305165

Ljudem bi rad vrnil optimizem

Ob prazniku občine Slovenske Konjice z županom Miranom Gorinškom

Letos mineva 870 let od prve omembe Slovenskih Konjic. Župan Gorinšek se zelo dobro zaveda zgodovinskega bogastva, ki ga nosi kraj, in možnosti, ki jih ponuja današnjemu občanu.

Ko vas povprašam o prednostih vaše občine pred drugimi, ne potrebujete ravno časa za razmislek.

Naša velika prednost so zagotovo dobre prometne povezave. Govorim seveda o avtocesti, ki občino deli na zahodni del, kjer so Slovenske Konjice, in na vzhodni del, kjer so Loče z okolico. Od nas do Ljubljane, Zagreba ali Gradca je le ura vožnje. Poleg tega je naša prednost tudi bogata tradicija podjetništva, ki jo podjetja na Konjiškem izvrstno ohranjajo. V tem trenutku imamo v občini pet ali šest gradbišč za poslovne namene. Pred nekaj dnevi smo ustanovili Klub podjetnikov Dravinjske doline, gospodarska situacija se izboljšuje. Po drugi strani imamo pri nas izjemen preplet zgodovinskega bogastva (Stari trg v Konjicah, Žičko kartuzijo), naravnih lepot (vinogradi na Škalcah) in sodobnemu človeku prijaznega bivanjskega okolja. Predvsem pa

imamo prijazne in delavne ljudi. Vse to me navdaja z optimizmom.

Je za domače in tuje investitorje dovolj dobro poskrbljeno?

Letos junija smo uradno odprli poslovno cono zemljišča za poslovno gradnjo. S spremembo občinskega prostorskega načrta je skoraj deset hektarjev velika obrtno-podjetniška cona predvidena v Tepanju v neposredni bližini izvoza z avtoceste. Ob vsem, kar lokalno okolje ponuja tukajšnjim prebivalcem, verjamem, da so te priložnosti zanimive za marsikoga.

Če bi imeli čarobno paličico in bi lahko naredili karkoli, brez omejitev, kaj bi naredili?

Državni birokraciji, ki nam greni življenje, bi zmanjšal moč in veljavo. Lokalno samoupravo bi po teži in pomenu zastavil od spodaj navzgor. Tako pa za vsako drobnarijo hodimo prosit v Ljubljano. Tako centralizirana država predstavlja za razvoj veliko škodo in obupno oviro. Za hitrejši in učinkovitejši servis so prikrajšani tako občani kot gospodarstveniki. No, namesto čarobne paličice bi bil dobrodošel tudi kup denarja, a to je že

Miran Gorinšek, župan Slovenskih Konjic

druga zgodba. Če govoriva o stvarih, ki jih denar ne more kupiti, pa bi ljudem rad vlil več optimizma. Sodobna potrošniška miselnost nas namreč polni s

samo črnogledostjo. Ljudi bi rad spomnil, da je življenje v bistvu izjemno lepo.

In bolj realni načrti?

Na področju komunale moramo zgraditi še manj-

Prav danes se v Slovenskih Konjicah končujejo Konjiški dnevi, ki so se začeli 10. junija. V pestrem naboru dogodkov za vse generacije, športnih, gospodarskih, kulturnih in izobraževalnih prireditvev, so organizatorji zbrali vse tisto, na kar so v občini najbolj ponosni. Zvečer bodo na slavnostni seji podelili občinska priznanja, ob 17. uri pa bodo v dvorcu Trebnik predstavili monografijo Konjice, 870 let prve pisne omembe.

kajoče čistilne naprave in sekundarno napeljavo. Prav zdaj začnemo naložbe v zvezi z vrtcema Prevrta in Loče, kjer gre za prizidek in za novogradnjo. Končana naj bi bila do jeseni 2017. Energetsko bomo obnovili osnovno šolo Pod goro, dobili nove prostore v konjiški glasbeni šoli, obnovili več lokalnih cest in javnih poti.

Kako bi preživeli dan v domači občini, če bi gostili tujega župana?

Poleg prej naštetih znamenitosti, ki jih seveda nikakor ne moremo spregledati, bi mu razkazal še katero od naših izvrstnih uspešnih podjetij. Vse izmenjave, od mladinskih,

kulturnih in športnih, so namreč dobra popotnica za tisto, kar je res pomembno. Gospodarsko sodelovanje. Osebnosti med mladimi pa so tisto, kar predstavlja največjo naložbo za sodelovanje med narodi Evrope v prihodnosti.

Kako vidite svoje občane?

Kot izjemno pridne in sposobne ljudi. Predvsem pa sposobne sodelovanja in prijaznosti, s katero se lahko ponosno pokažemo navzven. Tako je bilo na primer ob zadnjem obisku komisije Entente Florale. V takšnih trenutkih sem še posebej ponosen na svoje občane.

StO, foto: arhiv NT

Statistika za leto 2015:

Število prebivalcev:	15.514
Število novorojencev:	138
Število prosilcev za dodelitev neprofitnega stanovanja:	44
Število neprofitnih stanovanj za dodelitev:	11

Vir: Občina Slovenske Konjice

Emil Martinšek vodi Dravinjski podjetniški klub.

Ustanovljen je Dravinjski poslovni klub

»Želimo si več povezovanja, mreženja, sodelovanja, izmenjave informacij in skupnega nastopanja v razmerju do države in morda celo zunanjih trgov.« bi lahko povzeli vzroke za ustanovitev Dravinjskega poslovnega kluba, ki so ga pred dnevi ustanovili v Slovenskih Konjicah.

Prednost kluba pred zbornico naj bi bila predvsem v povezovanju podjetnikov s širšega območja, zato so ustanovitev podprle tudi konjiška, zreška in vitanjska občina. Predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije Branko Meh stavi na večji vpliv tudi v pogajanjih z državo, ki še vedno ne ceni dovolj prispevka malih in družinskih podjetij, četudi prispevajo levji delež v slovenski BDP. Poslovni klub bo bolj odziven tudi v razmerju do občine in lokalne skupnosti, za kar si še posebej prizadeva pobudnica ideje in generalna sekretarka novoustanovljenega kluba ter direktorica konjiške občinske uprave Breda Obrez Preskar. Za predsednika so izvolili Emila Martinška, direktorja podjetja Ramax, podpredsednik bo Stanko Kolar, predsednik odbora za gospodarstvo v konjiškem občinskem svetu, člana pa bosta sekretarka konjiške obrtno-podjetniške zbornice Milena Brdnik in direktor podjetja GKN Driveline Peter Smole.

StO

Zlati, srebrni in bronasti grb

Zlati grb so namenili veterinarju Slavku Hrenu. Kot vodja konjiške veterinarske postaje, štiri mandate občinski svetnik in predsednik občinskega odbora za podeželje je pustil izjemen pečat pri razvoju občine, še posebej pri izenačevanju možnosti v ruralnem okolju v primerjavi z urbanim. Srebrni grb bo prejela Območna obrtno-podjetniška zbornica Slovenske Konjice za pomembno vlogo pri razvoju lokalnega gospodarstva in povezovanju skoraj 450 podjetnikov in obrtnikov v občini. Avguštin Hlastec je velik pečat pustil na področju gasilstva, za kar mu je tudi Gasilska zveza Slovenije že podelila odlikovanje za posebne zasluge, domača občina pa mu bo podelila bronasti grb. Za pet desetletij delovanja bo nagrado občine prejel še Moški pevski zbor Iva Štruca.

StO

GOSTILNA IN PIZZERIA

DOSTAVA hrane na dom, v službo ali na zabavo.

TEL: 03/759 32 70
GSM: 051/668 855

Liptovska ulica 40 b, 3210 Slovenske Konjice www.pizzeria-poper.si

V Novem tedniku
novice iz
33 občin

Podjetništvo kot način življenja in družinska tradicija

Na obisku pri Srečku in Lovru Kotniku v podjetju OKL v Slovenskih Konjicah

»V domači garaži sem najprej začel izdelovati nosnike in ročke za očala. Nad službo v Uniorju se sicer nisem mogel pritoževati, ampak med gradnjo sem ugotovil, da nočem biti vse življenje odvisen samo od plače,« svojo zgodbo začne Srečko Kotnik. Uspešno družinsko podjetje je pred šestimi leti predal sinu Lovru. A še vedno vsak dan z veseljem pride v delavnico in še vedno se mu lesketajo oči, ko govori o poslu in priložnostih, ki jih ponuja podjetništvo.

Srečko se je rodil v Bezovju nad Zrečami v skromni delavsko-kmečki družini, kjer ga z materialnimi dobrinami niso mogli zalagati. A mu je bila v zibelko položena veliko dragocenejša dediščina. Prava pohorska vztrajnost in odločnost sta mu prišli prav na vsakem koraku. Da se mora v življenju znajti sam, mu je bilo jasno že od srednješolskih let. »Takrat nam je bila šola pomembna, ker je bila zagotovilo za dobro službo.« Prvi letnik elektrotehnične šole je obiskoval v Zagrebu, kjer je takrat živel njegov stric. Ker se je ta kasneje odselil, se je moral po prvem letniku domov vrniti tudi Srečko. Trkal je od vrat do vrat in nazadnje so mu v podjetju Kostroj dodelili študentsko stipendijo, da je končal orodjarsko šolo v Štorah. Zaposlil se je v Uniorju, ob delu končal strojno tehnično šolo, napredoval v delovodjo in kasneje še v obratovodjo. A zanj to še zdaleč ni bil razlog, da bi počival na lovorikah.

Pospešek je prišel s kolesom

»Verjel sem, da bi na svojem lahko zaslužil več. Če ne drugega, bi dve dodatni uri, ki sem ju porabil za vožnjo v tovarno, lahko v domači delavnici porabil za delo.« V še nedograjeni družinski hiši na Brdu si je uredil prvo delavnico. Stric mu je dal prvo naročilo za sestavne dele okvirjev za očala. »Takšnih naročil s predujmom danes ni več. Stric mi je plačal celo toliko vnaprej, da sem si leta 1987 lahko napeljal telefon,« se Srečko spominja svojega dobrotnika. Na sejmiščni iskal poslovne ideje in ena takšnih je bila izdelava dentalnih svetrov za zobozdravstvo. Odločilno naročilo je dobil čez nekaj let iz takratne tovarne koles Rog. »Izdelati sem moral orodje za izdelavo sedežev. Oblika je bila tako zahtevna, da mi je kljub vsemu znanju in kljub vsem izkušnjam vzela dva meseca časa. A se je splačalo. Še za današnje razmere so mi tisto delo izjemno dobro plačali.« To je bil tudi preobrat, zaradi

Lovro Kotnik z ženo Annemary, očetom Srečkom ter s tremi hčerami – z enoletno Viktorijo, s petletno Jasmino in sedemletno Dorotejo

katerega je lahko več vložil v delavnico in proizvodnjo prestavil v višjo prestavo. Po nekaj letih je zaposlil prvega sodelavca. Danes podjetje skupaj z domačimi zaposluje osem ljudi.

V vrtcu je delal za sladoled

Zaradi dela doma je Srečko prevzel tudi vlogo varuške svojih dveh otrok, Lovra in Anje. To je predvsem za sina pomenilo, da je zrasel v delavnici. »Bil je star približno štiri ali pet let, ko mi je že pomagal. Takoj ko je znal šteti do deset, je izdelane kose zlagal v kupčke po deset. Ko sva opravila, sva šla skupaj na sladoled,« se smeje Srečko in ganjeno pogleda tri vnukinje, ki s sinom Lovrom v delavnici počnejo enako.

Doroteja, ki je prav tega dne dopolnila sedem let, nas je ravno v tistem trenutku spomnila, da se kovinski »piškoti« pečejo in da bi bil morda že čas za obljubljeni hladno osvežitev. Poleg orodjarstva pri njih namreč delajo še sinter, kar pomeni, da kovinske izdelke stiskajo in pečejo iz kovinskega prahu. Pred leti so odprli tudi optiko, ki jo je vodila Srečkova žena Bernarda, zadnja leta pa jo je prevzela hči Anja. »S tem smo se začeli ukvarjati, ko smo videli, kako drago optiki prodajajo naše okvirje,« napol za šalo in napol zares pove Srečko.

V resnici je pomemben del njegove poslovne filozofije tudi v tem, da ne zлага vseh jajc v eno košaro. In tudi to je eden od razlogov, da v podjetju večjega upada prometa zaradi krize niso čutili. »Vedno smo priložnosti iskali tam,

kjer je bila konkurenca manj močna in je bilo delo bolj zahtevno, posledično pa je imelo večjo dodano vrednost. Sinter pri nas na primer delajo samo še v Uniorju, v tujini pa tudi ni ravno pogost.«

Škoda ga je bilo za strojništvo

Glede na to, da je Lovro v delavnici shodil in v njej preživel vse otroštvo, je bila odločitev ob koncu osnovne šole povsem jasna. »Strojna šola je bila moja edina izbira. A ker sem bil odličnjak, sem si za to prislužil vsaj tri povabila k pedagoginji, ki me je hotela prepričati, naj vsaj kot o drugi možnosti razmislim o gimnaziji.« A to je bilo zadnje, kar si je fant želel. Tudi na fakulteti je imel zaradi obilice izkušenj veliko prednosti pred sošolci, praktično delo je bilo zanj mala malica. »Sem si pa zato lomil zobe ob angleščini,« se hudo-

mušno zasmee sogovornik. Da mladi vedno pogosteje vidijo priložnost v teh poklicih, se Kotnikoma zdi izvrstno. Je pa res, da dobrega strugarja, rezkalca ali brusilca zato ni nič lažje najti. »Dobrega delavca moraš tudi dobro plačati ali pa ga ne boš imel prav dolgo. Že tako ali tako gredo tisti malo bolj ambiciozni hitro na svoje. Dela je dovolj, a je res, da si v današnjih časih trde konkurence spodrsrljavev ne moreš privoščiti. In tudi uspeh ne pride čez noč. «Velikega posla niti slučajno ne dobiš na papirju od danes do jutri. Dobiš ga po letih sodelovanja, ko se dokažeš ob majhnih preizkušnjah,« prav Lovro. Danes v OKL, d. o. o., delajo za prestižne znamke, kot so Mercedes, BMW, a tudi zreški GKN Driveline, šentjurski Tegometall in mnoge druge.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Družina Kotnik proste trenutke izkoristi kar najbolj aktivno. Poleti kolesarijo, planinarijo in so karseda pogosto na morju, pozimi smučajo. Vmes si je treba pač vzeti trenutek drug za drugega, kadar se najde priložnost, tudi če je to v delavnici. Dekleta so vsa po vrsti polna navdušenja že izpolnila prijavnico za počitniško delo pri atiju.

»Vedno sem vedel, da je ob teh strojih tudi moja prihodnost. In vedno sem imel rad izzive. Kadar se je mudilo in je bilo treba »potegniti« čez noč ali čez konec tedna, je to pomenilo izvrstno plačilo. Ko je bilo treba izdelati kakšno orodje ali zastaviti kakšen kos na novo, je bil to prav tako vedno dobrodošel izziv. Enoličnost pri delu pa me ubija, ampak to me res ne doleti prav pogosto,« pravi Lovro, ki je podjetje prevzel po očetovi upokojitvi leta 2010.

Pred tremi leti so Kotnikovi postavili novo proizvodno halo v obrtni coni Konus v Slovenskih Konjicah. »Zdela se je kar velika, a bo vseeno kmalu premajhna,« se pošali Srečko. Kot doda Lovro, bi bilo vodenje podjetja brez očetove pomoči precej težje in zahtevnejše.

Srečko ob najstarejšem stroju v delavnici. Čeprav so ga že zdavnaj nadomestile moderne naprave, Srečka še vedno spominja na čase, ko je uvažal rabljene stroje, za delo na njih pa je potreboval tudi veliko potrpljenja in iznajdljivosti.

Lovro in mala Viktorija preverjata, če so sinter železni »piškoti« že pečeni.

Med Celjsko in Ljubljansko kotlino

Pogovor z županom Stankom Ogradijem

Gornji Grad je približno enako oddaljen od Celja in Ljubljane, od večjih mest je najbližje Kamniku in Velenju. Od Ljubljanske kotline ga vseeno ločuje pomembna prepreka, prelaz Črnivec. Zadrega dolina je kljub vsemu nekoliko oddaljena in ima svoje življenje. O njenem vsakdanu smo se ob občinskem prazniku pogovarjali z županom Gornjega Grada Stankom Ogradijem.

V čem je glavna prednost občine, ki jo vodite?

Včasih se je težko opredeliti, katere so prednosti lokalne skupnosti. Vsak gleda na to vprašanje iz svojega zornega kota in zaradi svojih potreb. Zame bi bila zagotovo prednost, če bi občina imela idealne pogoje za dober gospodarski razvoj, kar bi pomenilo tudi večje prihodke v občinskem proračunu. To pomeni hitrejši in lažji razvoj lokalne skupnosti. Ti dejavniki so bistvenega pomena. Tako je v občini na eni strani omejen razvoj večje gospodarske dejavnosti, ovira je

tudi oddaljenost od večjih urbanih središč in glavnih prometnic, kar je za razvoj gospodarstva posebnega pomena. Po drugi strani so mogoče prednosti zaradi drugih naravnih danosti v občini. Vendar je to za neko normalno preživetje ali samozadostnost v občini premalo. Iz zgodovine lahko razberemo, da se je na našem območju dogajalo marsikaj pomembnega. V Gornjem Gradu je bil ustanovljen edini benediktinski samostan v Sloveniji, tu je bila tudi rezidenca ljubljanskih škofov. Škoda, da je bilo veliko od te stavbne dediščine uničeno.

Kaj vas v občini moti? Kaj bi spremenili?

V teh dneh smo praznovali petindvajset let, odkar živimo v samostojni Republiki Sloveniji. V takrat na novo nastali državi je bilo polno optimizma in upanja v dober in pošten, enakomeren razvoj naše dežele. O enakomernem razvoju lahko govorimo vedno manj. Država in lokalne skupnosti, ki tudi ustvarjajo razvojne pogoje,

mnogokrat ne najdejo skupnega jezika. Zmanjšati bi morali birokratske ovire, zaradi česar imamo tudi v občinah pri svojem delu nemalo težav. Želja vsakega župana je, da lahko opravi čim več v zadovoljstvo svojih občanov. Vsi še imamo v spominu zadnjo finančno perspektivo, med katero smo v občinah izvedli kar nekaj pomembnih naložb. Nova finančna perspektiva manjšim občinam ni naklonjena. V naši občini opažam še veliko potreb na področju vodovodne, komunalne in cestne infrastrukture ter na šolskem področju.

Kaj ponuja vaša občina na področju turizma?

Občina ima precej naravnih danosti. V mislih imam razvoj pohodniškega in kolesarskega turizma. Imamo tudi prijetne razgledne točke. Pomemben kulturni biser je katedrala, ki je po prostornini v Sloveniji največja. Prav zaradi nje se obisk turistov v Gornjem Gradu povečuje. Tukaj preživljajo počitniške dni različni taborniki in skavti.

Turistični ponudniki ponujajo možnosti preživljanja prostega časa na turističnih kmetijah in prenočitve. Mnogi se odločajo za enodnevne izlete v naravi, na vršace, kot so na primer Menina planina, Lepenatka in Rogatec. S prostorskim aktom smo rezervirali določene površine za turistično dejavnost.

In na kaj ste v občini najbolj ponosni?

Ponosni smo na vse, kar smo v preteklosti opravili za dobrobit naših občanov in občank. Prav tako smo ponosni na vse, kar ljudje v našem okolju ustvarjajo. Trudijo se preživeti na svojih domačinah. Mnogi tudi nudijo delo in zaposlitev drugim domačinom in ostalim. Ponosni smo na delo društev, ki soustvarjajo živahnejši utrip življenja v občini. Želimo si, da bi se pogoji na trgu dela izboljševali, kar bi vplivalo tudi na manjše odseljevanje. Vemo, da se da na to vplivati, če je večja možnost za zaposlitev.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT

Župan Stanko Ogradi

Inovator Srečko Pisnik je prejel ta mesec priznanji še na sejmu na Češkem. Na fotografiji je skupaj s sestro Blanko Sajnkark.

Priznanja inovatorju

Inovator Srečko Pisnik iz Bočne prejema za svojo inovacijo različna priznanja. Pas z imenom EASEbelt - namenjen ljudem, ki veliko sedijo - je najprej ustvaril za svoje potrebe. V tem mesecu je prejel njegov izum na sejmu inovatorjev IFIA v Trncu na Češkem zlato medaljo.

Poleg tega je prejel Pisnik na istem sejmu diplomu za prispevek k razvoju inovacij, ki mu jo je namenil mednarodni inovacijski klub Archimedes. Izdelek trži podjetje, ki ima sedež prav tako v Bočni ter ga vodi inovatorjeva sestra Blanka Sajnkark. Novembra je prejel izdelek na sejmu inovacij IENA v Nürnbergu, kjer je sodelovalo več kot sedemsto inovatorjev, zlato priznanje. Mesec pozneje je prejela Pisnikova inovacija na mednarodnem sejmu inovacij SIFF v Seulu v Južni Koreji še srebrno priznanje. Pisnikov elastični pas pomaga pri sedenju ohranjati pravilno lego hrbtenice, zato naj bi bili uporabniki manj utrujeni.

BJ

Noč in dan planine

Na Menini planini je bilo v soboto odprtje delno prenovljenega planinskega doma, ki je na nadmorski višini 1453 metrov. Odprtje je bilo v okviru prireditve Dan Menine, ki je bila sedmo leto.

»Za obnovo doma smo se odločili, ker je odprt tudi v zimskem času. Veliko težavo je predstavljalo zmrzovanje vode za potrebe delovanja doma,« je povedal o razlogih za obnovo vodja gradbenega odbora Ivo Šinkovec, ki je tudi domski gospodar in podpredsednik Planinskega društva Gornji Grad. Planinci so med delno obnovo med drugim poskrbeli za izolacijsko fasado z macesnovimi deskami in za obnovo čistilne naprave iz leta 1999. Obnovo so financirali delno z lastnimi sredstvi, drugo polovico je prispevala Fundacija za šport. Člani društva so prispevali približno dva tisoč ur prostovoljnega dela.

Prireditev Dan Menine se je začela z jutranjim poho-dom. Čez dan so bile postavljene različne stojnice, kjer so se med drugim predstavljali čebelarji, gobarji in lovci. Dopoldne je bila še maša za namen pašne skupnosti, saj se čez poletje na Menini pasejo različne živali. Med popoldanskimi družabnimi igrami je bilo metanje planinskega čevlja. Najdlje, 28 metrov, ga je zalučal Bernard Vajdič, nekdanji alpski smučar, ki je nastopil na dveh olimpijskih igrah.

BJ

Z novimi orglami

V Bočni, kjer se letos spominjajo 110 let župnije, imajo v župnijski cerkvi nove orgle. Njihov blagoslov je bil zadnjo nedeljo, opravil ga je celjski škof dr. Stanislav Lipovšek.

Stare orgle iz leta 1820 so bile dotrajane, zato se je župnija odločila za nakup novih. Nove orgle imajo dvanajst registrov, ki imajo vsega skupaj 720 piščali. Na predvečer blagoslovitve je bil koncert mladih glasbenikov na novih orglah. Stale so 48 tisoč evrov, za njihov nakup je bil med drugim lani dobrodelni koncert. Župnija je letos prav tako obnovila celotni kor cerkve, poskrbela za restavriranje kipa sedeža apostola Petra in obnovo tabernaklja.

BJ

Statistika za leto 2015:

Število prebivalcev:	2547
Število rojstev:	21
Proračun za leto 2016:	2,3 milijona evrov
Povprečna mesečna plača v gosp. družbah:	1.224 evrov bruto
Število družb:	21
Število zaposlenih v gospodarstvu:	3

Vir: statistični urad, Ajpes in občina

Nov častni občan

Osrednja prireditev občinskega praznika Gornjega Grada je bila letos v krajevni skupnosti Nova Štifta. Tam je bila tudi uradna otvoritev lani dokončanega novega mostu čez Dreto, v Šmiklavžu.

Na osrednji prireditvi, ki je bila v petek, je prejel priznanje častni občan Jože Remšak Zotler, ki nastopa na gornjegrajskem ljubiteljskem odru že več kot pol stoletja. Poleg tega je dolga leta deloval v gasilskem in planinskem društvu. Zlata grba občine sta prejela Rafael Kerznar (za delo v planinskem društvu) in Stjepan Pavić (za delovanje med gasilci). Za delo v različnih društvih so grbe Občine Gornji Grad prejele Karlina Mermal, Marija Pustoslemšek in Gabrijela Marovt. Podeljenih je bilo tudi več priznanj občine.

Občina Gornji Grad uradno praznuje občinski praznik 30. junija, in sicer v spomin na leto 1928, ko je bil njen osrednji kraj proglašen za mesto. Pozneje je Gornji Grad ta naziv izgubil.

BJ

Med treningi in športno srečo

Franček Gorazd Tiršek pred paraolimpijskimi igrami v Riu de Janeiru – V Londonu je osvojil medaljo z zasilno puško

»Gornji Grad je zelo prijeten kraj, kjer je življenje umirjeno in narava čista,« doživlja svoj domači kraj njegov najbolj znan prebivalec Franček Gorazd Tiršek, občan, ki se iz tišine Zadrečke doline odpravlja v bučni Rio de Janeiro. Seveda ne kot turist, ampak kot udeleženec paraolimpijskih iger. Tiršek, športni strellec z zračno puško, je na zadnji olimpijadi v nezavidljivih okoliščinah osvojil srebrno medaljo. Takrat je v enem letu dosegel tudi absolutni svetovni rekord in osvojil naziv športnika leta med invalidi. Se bo iz Braziliije vrnil z novo medaljo?

Na nastop v Riu de Janeiru se pripravlja tako z reprezentanco kot v klubu. »Pripravljam se vsak dan, enkrat na mesec imamo vsi skupaj priprave pod taktirko reprezentančne trenerke Polone Sladič,« je povedal častni občan Gornjega Grada o svojem predolimpijskem vsakdanu. »Čas hitro beži in odpravljamo še zadnje pomanjkljivosti, da bomo odšli v Rio de Janeiro brez slabe vesti. Da bomo sproščeni in dobro pripravljeni v pričakovanju dobrih nastopov,« pravi lastnik srebrne olimpijske kolajne.

Franček Gorazd Tiršek trenira v Velenju na strelišču strelskega društva Mrož. Program treningov za ves mesec mu sestavlja reprezentančna trenerka Sladičeva. »Trening opravljam sam, vesel pa sem, če se mi na strelišču pridružijo še drugi mroževci, kot se imenujejo člani velenjskega strelskega društva. «Vzdušje je prijetno, včasih tudi malce tekmovalno,« opisuje tamkajšnje razmere.

Puška je odpovedala

In kakšna so njegova pričakovanja glede nastopa v Riu de Janeiru? »Pričakujem optimalen nastop, kar je posledica dobrih treningov. Če dobro delaš, pošteno treniraš, potem tudi dober rezultat ne more izostati,« so njegova

Med različnimi priznanji. Franček Gorazd Tiršek je med drugim častni občan Gornjega Grada.

pričakovanja. »Pomembna je seveda tudi športna sreča,« je dodal med najinim pogovorom. Za Frančka Gorazda Tirška to še posebej velja!

Na olimpijado v Londonu je namreč pripotoval v vlogi favorita, saj je isto leto na tekmi svetovnega pokala v Turčiji dosegel že omenjeni absolutni svetovni rekord. Na olimpijadi je nastopil z odličnim občutkom, vendar so bili njegovi rezultati nepričakovano slabi. Takoj je ugotovil, da mora biti nekaj narobe s puško. »Najprej mi tega ni nihče verjel,« se spominja Londona. V drugih reprezentancah so se celo nasmihali in menili, da je olimpijada za Tirška prevelik zalogaj. Na koncu je bilo zares ugotovljeno, da se je pokvaril strelni mehanizem Tirškove puške. Njegov reprezentančni kolega je svoj nastop že zaključil, vendar se je pojavila nova težava, ker je on streljal z »desno« puško, Tiršek pa z »levo«, saj na levo oko bolje vidi. Zato so iz obeh pušk sestavili novo. »Nastopil sem brez treninga z njo, vendar sem bil tako samozavesten in discipliniran, da sem v nemogočih pogojih osvojil paraolimpijsko meda-

ljo,« je povedal o eni svojih velikih življenjskih zmag. Ta medalja, ki je razstavljena v domači gostilni v središču Gornjega Grada, ima sicer srebrn sijaj, vendar je za Tirška več kot zlata.

In paraolimpijsko vzdušje? »Vzdušje na paraolimpijskih igrah je zares nekaj posebnega, tam je zbran svet v malem,« je povedal o izkušnjah iz Londona. Zbrani so tekmovalci, njihovi trenerji in spremljevalne ekipe. »Tam je posebna energija, vsi so navdušeni, da se jim je uspelo uvrstiti za nastop na največjem športnem dogodku, ki je vsaka štiri leta na različnih koncih sveta,« je opazil. Veliko pomeni že sodelovanje, kaj šele, če nekdo doseže vrhunski rezultat. Od nastopa v Londonu je veliko pričakoval, saj so rezultati s tekmovalci kazali, da je dobro pripravljen in v dobri formi. Z osvojitvijo medalje se ni obremenjeval.

Volje in poleta lahko športniku seveda tudi zmanjka. »Zagotovo se zgodi, da začasno izgubiš energijo. Ko se ti zgodi, da se ti nekaj ne ljubi, se enostavno povedano brneš v rit in odideš na delo. In

ko opraviš vrhunski trening, si še toliko bolj vesel in čutiš zadoščenje,« ugotavlja Franček Gorazd Tiršek. Poveča se samozavest, športnik dobi močnejšo voljo do dela, kar ga soustvarja kot vrhunskega.

Od lokostrelca do strelca

V državni reprezentanci nastopa od leta 2007. Športna dejavnost mu seveda od nekdaj ni tuja, saj je v otroških letih tekmoval kot lokostrellec in bil zelo uspešen. V eni od kategorij je postal celo državni prvak. V Gornjem Gradu namreč deluje zelo uspešen lokostrelski klub.

Nato je začel streljati z lovskim orožjem in postal državni prvak v streljanju na premično tarčo ter na sto metrov precizno z velikim kalibrom. Potem je leta 2003 doživel prometno nesrečo ter se kot sopotnik v avtomobilu hudo ponesrečil. Po nekaj letih po nesreči se je začel udeleževati državnih prvenstev za invalide z zračnim orožjem, kjer je večkrat postal državni prvak. Zaradi odličnih rezultatov je bil povabljen v državno reprezentanco.

»Vrhunski strelci potrebujejo veliko samodiscipline. Imeti moramo željo, voljo in zanos. In ko se vse to združi v celoto, se pokaže tudi rezultat,« je povedal o sebi in svojih športnih kolegi. »Veliko je odrekovanja, veliko je treba žrtvovati. Tako časa kot tudi po finančni plati,« poudarja. Zasluge za svoje uspehe pri-

Pena ali bomba?

Med potovanji po svetu se lahko zgodi marsikaj. Ko se je Franček Gorazd Tiršek vračal s tekme v Južni Koreji, je na tamkajšnjem letališču nenadoma slišal, da objavljajo njegovo ime. Med preverjanjem so ga nato spraševali, kaj ima v kovčku, saj so sumili, da je v njem eksplozivno sredstvo. »Najprej sem pomislil, da mi je kdo med prtljago kaj podtaknil,« se spominja neprijetne izkušnje. Izkazalo se je, da je sporna Tirškova brivska pena. Na koncu se je vse dobro končalo.

Tirškova srebrna paraolimpijska medalja iz Londona. Zaradi okoliščin, v katerih jo je osvojil, je zanj zlata.

pisuje tudi Paraolimpijskemu komiteju Slovenije, ki športnikom omogoča nastope na mednarodni ravni, in za odlične pogoje za treninge velenjskemu strelskemu društvu. Prav tako velenjski občini in velenjski športni zvezi. Domača, gornjegrajska občina ga je letos presenetila z denarno nagrado.

Premagal samega sebe

Njegovo življenje se je bistveno spremenilo po že omenjeni prometni nesreči leta 2003. Prišlo je do hude poškodbe hrbtenice. »Prva opažanja zdravnikov so bila zelo črnogleda. Vsi so napovedovali, da ne bom nikoli več hodil. Pojavilo se je celo vprašanje, če bom roke sploh še lahko uporabljal,« se spominja težke življenjske preizkušnje. »Lahko se zahvalim sam sebi, saj ni-

koli ne popustim, vztrajam in sledim svojim ciljem,« je opisal svoj značaj. Odločil se je, da črnogleda napovedi zdravnikov ne smejo obveljati. Ni se pustil »razvajati«, z majhnimi koraki mu je začelo uspevati. Veliko zaslug pripisuje tudi vrhunskim fizioterapevtom, veliko pomeni tudi to, da mu stojijo ob strani družina in prijatelji. S tem je še močnejši. »To je pot do uspeha,« ugotavlja vedno znova.

»S trdo voljo, z delom in neizprosno željo sem dokazal, da je v življenju mogoče marsikaj, če človek le hoče. Tako sem paraolimpijsko medaljo pristreljal s svojimi rokami in se iz Londona vrnil na svojih nogah,« se spominja vsestranske osebne zmage. V Gornjem Gradu ga je na veličastnem sprejemu počastila kar dvatisočglava množica. Množica je skandirala, ploskala in vzklikala njegovo ime.

Po nekaj tednih se je veliko veselje umirilo. »Zavedal sem se, da je kljub uspehu treba delati naprej. Od takrat znova trdo delam,« je povedal o zadnjih štirih letih. Pravi, da se športnikom priznanja pač nabirajo, vendar jih, če hočejo, še uspevati, njihov blišč ne sme zaslepiti.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

Iz Gornjega Grada se odpravlja v Rio de Janeiro na paraolimpijske igre.

Sto junakov premagovalo vročino in kilometre

Društvo maratoncev in pohodnikov Celje je izpeljalo že 25. mali maraton državnosti. Tokrat je minil v izjemno zahtevnih pogojih, saj je bilo v času teka na 10 in 21 kilometrov 32 stopinj Celzija. Kljub vsem preprekam se je letos najbolje znašel Martin Ocepek.

Zbralo se je lepo število tekačev in tekačic, skupaj točno sto. Na najdaljši progi je s konkurenco pometel Martin Ocepek. Drugi je bil

Mitja Črnčec, tretje mesto je zasedel Marko Gostečnik. Vročina je povzročila precejšnje težave, saj je kar nekaj udeležencev teka po-

trebovalo zdravniško pomoč ali prevoz z reševalnim vozilom do bolnice, kjer so jim pomagali zaradi izčrpanosti in dehidriranosti.

Dvovov je bilo veliko

»Pred začetkom maratona smo bili v precejšnjem dvomu, ali bi tekmovanje sploh dovolili. Nekako smo popustili po vseh pogovorih in ugotovitvah, da so tekmovalci dovolj pripravljeni na takšne napore. Posledično se nam je zdelo, da se maloštevilni tekači, ki so odtekli najdaljšo progo, zavedajo, kakšne so njihove sposobnosti. Je pa bilo vseeno kar nekaj tistih, ki so presegli svoje zmogljivosti, zato smo imeli na žalost kar štiri resne intervencije zaradi toplotne izčrpanosti,« je po maratonu pojasnjeval zdravnik **Ivan Žuran**. »Organizacija je bila kljub zelo težkim pogojem na zelo visoki ravni. Prireditelj je uspela tako, kot smo si

želeli. Število udeležencev je bilo glede na vročino lepo,« je povedal **Ivan Žaberl**, ki je s preostalimi člani društva maratoncev in pohodnikov nadzoroval dogajanje na in ob progi.

Boj s kilometri in z vročino

Martin Ocepek iz Domžal je, potem ko je pometel z vso konkurenco, z veseljem dejal: »Resnično je bilo zelo vroče. Tempo je bilo treba močno prilagoditi. Začel sem »z rezervo« in moči privarčeval za konec. Boril sem se tako s kilometri kot tudi z vročino. Ni bilo lahko, a mi je uspelo.« Tudi tokrat je bila najstarejša udeleženka maratona Kazimira Lužnik. 82 let stara tekačica se je podala na 10 km dolgo progo. »Maraton mi je bil spet zelo všeč, tudi toplota mi je všeč. Vesela sem, da sem uspešno prišla do cilja. Tekla sem po občutku. Hvala bogu, da sem tako zdrava, da še lahko tečem. Dokler me bodo noge nesle, bom tekla,« je z zadovoljstvom razlagala Lužnikova, ki se namerava udeležiti še maratona v Ljubljani, in sicer na 21 km. Organizatorji se zdaj že obračajo k organizaciji ultramaratona od Celja do Logarske doline, ki bo v začetku septembra.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Vročina je ponagajala tudi najmlajšim, vendar pa so vsi uspešno opravili z mini maratonom in se na koncu skupaj povsneli. Tudi tokrat je za organizacijo teka poskrbela Anica Živko.

Boj s kilometri in z neznosno vročino

Martin Ocepek je suvereno opravil s progo. Konkurenco je tokrat premagal brez večjih težav.

Tokrat je imela zdravniška služba precej dela. Nekateri so z intenzivnostjo teka pretiravali, drugi so ob vrtoglavi dehidrirali, tretji so odtekli brez težav.

Kazimira Lužnik, ki šteje že 82 let, se je znova spopadla s kilometri. Tudi tokrat je brez težav opravila z njimi. V cilj je najstarejša udeleženka maratona pritekla z nasmeškom na obrazu.

Aygo

na obisku ...

... pri Odonu Simoniču

Tek je plus za življenje

»Avto je krasen. Tisti, ki ga bo dobil, bo zagotovo zelo srečen,« je bil nad svojim gostom navdušen Odon Simonič, predsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje, ko se mu je v goste pripeljal »naš« avto Toyota Aygo, ki do zdaj še nikogar ni razočaral. Ima nekaj več.

Simonič se s svojim jeklenim konjičkom sicer vozi bolj malo, saj raje teče. S tekom je namreč povezan že celo življenje. »Ko sem bil še mlad, sem enkrat v večernih zimskih urah tekel v kratki majici in kratkih hlačah. Opazilo me je kar nekaj ljudi in vsi so bili začudeni. Verjetno so si mislili, kaj mi je, kakšen čudak sem, da takšen tečem v snegu,« je razlagal priljubljeni Odon Simonič. »Z leti se je vse spremenilo. Vedno več ljudi je teklo. Danes, ko opaziš koga, ki napol gol teče v dežju ali pozimi, to sploh ni več tako presenetljivo. Ljudje dajo vedno več na zdravje in posledično se vedno več rekreirajo. Prav je tako.«

Društvo ima za sabo že vrsto uspešnih projektov in iz leta v leto več članov. »Petintrideset let se že ukvarjamo z maratonom. Naše društvo je leta 1994 postalo samostojno, prej so bili maratoni organizirani v okviru planinskega društva. Društvo je nastalo iz čistega navdušenja, iz ljubezni do pohodništva in teka.« Če še morda ne veste, potem vam skupaj z našim gostom sporočamo, da lahko prav vsak torej tečete tudi v družbi Društva maratoncev in pohodnikov Celje. »Pred leti je padla želja, da mora biti en dan v tednu, ko bomo skupaj tekli.

Sprva smo se zbirali pri Bergerju, zdaj je to gostišče na žalost zaprto in smo se predstavili v celjski park ob teniško igrišče. Na začetku nas je bilo štiri ali pet, trenutno pa smo že pri dvanajstih

Simoničevo življenje zaznamuje tek. Za njim so že številni maratoni, še veliko si jih želi preteči. Je v odlični pripravljenosti. Kot »naš« aygo.

Poziranje in še enkrat poziranje. Odonu Simoniču je šlo izvrstno. Četudi ima v mislih le organizacijo septembrskega ultramaratona od Celja do Logarske doline, je v tem trenutku malce le pozabil nanj.

tekačih. Iz celjskega parka se podamo naprej ob Savinji. Tečemo tudi ob četrtkih, včasih, ko se pripravljamo na kakšen maraton, tudi ob sobotah. Je pa tisti sveti dan za nas torek. Prav vsak torek v letu.«

Odon Simonič bo imel s preostalimi člani društva tudi to poletje zelo razgibano. Vse misli so usmerjene v organizacijo ultramaratona od Celja do Logarske doline v septembru, a že prej se bo teklo od Celja do

Krka, kar je prav tako postala tradicionalna proga. Vmes bo še kar nekaj manjših maratonov, kar pomeni, da bodo tekači in tekačice prišli na svoj račun. »Ko se je človek v daljni preteklosti boril za obstoj, je v prvi vrsti uporabljal tek, da je ujel plen. Tek je zdaj postal nekakšen plus za življenje. To je nekaj najlepšega, kar lahko človek počne,« je sklenil Odon Simonič.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Odonu Simoniču ob našem lepotcu ni bilo težko pozirati. Sam je bil nad toyoto aygom navdušen. Nagrajencu ali nagrajenci sporoča, da bo zagotovo pravi jekleni konjiček za prihodnost.

NAGRADNA IGRA

Naroči in odpelji!

novi tednik

Zakaj Novi tednik?

- najbolj verodostojne informacije o dogajanju v regiji
- poglobljene teme
- odlični intervjuji
- nepozabne reportaže

Ker je prvi v regiji!

Sodelujte v nagradni igri Novega tednika in Radia Celje in postanite novi lastnik osebnega avtomobila Toyota Aygo. Avto vam bomo podarili v trajno last! Izpolnite kupon in nam ga pošljite najkasneje do 10. 9. 2016!

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-pošta:

V nagradni igri lahko sodelujejo naročniki Novega tednika. Pravila za sodelovanje v nagradni igri so objavljena na spletni strani www.nt-rc.si.

☐ sem naročnik Novega tednika

☐ naročam Novi tednik do preklica

Žrebanje bo 17. 9. 2016

Kupon pošljite na: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

»Furmanstvo« na Konjiškem (3. del)

Nesreče

»Pok« za vleko lesa

»Furmani« so prevažali tovor po neurejenih poteh in strminah. Poleg tega so jim nagajale tudi slabe vremenske razmere (dež, sneg, led ...). Zaradi tega je pogosto prihajalo do nesreč. Mnogi starejši Konjičani in okoličani se še spominjajo nesreč, ki so se pripetile na Konjiški gori. »Furmani« so imeli tudi svojega zaščitnika – sv. Štefana, ki goduje 26. decembra. Verjeli so, da ta konje pred nesrečo. Legenda pravi, da je sv. Štefanu uspelo ukrotiti divjega konja z znamenjem križa, konj pa je pred njim celo pokleknil. »Furmani« so se sv. Štefanu priporočali za srečno vožnjo. Po drugi svetovni vojni na Konjiškem niso »žegnali«. Med drugim tudi zato, ker

zaradi takratnega režima »furmani« niso javno izražali verske usmerjenosti.

»Furmanske« gostilne

Ob »furmanskih« poteh so bile znane »furmanske« gostilne, kjer so se »furmani« okrepčali in konji odpočili. Poleg tega jih je bilo treba tudi nahraniti in napojiti.

Znana »furmanska« gostilna je bila že konec 19. stoletja na Dobernežu, in sicer Dacarjeva kmetija. V bližini Dacarjev je vse do leta 1945 stal velik Ogrizkov hlev. Bil je tako širok, da so »furmani« v njem lahko obračali in izpregli izmučene konje. Utrujeni in lačni »furmani« pa so se odpravili na Dacarjevo kmetijo, kjer je bilo

možno dobiti prenočišče in hrano. »Furmanska« večerja je bila sestavljena iz domačega v peči pečenega kruha, iz kuhane svinjske klobase ali pečene kokoške, včasih tudi iz purana. Vina ni manjkalo. »Furmani« so prenočevali na senu nad hlevom ali v hiši na dolgi klopi.

Izumiranje »furmanstva«

Med leti 1843 in 1875 so čez slovensko ozemlje zgradili t. i. Južno železnico, kar je povzročilo, da so že pred koncem 19. stoletja »furmani« začeli izginjati z naših cest. Tako so začele zamirati tudi obcestne »furmanske« gostilne in z njimi tudi »furmanski« običaji. Železnica je vplivala tudi na Konjice z

okolico, kajti leta 1892 je bila zgrajena ozkotirna železniška proga Poljčane–Konjice, ki je bila leta 1916 podaljšana do Radane vasi pri Zrečah. Kljub temu da se je tovor začel preusmerjati na železnico, so bili »furmani« na Konjiškem še vedno iskani. To je še posebej veljalo za prevažanje lesa po gozdnih poteh. Zaradi širnih gozdov so konjiški »furmani« prevažali predvsem les. Ponovno nazadovanje »furmanstva« oziroma prevažanja tovara z vpreženimi vozovi zasledimo v desetletjih po drugi svetovni vojni, ko so začeli traktorji in tovornjaki izpodrivati konje.

ANA MILIČEVIČ,
Splošna knjižnica
Slovenske Konjice

Marinka Fritz Kunc: Mladi upi

Bilka se ne zlomi

Ljubljana danes. Vsak mladostnik pred koncem študija ali le malo po njem se mora znajti po svoje, da preživi. »Denar ni vse, vendar ga potrebujem,« razmišlja Bilka, glavna junakinja romana Mladi upi. Toda pot do denarja ni vedno ravna. Če je ponudb na »črnem« trgu sicer dovolj, pa je pot do redne službe in s tem do ureditve pogojev za normalno življenje vse prej kot enostavna.

Bilka je tik pred koncem magistrskega študija ekonomije. Živi pri mami in očetu in si nadvse želi samostojno življenje. Na razgovoru ji je služba v smeri, za katero se šola, že obljubljena, a se kasneje izkaže, da je nek pomembnejši to izbiro izničil s tem, da je na to delovno mesto pripeljal nekoga drugega. Ta čas negotovosti glede njene prihodnosti vpliva na njene odnose s starši, ki se prav tako kot Bilka in njena družba ne morejo sprijazniti z današnjo realnostjo, da ljudje pridejo do služb in položajev po raznih »obvoznicah« ali pa izpadejo iz te tekme za tisto malo delovnih mest, ki sploh so na voljo.

V tem času začne Bilka dvomiti tudi o pomenu pridobitve magistrskega naziva. Ne bo to mrtva črka na papirju? Mladi danes vedno bolj na lastni koži spoznavajo, da izobrazba ne prinese boljšega življenjskega položaja niti pogojev nadaljnjega ustvarjanja ter uresničevanja lastnih zamisli. Ni malo takšnih, ki so študij prekinili in si našli zaposlitev v obrtniški dejavnosti ali so odpotovali v

tujino in se po svojih močeh znašli tam.

Bilkina družba se enkrat mesečno srečuje v piceriji, pri Italijanu Garcii, ki ga je v Slovenijo pred desetletji pripeljala ljubezen. Garcia je nekakšen oče te družbe, ki svoje mlade upe, kot imenuje Bilkino klapo, vedno postreže z izjemno okusno pico. Skrivnost te pice je mešanica začimb in skrivnost ostaja, katera zelišča so v njej. H Garcii se Bilka zateka v prelomnih trenutkih svojih življenjskih odločitev, Italijan pa jo spodbuja, da konča magistrski študij, a da obenem tudi sledi svojem srcu. V nekem trenutku Bilka pretehta svoje dosedanje življenje, si zastavi nove cilje in Garcio prosi, da jo zaposli. Izkaže se, da je iz pravega testa za kuharsko dejavnost in spoznavanje skrivnosti italijanske kuhinje.

Roman Mladi upi je roman večine mladih današnjega časa. Lahko bi se dogajal v kateremkoli slovenskem mestu. Zakaj študirati, če potem ne dobim službe v tem, za kar sem se izobrazil? Zakaj pisati prošnje za službo, če pa so ta delovna mesta vnaprej rezervirana za vplivne in bogate? Ali slovenska realnost sploh potrebuje izobražene mlade?

Ta roman skuša mladim dopovedati, da ni nič slabega, če službe »na svojem področju« ne najdeš. Pomembno je, da imaš cilj in da usmerjaš vso svojo energijo v doseganje tega cilja. Potem se odpirajo nove možnosti in priložnosti.

MRL

Učil me je videti, kar je mogoče videti, in vedeti, kar je mogoče izvedeti, da bi zmogla vse, za kar sem mislila, da ne zmorem. Ob njem sem spoznala umetnost popolnega zaupanja in umetnost sprejemanja. Dal mi je spodbudo, da so se mi povrnila upanje, samozavest, radost in zanos ter priložnost, da bom z ljubeznijo prenašala raznolikost svoje ustvarjalnosti.

O avtorici:

Marinka Fritz Kunc je slovenska pisateljica, učiteljica in novinarka. V svojih delih opozarja na aktualne probleme sodobne družbe. Njen roman Janov krik je uvrščen med slovenske literarne mejnike 20. stoletja.

ALBUM S CELJSKEGA

V prvi vrsti z leve (sedijo): Anica Čater, Milena Teršek, Zlatka Esih, Darinka Šterk, Jelka Rozman, Barbara Grilanc, Silva Mlakar, Ivan Podergajs, Ivanka Gajšek (z žogo v roki); neposredno za slednjimi sedijo Maks Cviki, Janez Kumer in Tatjana Kompan.

V drugi vrsti: Martin Kumer, Albin Tratnik, Gabriela Gajšek, Helena Ribič, Milan Korošec (z žogo v roki), Roman Zupanc, Danica Sinkovič, Milan Ojsteršek, Milena Senegačnik.

V tretji vrsti: Marinka Zupanc, Silva Lobnikar, Oto Maglica, Stanka Jug, Boža Šuligoj, Marica Ploj in razredničarka ga. Alojzija Lorgar.

Izlet na Celjsko kočo

Učenci 1.a-razreda OŠ Frana Kranjca s Polul leta 1956

Prispeval: ROMAN ZUPANC, Celje

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje,

info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Naj športnika Klara Apotekar in Nejc Barič

V ponedeljek, 23. maja, je bila v dvorani Gimnazija prireditve ob razglasitvi športnikov leta. Podelili smo nagrade športnikom, ki so na državnih prvenstvih in na šolskih športnih tekmovanjih med posamezniki dosegli uvrstitev do petega mesta in med ekipami do tretjega mesta. Izbrana sta bila tudi športnica in športnik leta 2015/16. Ta naslov sta si priborila judoistka Klara Apotekar in košarkar Nejc Barič.

Nagrade in pohvale so poleg posameznikov prejele tudi šolske reprezentance, ki so nas uspešno zastopale na državnih tekmovanjih in dosegle naslednje rezultate: ženska atletska reprezentanca, ženska štafeta in ženska košarkarska reprezentanca so dosegle 1. mesto, moška

Športnica šole Klara Apotekar z ravnateljem Antonom Šepetavcem

atletska reprezentanca, ženska odbojcarska reprezentanca in ženska roketna reprezentanca pa 3. mesto.

Judoistka in košarkar

Trenutek, ki ga ponavadi nestrno pričakujemo, je

razglasitev najboljšega športnika in športnice leta. Letošnji nominiranci so bili judoistka Klara Apotekar, atletinja Ina Rojnik, košarkarica Alma Potočnik in odbojkarica Katja Mihalinec med dekleti ter košarkar Nejc Barič in rokometas Tobias Cvetko med fanti (vsi so maturanti športnega oddelka). Kot je dejal ravnatelj dr. Anton Šepetavec, je bila odločitev zelo težka, saj si naslov zaslužijo prav vsi nominiranci. A vendar je lahko zmagovalec le eden. Za naj športnico je bila imenovana judoistka Klara Apotekar, članica kluba Z' dežele Sankaku, kjer trenira judo v družbi svetovnih in olimpijskih prvakov. Po prireditvi je povedala, da je nagrade zelo vesela, saj biti naj športnica v najbolj športni šoli v Sloveniji vendarle

ni tako lahko: »Ta nagrada mi pomeni veliko tudi zato, ker jo je nekoč prejela tudi moja sestra (judoistka Ana Velenšek, op. a).« Letos se bo prav s sestro udeležila olimpijskih iger v Rio de Janeiru kot njena »sparing« partnerka. Klarini največji športni uspehi so 2. mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu 2015 v Abu Dhabiju, 5. mesto na evropskem mladinskem prvenstvu 2014 in 2. mesto na evropskem prvenstvu 2014 (v kategoriji do 23 let).

Za naj športnika je bil imenovan košarkar Nejc Barič, ki igra kot organizator igre pri KK Zlatorog Celje. Tudi on sledi družinski tradiciji, saj je ta naslov pred leti osvojila tudi njegova sestra Nika, ki je danes ena najboljših slovenskih košarkaric. Nejc se prireditve zaradi trenin-

ga pred pomembno tekmo ni mogel udeležiti, kar je še dodaten dokaz, da so naši športniki res zelo delovni. Z ekipo je osvojil naslednje odlične rezultate: v mlajši kategoriji U13 je dosegel pokal Spar prvaka, v mladinski kategoriji je postal državni podprvak, z reprezentanco U18 je dosegel 3. mesto na evropskem prvenstvu, med člani je postal slovenski pokalni podprvak in podprvak na tekmovanju za pokal Adriatic.

Letos smo prvič podelili tudi posebno priznanje viktoriji, ki jo je prejela Tamara Tavčar za štiriletno prizadevno pomoč pri športnih prireditvah – bodisi kot voditeljica bodisi kot plesalka.

ŽIVA SRŠE, Kajuh Press, I. gimnazija v Celju
Foto: Jože Petrak Zajc

Ogenj miru

Iz majhne idilične vasice na robu Trnovskega gozda se je Janezek odpravil na sprehod na bližnji grič Kobilnik, da bi prižgal svečo na tamkajšnji grobnici padlim junakom ... Ogovoril ga je ogenj, čeprav ga ni videl ...

Odmaknil je največjo od tamkaj ležečih skal ... V tistem trenutku se je izpod skale pokadilo in plamen je šinil na površje ... »Joj, hvala ti, stokrat hvala, Janezek,« se je zahvaljeval ogenj. Janezek je bil ves prevzet in ni razumel, kaj mu je ogenj hotel povedati. »Zakaj se mi zahvaljuješ?« je bil radoveden ... Vesel, da lahko spet gori, je ogenj nadaljeval: »Danes si naredil nekaj velikega, zelo velikega za vse ljudi na svetu. Ponovno si me odkril, moje ime je Ogenj miru in ljubezni. Jaz sem tisti ogenj, ki je od nekdaj gorel, vendar so ljudje pozabili name, v njihova življenja se je naselila tema in njihova srca so postala hladna. Vesel sem, da spet gorim,

da bom s svojo toploto ogrel srca ljudi in v življenju slehernega človeka prižgal luč, ki bo kazala pot iz teme.«

Ogenj miru in ljubezni gori na Trnovem pri Gorici ob vznožju griča Kobilnik. Prižgali so ga obmejni župani Slovenije in Italije 27. avgusta 2005 na dan mednarodnega koncerta za mir slovenskega glasbenika Giannija Rijavca. Ogenj simbolično povezuje tri države: Italijo, Slovenijo in Avstrijo.

Od 18. do 22. maja je potekal mirovniško-dobrodelni tek. Tekla je ultramaratonka Sonja Leskova, ki je ogenj miru ponesla tudi v Celje. V OŠ Frana Kranjca smo ogenj miru sprejeli s kratkim kulturnim programom, nato smo ga

pospremili na nadaljnjo pot. Del poti so z ultramaratonko

tekli tudi naši učenci z učiteljico Metko Irgolič.

Ta ogenj naj zagori tudi v meni, tebi, nas vseh. Naj ni

koli ne ugasne in naj neti tudi številna druga srca. KRJ

Na obisku pri Lili Prap

Mladi likovniki III. osnovne šole Celje smo 19. maja obiskali priznano ilustratorko in pisateljico Lilo Prap.

Lila Prap nas je prijazno sprejela v svojem domu.

Najprej nam je razkazala svojo galerijo. Občudovali

smo njene ilustracije, ki jih dobro poznamo iz njenih knjig. Najbolj nas je navdušila velika stenska slika

dinozavrov. V pravljici sobi nam je prebrala nekaj odlomkov iz svojih knjižic. Ob njih smo se smejali, reševali uganke in sestavljali nove besede. Pokazala nam je tudi japonsko risanko, v kateri nastopajo njeni knjižni

junaki. Videli smo, kako riše živali. Nato smo še sami prišli za barvne krede in narisali svoje živali. Nastale so prave umetnine. Medtem ko smo risali, se nam je Lila Prap podpisala v knjižice.

Všeč nam je bilo, da smo spoznali svetovno znano ilustratorko in pisateljico Lilo Prap, ki nas je spodbujala pri risanju živali in se z nami smejala.

KLARA ROUDI in
ALENA MARČIČ, 3.b

Že v Avtocentru A2S!

Vljudno vabljeni na testno vožnjo.

Avtocenter A2S
Mariborska c. 140, 3000 Celje
Tel.: +386 3 425 40 00
E-mail: info@a2s.si
www.a2s.si

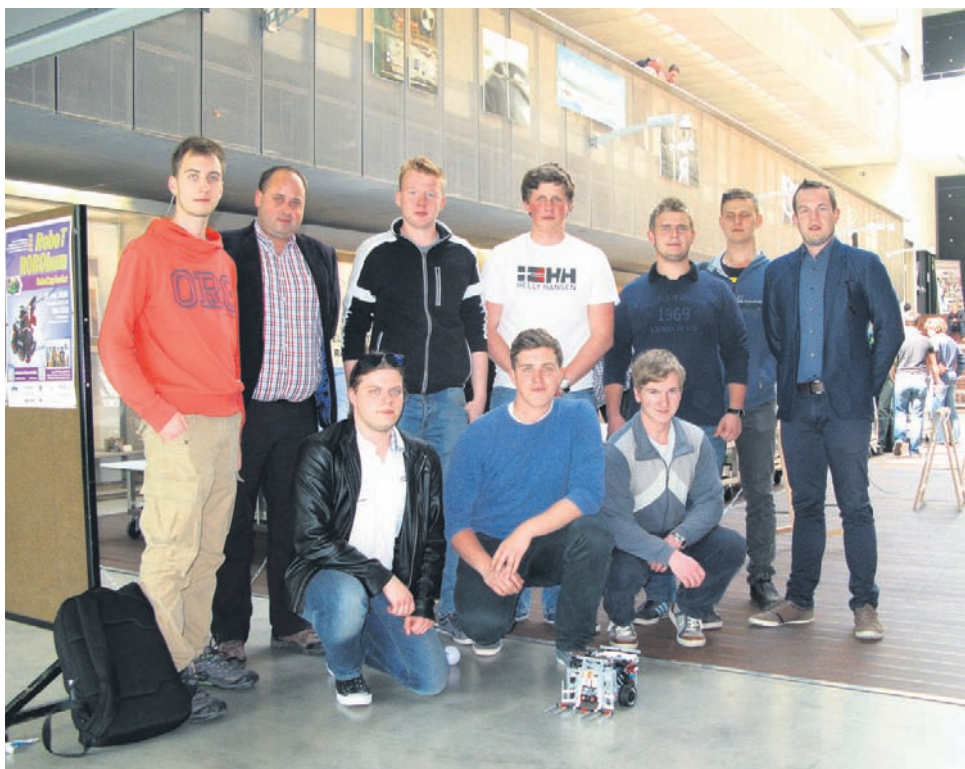
Državni prvaki bodo šli na Japonsko

Dijaki Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije (program tehnik mehatronike) ŠCC smo dosegli prvo mesto na državnem tekmovanju RoboBum. S tem so pridobili vstopnico za svetovno prvenstvo na Japonskem.

Trud celoletnega dela pri interesni dejavnosti mobilni roboti, kjer smo razvijali, snovali in izdelali tekmovalnega robota, namenjenega kategoriji RoboCupJunior Rescue Line, smo najprej

kronali s prvim mestom na regijskem tekmovanju v zelo močni konkurenci ostalih ekip. Z veliko notranje motivacije, trdega dela in timskega duha smo se pripravljali na državno tekmovanje RoboBum, ki ga organizira Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru.

Ekipa dijakov – Miha Kajbič, Žan Kramžar, Vid Černec, Dominik Hrastnik, Matija Laznik, Žan Gornik, Luka Tomšič in Rok Žnidarič – je z

odlično finalno vožnjo suvereno ugnala vso konkurencijo iz Slovenije, s Hrvaške in Slovaške ter se tako veselila prvega mesta. Dijaki so strokovno javnost navdušili s sofisticiranim algoritmom, ki omogoča pobiranje in reševanje žrtev v reševalni areni. Programski algoritem je podprt z ustrezno konstrukcijsko rešitvijo, ki omogoča zanesljivo, robustno in dovršeno odlaganje žrtev v reševalni trikotnik. Z osvojitvijo prvega mesta so si trdo prigarali vstopnico za svetovno prvenstvo, ki bo med 22. in 28. julijem 2017 v japonskem mestu Nagoya.

Med pripravi na svetovno prvenstvo se bodo kot častni gosti udeležili Nasinega robotskega kampa na Reki na Hrvaškem, kjer bodo med sedmimi najboljšimi ekipami sveta spoznavali zanimiv svet robotike.

MZP

Dvojni uspeh dijakov

V sredo, 18. maja, je bilo v Ljubljani 22. državno tekmovanje iz gradbene mehanike za srednje šole. Tekmovanje, šolsko v aprilu in državno v maju, organizira Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo iz Ljubljane in je namenjeno dijakom tretjih in četrtih letnikov gradbenih šol in tehniških gimnazij.

V okviru predmeta in vsebin gradbene mehanike v programu gradbeni tehnik oziroma tehniške mehanike v okviru tehniških gimnazij dijaki pri-

dobivajo temeljna znanja o stabilnosti in varnosti vseh konstrukcij v gradbeništvu in strojništvu. Ta znanja so ena najpomembnejših v tehniki in inženirskih konstrukcijah, zato se že 22 let tehniki pomerjajo v njihovem poznavanju tudi na državni ravni.

Letos se je na državno tekmovanje skupno uvrstilo več kot štirideset dijakov. Po reševanju težkih nalog so si tekmovalci ogledali še konstrukcijsko-prometni laboratorij Fakultete za gradbeništvo in geodezijo.

Pohvale in nagrade sta dijakom podelila dekan fakul-

tete prof. dr. Matjaž Mikoš in predstavnik organizacijskega odbora tekmovanja prof. dr. Dejan Zupan.

Srednjo šolo za gradbeništvo in varovanje okolja Šolskega centra Celja je na tem prvenstvu zastopala majhna, a zelo uspešna ekipa treh dijakov programa gradbeni tehnik. Dobro se je izkazala že na šolskem tekmovanju pod mentorstvom profesorice Marlenke Žolnir Petrič.

Rezultati dijakov iz Celja so izjemni. Med tekmovalci srednjih strokovnih šol Slovenije se je v konkurenci

četrtih letnikov najbolje odrezal David Mavri, ki si je s tem priboril zlato priznanje. Zelo uspešen je bil tudi Filip Bezovnik, ki je v konkurenci tretjih letnikov tehniških gimnazij in srednjih strokovnih šol dosegel tretje mesto med vsemi dijaki in prvo mesto med dijaki srednjih strokovnih šol ter prav tako dobil zlato priznanje.

V šoli se letošnjih uspehov zelo veselimo in pravimo, da je to rezultat dela šole, ki pripravlja odlične kadre za gradbeništvo. Te bodo v naši državi v naslednjih letih zelo potrebovali.

IP

Mladi člani Rdečega križa

Letos Rdeči križ Slovenije obeležuje 150-letnico in pri nas v OŠ Glazija kot vsako leto v tednu Rdečega križa, od 8. do 15. maja, pripravimo sprejem v podmladek Rdečega križa za drugošolce.

Letos je bilo sprejetih devet učencev. Celo šolsko leto se pogovarjamo o dobrodelnosti, humanosti, kako pomagati sočloveku v stiski, kako biti prijazen in

Iz OO RK Celje nas je letos s svojo prisotnostjo počastil Aleš Vrečko, da pa je bilo vse skupaj za otroke še bolj zanimivo, so o našem delu pripravili prispevek na TV Celje.

Ko so otroci povedali, kaj vse so se naučili, so bili sprejeti med mlade člane RK, Aleš Vrečko in naša ravnateljica Romana Lebič pa sta jim čestitala in jim razdelila darila.

Vse skupaj smo zaključili ob sladkih torticah na palčki in kavici ter soku.

REBEKA DOBOVIČNIK

Poletje
v Novem tedniku

Navdušite nas s potopisom!
Vaše prispevke pričakujemo na elektronskem naslovu tednik@nt-rc.si do vključno 15. julija 2016.

Tudi letos vas vabimo, da nam pošljete zanimivo potopisno reportažo s katerega od vaših potepanj po domovini ali svetu in se tako potegujete za eno od privlačnih nagrad. Te bodo prejeli trije avtorji, ki bodo zbrali največ glasov bralcev. Nagrada čaka tudi enega od bralcev, ki bo glasoval v akciji.

V potopisni reportaži čim bolj privlačno opišite dogajanje na potovanju, vključite kakšno prigodo v besedilo in tako bralcem približajte oddaljene kraje in ljudi.

Vaše besedilo naj obsega največ 6 tisoč znakov. Dodajte do deset fotografij z zgovornimi podpisi (fotografije morajo biti velike vsaj 500 kb) in svojo fotografijo s kontaktnimi podatki ter z nekaj stavki o tem, kdo ste in od kod ter kaj počnete.

Potopise bomo začeli objavljati v začetku julija po vrstnem redu in oštevilčene, kot nam jih boste poslali. Nato se bodo vrstili v poletnih številkah časopisa, dokler ne bodo objavljeni vsi, ki bodo prišli v izbor.

Ko se bodo zvrstili vsi potopisi, bomo mesec dni objavljali še kupon za glasovanje, s katerim bodo bralci glasovali za tistega, ki jim bo najbolj všeč. Nato bomo razglasili naj potopis in prvim trem avtorjem podelili nagrade.

OPTIMIST
POSREDOVATELJ POTOPISOV

Nagrade bo tudi letos prispevalo podjetje Optimist iz Celja, vodilni ponudnik potovalne opreme. Nagradilo bo prve tri najboljše avtorje potopisov in tudi enega od bralcev, ki bo glasoval za svoj najljubši potopis.

www.optimist.si

Petdeset let od mature v ekonomski srednji šoli

V takratnem 4.d-razredu so bila sama dekleta in prav vsa (31) so uspešno opravila maturo. Ob obletnici so se nekdanje dijakinje zbrale v hotelu Celeia, prišlo jih je 22 iz vseh koncev Slovenije. Z zadovoljstvom so ugotovile, da so vse (tudi tiste, ki

niso mogle priti na obletnico) še žive. Prav tako so se razveselile nekdanjih profesorice Tončke Arnol in Martine Repovž. Žal je mnogo njihovih profesorjev že pokojnih – tudi razrednik Vilijem Kralj – katerih spomin so počastile z minuto molka.

Spominjale so se dni v srednješolskih klopeh, dekliških sanj in težav, ki so bile v tistih časih kar velike, saj ni bilo izobilja oziroma denarja, toda želja po izobrazbi in boljšem življenju je bila pri vseh na prvem mestu. Zato ni čudno, da so takrat ta razred profesorji razglasili za najboljšega tiste generacije (bilo je več kot polovica odličnih in prav dobrih učenk). Veliko jih je imelo štipendije in podjetja so kar čakala, kdaj bodo prišla dekleta delat, saj je srednja ekonomska šola v Celju veljala za dobro strokovno šolo za kader, ki ga je v gospodarstvu manjkalo (v računovodstvih, knjigovodstvih ...) Vse so takoj dobile zaposlitev, le nekaj jih je odšlo naprej študirat, a mnogo jih je študij nadaljevalo ob delu.

Tudi v športnih dejavnostih so bile povsod v ospredju tako v okviru šole kot na občinski ravni. Tudi dve predstavnici v republiški

odbojkarški ligi so imele in so se z ekipo Partizana Celje mesto uvrstile v zvezno ligo. Še en utrinek: prav na dan mature je bila tekma zvezne lige v Celju in dekleti sta med opravljanjem mature uspeli »skočiti« tudi na tekmo, jo odigrati in nato spet oditi v šolo. Tega si verjetno zdaj ne zna nihče predstavljati, da je to mogoče ...

Nepozaben je bil maturantski izlet – zbirale so denar vsa štiri leta in tujina je bila prvi izbor. Takrat bi šel z njimi ves profesorski zbor, a ko je prišla direktiva vodstva šole, da izleti v tujino niso priporočljivi, so se odločile za Ohrid. Takrat je z njimi odšla le prof. Arnolova – seveda poleg razrednika prof. Kralja. Zato so toliko bolj vesele, ker se prof. Arnolova redno udeležuje njihovih obletnic mature.

Želijo si le zdravja, da bi takšnih obletnic doživele še veliko, zato so sklenile, da se bodo pogostejše srečevale.

IRENA PRELOVEC

V Lažišah so si najbolj pridno čistili zobe

V Laškem so letos že tridesetič zapored izvedli akcijo za čiste in zdrave zobe ter skrbeli za zdravo prehrano. V aktivnosti je bilo vključenih kar 469 učencev tako iz matične OŠ Primoža Trubarja Laško kot tudi iz vseh njenih podružnic.

Akcijo je pred tridesetimi leti pod okriljem laškega zdravstvenega doma začela

otroška zobozdravnica Manica Ambrož Godec, njeno delo pa nadaljuje sedanja zobozdravnica Urška Zupanc, ki ji pri tem pomagajo tudi medicinske sestre. Ob koncu letošnje akcije so nagradili 114 najbolj uspešnih učencev in učenk, ki so sodelovali v akciji. Zanj so različni sponzorji prispevali tudi denar za nagrade. Ob koncu

so nagradili 2.a-razred z OŠ Laško, 5.a-razred iz podružnične OŠ Debro, 4. in 5. razred iz podružnične šole Vrh nad Laškim, v Šentrupertu so bili najuspešnejši učenci 4. in 5. razreda, v Rečici 2. razred. Peti razredi so bili najboljši tudi v OŠ Rimske Toplice, podružnični šoli Zidani Most ter Sedraž, v podružnični šoli Jurklošter pa

so si celo leto najbolj pridno čistili zobe učenci 2. razreda.

Najboljši med najboljšimi pa so bili učenci 2. in 3. razreda v podružnični osnovni šoli v Lažišah. Vodi jih razredničarka Martina Jelenc.

Mladim, ki si pridno čistijo zobe, sta čestitala tudi direktorica ZD Laško Janja Knapič in župan Občine Laško Franc Zdolšek, za nagrado pa so si v dvorani Tri lilije ogledali predstavo Dinozavri v cirkusu.

MM

Naravoslovni konec tedna za nadarjene

Nadarjeni učenci Osnovne šole Štore in I. osnovne šole Celje smo se v petek, 13. maja, odpravili v ČŠOD Gorenje.

Po kratki vožnji smo prispeili v dom in takoj nas je čakalo dobro kosilo. Z navdušenjem smo se odpravili na čudovit in dolg pohod do Lovrenških jezer. Kljub naporni hoji smo se zabavali. Zadnji del poti smo stopali po lesenih brunah, ki so nas vodile do razglednega stolpa. Z njega se je odprl čudovit pogled na ruševje. Nato smo se sprehodili do Lovrenških jezer. Po čudovitem ogledu smo se vrnili v dom, na poti nas je malo zmočilo, a

nas to ni prav nič motilo. Potolažila nas je odlična večerja, ki smo jo zmazali do zadnjega grizljaja.

Naslednji dan smo se odpravili k potoku. Preučevali smo vodne živali, merili temperaturo vode, trdoto, prosojnost in kislost. Podatke smo vpisovali v učne liste in jih po posameznih skupinah primerjali. Ob vrnitvi smo iskali različne drevesne vrste in jih poimenovali s pomočjo slikovnega gradiva.

Popoldne smo preživeli v telovadnici. Igrali smo se različne igre. Najprej smo se razdelili v pare. En član je imel zavezane oči, drugi ga je moral

varno prepeljati med ovirami do cilja. Na spretnostnem poligonu smo tekmovali z učenci I. osnovne šole in po treh krogih slavili zmago z 2:1. Med obema igrama smo se šli pantomimo – ugotavljali smo, kateri poklic nam predstavlja sošolec. Zvečer smo šli še na nočni pohod.

Zadnje jutro nas je razveselil vonj zelišč, bonbonov in čajev. Spoznali smo različna zelišča in njihovo uporabnost, nato smo si čisto sami skuhalih zeliščne bonbone, ki smo jih z užitek polizali. Dišalo je po domačem zeliščnemčaju, ki se nam je v bolj turobnem jutru lepo prilegel. Z veseljem smo opazovali želvo rdečevratko, ki se je odpravila na sprehod po učilnici, božali smo verveco in se igrali s palčnjaki. Največ navdušenja je požel maček Leo, ki je stalni prebivalec doma.

Po kosilu smo se zadovoljni odpravili domov. Res smo pridobili kakšen kilogram teže, vendar smo se ogromno naučili, spoznali nove prijatelje in komaj čakamo na novo dogodivščino. Bilo je lepo.

Petošolci Hana, Marcel, Alen, Maša in Rožle

CINKARNA
www.cinkarna.si

**Preventivni
kontaktni
fungicid**

Cuprableau Z 35 WP

AGRO NASVETI:
031 504 512 (Nande Osojnik)
051 367 008 (Vili Kurnik)

Pepelin^{wg}
MYSTIC[®] 250 EC
totalni herbicid
CLINIC[®] 360 SL

Dnevnik mlade vrtnarke

Paradižniki in jagode z balkona

Vsega je kriv Jernej Mazej! Če nas naš stalni sodelavec na tej vrtnarski strani ne bi spomladil obdaril s sadikami češnjavih paradižnikov, bi moj balkon te dni ne bil podoben tropski džungli. Verjetno bi bil prazen, saj sem se že pred leti naveličala poskusov vzgoje pelargonij, ki so na začetku še izgledale obetavno, sčasoma pa so se na njih pojavile uši ali pa jih je napadla kdo ve katera bolezen in vsa cvetoča lepota je začela huirati. Da bi s kemikalijami škropila po svojem balkonu, seveda ni prišlo v poštev in tako je cvetje neslavno končalo še pred koncem sezone. Sčasoma sem ugotovila, da to ni zame. Tako je nekaj sezon na mojem balkonu vladalo zatišje. Do usodne sadike.

Ko sem jo prinesla domov, sem začela razmišljati, da mogoče ne bi bilo slabo, če bi za spremembo na balkonu lahko obirala paradižnike, se sladkala z jagodami ter nabirala zelišča za kuho. Rečeno, storjeno. Spet sem privlekla domov cele vreče zemlje, kupila še jagode, zeleno, peteršilj, drobnjak, sivko in podobe rastline in vse skrbno posadila. Ko je vmes znanka ponudila še celo škatlo negodnih paradižnikovih sadik, sem se seveda takoj javila, da bi jih imela. Pridno so rasle, še posebej, ko sem jih presadila. Danes mi celo polico ne tako majhnega balkona zasedajo meter visoke sadike, ki v teh dneh lepo rumeno cvetijo. Prvo oporo sem jim že uredila, če bodo še rasle, bo treba priskrbeti poštene »prekle«. Prvo jagodo sem tudi že pojedla, ostale počasi dobivajo sramežljivo rdečo barvo, Jernejev mini paradižnik ima vsaj 30 zelenih plodov. Juhu, to bo pojedina! Upam, da mi ne bo spet kaj prekrizalo načrtov. Ko berem, kaj vse počnejo vrtičkarji, da bi pridelek uspel, me kar malo zaskrbi, ampak si rečem, da na balkonu, kjer so zaščitene pred neposrednim dežjem in vetrom, že ne more biti enako težko kot na vrtu. Saj ne, da bi bila popolna nepoznavalka vrtičkarskih zadev. V otroštvu smo imeli pošten vrt, kjer sem pomagala na vse načine, še najbolj seveda takrat, ko je bilo treba pobrati kaj okusnega. Lep spomin na tiste čase je spet predramil Jernej s poslano sadiko. Tudi če pridelek ne bo nič prida, bo odslej malo več sence na balkonu, to pa v teh vročih dne tudi ni nezanimljivo, a ne?

Tatjana Štancar Poprask in Marjan Poprask

Nedeljski obiskovalci na ekološki kmetiji v Skornem so se najprej teoretično podkovali v poznavanju sivke, zatem so si ogledali pridobivanje hidrolata z destilatorjem. V drugem delu so izdelovali kremo iz sivke, sledil je družabni del s pokušino sivkinih dobrot.

Ste za sivkin sladoled?

Okušali smo dobrote iz sivke in spoznavali koristne informacije o tej sredozemski rastlini

Na ekološki kmetiji **Potočnik-Poprask** v Skornem ob Paki so minulo nedeljo pripravili dan sivke. Odziv je bil velik, na spoznavanje destilacijskega postopka in izdelavo kreme iz sivke so se pripeljali številni obiskovalci od blizu in daleč.

Čeprav v zadnjih časih kakšen grmiček sivke že najdemo skoraj na vsakem vrtu, ta rastlina v naših koncih, vsaj v obliki pridelovanja cvetov za

širšo rabo, ni prav pogosta. »Sivka je zelišče, ki je trenutno tržno zelo zanimivo, po svoje je pravi hit,« pravi Tatjana Štancar Poprask, ki ima letos posajenih 120 grmov sivke, pol prave sivke in pol »lavandina«. Ker nas večina, ki imamo doma sivko, ne ve natančno, kaj z njo pravzaprav početi, se je Štancar Popraskova odločila, da to rastlino, njene zdravilne učinkovine in možnosti kulinarne uporabe približa ljudem. »Za kulina-

rične potrebe in v zdravstvene oziroma terapevtske namene je primerna samo prava sivka. »Lavandin« pa je primeren za uporabo v kozmetiki, ker se iz njega pridobi največ eteričnega olja. Ima tudi bolj prijeten vonj.« Razliko med njima prepoznamo po obliki cvetov. Sivka je bolj strnjene rasti in ima izrazito vijolične cvetove, po obliki rasti je manjša, »lavandin« pa se bolj razraste.

Uporaba sivke v kulinarne namene

»Najprimernejši čas za nabiranje je tik pred polnim cvetenjem, ko začne cveteti približno tretjina grma. Takrat ima največ eteričnih olj v sebi, je najbolj aromatična in najlepše se posuši, da ostane prijetno dišča. V kulinarne namene se lahko uporabljajo sveži ali posušeni cvetovi, a moramo biti previdni pri odmerjanju,« svari Štancar Popraskova, ki pravi, da je sivke v hrani lahko zelo hitro preveč. Če pretiravamo, jed pogreši, ker je njeno eterično olje izjemno močno. »Upo-

rablja se za popestritev sladkih jedi. Dobro se meša z mlečnimi izdelki – z maslom, s smetano, z mlekom. Dobro se ujema tudi z jagodičevjem.« Najdemo jo tudi v zeliščnih mešanica, na primer v provansalski.

Na ekološki kmetiji iz te dišeče grmovnice izdelajo največ sivkinega sirupa in marmelad z dodatkom sivke. »Nekaj let nazaj smo se na kmetiji odločili, v katero smer bomo peljali svoje kmetovanje. Ena od smeri, ki smo se ji nameravali posvetiti, je zeliščarstvo. Ker je prav to področje izjemno široko, smo se odločili, da bomo zelišča uporabljali zgolj kot dodatek k svoji osnovni dejavnosti – predelavi sadja in zelenjave. Zato sama zelišča uporabljamo v marmeladah, sirupih, piškotih – kot dodatek. Pri tem se ne ukvarjam s pridelavo in prodajo zelišč,« pravi Štancar Popraskova.

Vsestransko uporabna v kozmetiki

Tako kot pravo sivko tudi »lavandin« pobiramo v obdobju cvetenja. »Čeprav nekateri priporočajo destiliranje cvetov in listov, večina za destilacijo uporablja zgolj cvetove, ker se izločijo najbolj aromatične snovi,« o uporabi sivkinih cvetov v kozmetične namene pripoveduje gostiteljica nedeljskega srečanja.

Obiskovalci so za izdelavo kreme uporabljali hidrolat »lavandina«, sojin emulgator, posebna masla, za osnovo pa so uporabili mangovo maslo. Sivkino kremo uporabljamo pri razdraženih in suhi koži, a tudi kot dodatek kremam za roke, ker pomirja kožo, ki je preveč v vodi. Ima antibakterijski in antiseptični učinek.

Skromne potrebe za rast

Sivka je nezahtevna glede prsti, uspeva tudi v peščenih, in sicer slabo rodovitnih tleh. Odporna je na sušo in skoraj nima potreb po hranilnih snoveh. Paziti moramo zgolj pri zimskih temperaturah, ki jih ne prenaša preveč dobro. Priporočljivo jo je zaščititi. Razmnožujemo jo s potaknjenci oziroma z delitvijo. Je primerna kot zasaditev ob ograji, v zeliščnih vrtovih ali vrtu.

Poparek cvetov sivke pomirja živce in ureja delovanje želoda in črevesja. Če jo dodamo kopeli, zvišuje krvni tlak, sprošča in neguje kožo. Posajena v vrtu odvrca listne uši, zato jo sadimo kot sosedo k vrtnicam.

Dišeče vrečke s sivko so praktično darilo, okras v stanovanju ali zaščita proti moljem v omari. Pogosti so tudi posušeni šopki sivke, ki jih lahko obesimo kjerkoli v stanovanju.

MRL, foto: Grupa

Sivkin sladoled

Pest sivkinih cvetov kuhamo v pol litra smetane. Pustimo stati pol ure in odcedimo. Sivkino smetano stepemo in zamrzujemo.

Sivkina pita, sivkini kolački s tičino maso, palačinke z različnimi sadnimi namazi z dodatkom sivke (marelični namaz s korenčkom in sivko, jabolčni namaz z gozdnimi jagodami, ingverjem in s sivko, malinov namaz s sivko, jagodno-bananin namaz s sivko), malinove košarice s sivkino smetano in z belo čokolado.

Na ekološki kmetiji **Potočnik-Poprask** bodo še to leto pripravili vrsto tematskih dni na temo paradižnika in bazilike, pire, jesenskih shranokov, stročnic in zeliščnih peciv.

Setveni koledar

30. ČE	plod
1. PE	----
2. SO	korenina
3. NE	cvet
4. PO	cvet
5. TO	cvet do 18. ure, od 19. ure list
6. SR	list do 14. ure, od 15. ure cvet

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega proročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

»Ni mi prijetno v družbi psov, celo bojim se jih. Ko smo Tobija pripeljali domov, je naenkrat zarenčal name in nisem vedel, kaj naj,« pravi Tomaž Lukač, ki se je medtem že navadil na novega družinskega člana, s katerim gre rad na sprehod.

Maltežan Tobi je igriv in prijazen kosmatinec, s katerim je Tomaž Lukač neizmerno razveselil svojo partnerko Katko.

Velik nogometni navdušenec in njegov majhen pes

Nogometni komentator Tomaž Lukač je po desetih letih popustil in kupil psa

V teh dneh, ko so številni nogometni navdušenci prilepljeni pred malimi zasloni in ne zamudijo nobene tekme evropskega prvenstva, je tudi za sodelovanje v tej rubriki zagotovo zelo primeren nekdo, ki je tesno povezan s to »najbolj pomembno postransko stvarjo na svetu«. Nogometni komentator Tomaž Lukač je zadnje leto na Pop TV oziroma Kanal A zadolžen za spremljanje tekem slovenske lige, lige prvakov in lige Evropa, medtem ko o tokratnem prvenstvu piše kolumno na spletni strani 24 ur. Sicer pa ga ta šport tako zelo zanima, da tudi brez te zadolžitve zagotovo ne zamudil najpomembnejših spopadov.

Kljub temu vmes najde čas, da se po Savinjskem nabrežju sprehodi z maltežanom Tobijem. Desetmesečni simpatičen bel kosmatinec je bil darilo za rojstni dan Tomaževe partnerke Katke, ki si je neizmerno želela psa vsaj deset let. Tomaž je bil vedno proti, psov se namreč celo malo boji, skrbelo ga je tudi, kako bodo uspeli v družini izpeljati vse obveznosti. Nazadnje je popustil. »Zakaj sem se omehčal? To sem pol leta načrtoval. Najprej sem moral sebe prepričati, da bom zmogel, ker je bilo to darilo v smislu, da se bom tudi jaz z njim ukvarjal in pomagal pri oskrbi.« Zdaj so mu sprehodi s psom celo v veselje, saj pravi, da se na ta način malo razgiba. Preden je izbral psa, je skrbno preštudiral lastnosti pasem, iskal je majhnega prijaznega družinskega psa, ki bi ga lahko imeli v blokovskem stanovanju. Pravi, da je dobro izbral, čeprav je Tobi živahen, včasih trmast in neubogljiv, računa pa, da ga bo vzgoja še spremenila.

Čevlji in copati na varno

V tem času je ugotovil, da pes človeku precej spremeni življenje. Hkrati ga tudi nauči discipline, ugotavlja Tomaž, saj mora zaradi Tobija skrbno pospravljati čevlje in copate, da jih ne nosi okrog in ne grize. Večinoma zanj skrbi Katka, sam sodeluje pri dopoldanskih sprehodih, ko je ona v službi, ali pa gredo popoldne skupaj ven. Enkrat mu je ušel, ko sta srečala dva večja psa, a je Tobi na srečo tekel domov in ga počakal pred vrati. Je pa Tomaža s tem pošteno prestrašil. Če so ga že odvadili lajanja in jokanja, ko gredo od doma, pa se ob srečanjih z večjimi psi še vedno zaganja v vsakega. »S tem si zdravi komplekse, ve, da je majhen,« razumevajoče pove Tomaž. Ker je psiček še mlad, se mora naučiti še vrsto stvari. »Zadnjič ga je skoraj mačka dobila v kremplje in šele ko je začela pihati, je videl, da nekaj ni v redu.« Tomaž ima zanj na sprehodu vrečko priboljškov, da ga nagradi, če je priden. To verjetno ne pomeni, da je pohvaljen, če se vrže v lužo, kar zelo rad počne. Posebnega dela z njim ni, pasma je zdrava in nezahtevna. Tobi je brikete in Tomaž mu velikokrat še kaj skuha. Le strichi ga je treba in redno česati, s čimer imajo pri Lukačevih še nekaj začetnih težav.

Vedno ga je zanimal nogomet

Tomaž se ne spominja, da bi si kot otrok kdaj želel kakšno žival, a ve, da ga je vedno zanimal šport, zlasti nogomet, in da je sanjal, da bo nekoč počel

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

to, kar dela danes. Pred več kot dvajsetimi leti je začel kariero v naši medijski hiši, nato je dobrih deset let delal na TV Celje. Kot »svobodnjak« je delal na Planet TV, zdaj je na Pop TV. Svoje delo

jemlje resno, na vsak prenos se skrbno pripravi. Delo je naporno, a ga ima rad. Ko je sezona tekem, potuje po Sloveniji od enega do drugega štadiona, mednarodne tekme pa komentira iz studia. Na

O tem, kdo je glavni, bi se dalo razpravljati ...

finale lige prvakov je odpotoval v Milano, kar je bila še ena zanimiva izkušnja v njegovi dolgoletni karieri. V tem času se je že navadil tudi na občasne pripombe in kritike navijačev. »Vsem ne moreš biti všeč, komentarje raznih »poznavalcev« vedno manj upoštevam, upoštevam pa tiste, ki so strokovnjaki. Če sam vem, da sem se zmotil, se opravičim, vse drugo je stvar okusa.«

»Žabar« ali vijoličen? Celjan!

Ko ga vprašamo, kdo bo zmagovalec tokratnega evropskega prvenstva, je zadržan, a prizna, da so mu všeč Italijani. Glede na zmago v osmini finala, ko so izločili Španijo, imajo vse možnosti, da bodo na koncu razveselili svoje navijače.

Če pri mednarodnih tekmah Tomaž lahko simpatizira s kakšno reprezentanco, pa mora biti pri prenosih tekem med slovenskimi klubi zelo previden, da mu ne bi očitali navijaštva. Kljub temu kdaj sliši očitke: »Na tej strani Trojan sem »žabar«, na drugi strani Mariborčan, vijoličen. Zelo pazim na vsako besedo, sploh ko igrata Maribor in Olimpija, a si nekateri kljub temu po svoje razlagajo moje komentarje. Mogoče je moja prednost ta, da sem Celjan.«

Ko bo konec prvenstva, si bo družina privoščila dopust in z njo bo šel tudi Tobi. Niti Tomaž si ne predstavlja, da ne bi bil povsod z njimi. Pa čeprav si Tobi med njegovo odsotnostjo prisvoji njegov del postelje in potem renči, ko mora dol.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Čaroben razglednik nad Krvavcem

S Krvavca se lahko podamo na krajše in daljše ture po okoliških planinah – Od Korena, Košutne in Mokrice do Kompotele

Kompotela s poti na Kalški greben

Vrh Kompotele naš nagradi s pogledom na Kočno, Grintovec, Dolgi hrbet, Štruco, Skuto, Tursko goro, Rinke, Mrzlo goro, Brano ...

»Pojdite na Kompotelo,« mi je predlagal znanec, ko sem ga vprašala, na katerem vrhu bi lahko pred začetkom poletne planinske sezone preverile, koliko kondicije smo uspele nabrati v dolgih zimskih mesecih. Ko sem mu omenila, da z vožnjo do izhodišča ne želimo izgubiti preveč časa, mi je v smehu dejal, da se bomo lahko pogledov na verigo Kamniško-Savinjskih Alp brez večjih težav naužile »že« v sobotnem dopoldnevu, saj se skoraj dva tisoč metrov visok vrh nahaja »le« nad Krvavcem.

Gorenjsko avtocesto smo čez približno uro zapustile in vožnjo nadaljevale po lokalni cesti v smeri Brnika, Komen-de, Mengša, Spodnjega Brnika, Cerkelj in smučišča Krvavec proti naselju Ambrož pod Krvavcem. Vzpenjajoča se in na trenutke dokaj strma cesta nas je pripeljala na parkirišče ob robu Kriške planine, kjer smo jeklenega konjička prepustile v varstvo rjavookim in z zvončki opremljenim štirinožnim ljubiteljicam cvetočih pašnikov ...

Če ne najdeš začetka poti, pokličeš pašno skupnost ...

Z gospo orientacijo nikoli nisva bili v najboljših odno-

sih. Kot ponavadi so se težave tudi tokrat pojavile na začetku poti. Planinske table so nas s parkirišča namreč usmerile kar na bližnji travnik, na katerem smo ob pašni ograji precej časa trmasto iskale oznake v barvi švicarske zastave in se malce nejevoljno ozirale na oddajnik, ki nas je pozdravljal s sosednjega hriba. Nazadnje smo se odločile, da bomo upoštevale nasvet našega nepogrešljivega prijatelja in poklicale številko pašne skupnosti. Ko smo prijaznemu in predvsem zelo razumevajočemu sogovorniku priznale, da orientacija res ni stvar, s katero bi se lahko pohvalile, nam je svetoval, naj pašno ograjo nemudoma prepustimo svojemu namenu

Pot na Kompotelo pelje mimo planine Koren, do katere se je treba spustiti za približno 60 metrov.

in se s travnika spustimo na cesto, ki pelje skozi podvoz v smeri planine Koren. Tam so se Štajerkam »vremena končno zjasnila« in veselo smo zakorakale po markirani poti, ki poteka ob robu ograje pašnika na Kriški planini.

Nezahtevna pot pelje v osrčje Kamniško-Savinjskih Alp

Vzpon na Kompotelo ni zahteven in predolg; zelo lepa, slikovita, razgibana in

razgledna pot je zato primer-na tudi za pohodnike z majhnimi otroki. Nekaj časa smo se vzpenjale po svetu, ki je porasel z rušjem, prečile smo tudi krajši pas gozda in se po približno uri spustile do pastirske kočice na planini Koren.

Tu smo se po krajšem počitku ponovno povzpelle, zavile rahlo levo, prišle čez približno pol ure do manjše mlake, od koder smo pot nadaljevale naravnost in pri razpotju zavile desno v smeri našega cilja. Po krajšem vzponu po travnatem pobočju, poraslem z rušjem, smo po dveh urah in pol in po približno petsto metrih višinske razlike dosegle vrh Kompotele, na katerem smo se skupaj z ostalimi pohodniki prepustile uživanju v imenitnih razgledih na osrednji del Grintovcev.

Ker smo se s travnatega temena podale šele, ko je sonce pred spanjem poljubilo Kočno, Grintovec, Dolgi hrbet, Štruco, Skuto, Rinke, Tursko goro, Brano ..., smo se na izhodišče vrnile kar po isti poti. Vzpon na vrh Korena smo zato izpustile in zahteven del grebena Ježa, ki se nahaja med Zvohom in Korenom, raje prehodile na poti na Kalški greben.

TEJA PODGORŠEK

Zjutraj nas je najprej pozdravil Storžič in nam zaželel srečno pot.

S poti na Kompotelo – pogled na Krvavec in Zvoh

Igralnica na prostem je lahko tudi prostor za fotografiranje. Vzgojiteljica, pomočnica vzgojiteljice in ravnateljica so se z veseljem pridružile otroški razposajenosti.

Metuljček cekinček, ti potepinček ...

V Vrtcu Šoštanj se lahko pohvalijo z marsičim. Imajo eno najlepših slovenskih zgradb, ki stoji v soseski krasne Vile Mayer, dovolj daleč od prometnih cest. Zgradba ni samo lepa od zunaj, ampak tudi znotraj. Poleg tega, da se otroci lahko igrajo z novimi igračami in v prekrasnih igralnicah, so te večje od večine slovenskih.

Arhitekti so v vrtcu zasnovali prostorne igralnice in velike prostore za dodatne

dejavnosti ter z zunanjimi terasami pred igralnicami, kamor lahko pridejo otroci s

copati. Vrtec je povezan tudi s Športno dvorano Šoštanj, ki jo lahko otroci uporabljajo v dopoldanskem času in kadar je slabo vreme. »V dnevih, kot je današnji, niti ne pomislimo, da bi ostali v zaprtih prostorih. Zahtevam in želim, da gredo skupine ven,

se naužijejo zraka in sonca,« je razložila ravnateljica mag. Milena Brusnjak, ko sva si s fotografom ogledala prav vse prostore velikega vrtca.

Posebnost vrtca je tudi, da imata po dve igralnici skupne sanitarije. V spodnjih prostorih, kjer so najmlajši, imata

dve igralnici svoje sanitarije z velikim oknom: »Tako lahko vzgojiteljice, medtem ko previjajo otroka, budno spremljajo dogajanje v igralnici. Saj veste, najmlajše je treba imeti ves čas na očeh,« je ponosno dodala ravnateljica. Ogledala sva si tudi kuhinjo, kjer kuharji pripravljajo okusna kosila v prostoru z najmodernejšo opremo. Ob velikih vzdihih, kako je vrtec lep, so nama otroci in vzgojiteljice kasneje poudarili, da se v njem res zelo dobro počutijo.

V zgornjem nadstropju so otroci drugega starostnega obdobja. Obiskala sva otro-

ke, stare štiri in pet let, za katere skrbita vzgojiteljica **Bernarda Bolha** in pomočnica **Ivica Naveršnik**. Težko so naju že čakali, da so nama pokazali svoje zadnje umetnine. »Trenutno je vse v znamenju metuljev, ki smo jih srečali na zadnjem sprehodu. Zdaj ustvarjamo in mislimo nanje, kako poplesavajo po naši okolici,« je povedala vzgojiteljica. Otroci so veselo pokazali tudi svoje manjše in večje koticke v igralci, najraje pa imajo svojo igralnico na terasi, kjer jih je fotograf ujel v svoj objektiv. BGO, foto: SHERPA

Kašen tobogan na terasi vrtca!

Nasmejane malčice so dokaz, da se otroci v vrtcu dobro počutijo.

Ker imajo otroci res veliko igralnico, lahko v njej otroci ustvarijo velike umetnine. Tudi iz kock. »Ker avtomobili so pa res zakon!«

»Moj metuljček ima pisana krila. Nanje sva z vzgojiteljico lepila različne gumbje in nastal je poseben metuljček cekinček,« je bil malček zadovoljen s svojim izdelkom.

Podmladek

»Tina je šla s kruhom za trebuhom,« smo komentirali v torek, ki je bil v uredništvu dan za odhode in obiske. Najprej nas je zjutraj **Tina Strmčnik** presenetila z odličnimi domačimi sladicami. Da se ve, da je bila prava za stran kulinarike! Žal je to pomenilo, da je nekaj časa ne bo med nami, saj odhaja na porodniški dopust. Že nekaj ur za tem nas je obiskala novopečena mamica **Špela Ožir**, ki je prvič prinesla pokazat svojega 4-mesečnega sinka Luko. Špela se v materinski vlogi odlično znajde in zagotovo bo lahko kakšen koristen nasvet dala tudi Tini. Obema seveda želimo veliko veselja z naraščajem.

Nove moči

Čas dopustov je v uredništvu tudi čas kadrovskih primanjkljajev, zato je vsaka nova moč dobrodošla. Tako je postala del novinarske ekipe **Eva Popovič**, medtem ko je na počitniško delo po lanskem uspešnem ognjenem krstu spet prišla **Klara Podergajs**. Obema bomo seveda naložili toliko dela, da ne bosta imeli časa razmišljati o počitnicah. Vsaj ne v kratkem. Bo pa potem lepše, ko jih bosta dočakali.

Ob jubileju (Vir: splet)

Spraševali smo vas, komu je bilo namenjeno zadnje letošnje nakupovanje v akciji Do polnega vozička brez mošnjička. Pravilen odgovor se glasi: za družino v stiski oziroma mamo s petimi otroki. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali kupon naročnice **Darje Gril s Prevorja**, ki ji bomo poslali majico NT&RC. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kakšno nagrado sta dobila zmagovalca letošnje maturantske akcije?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženeec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 5. julija, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Seštevanje

Učitelj: »Če ti dam dva zajca in še dva zajca ter potem še dva zajca, koliko jih imaš?«

Tinček: »Sedem!«

Učitelj: Ne, poslušaj pazljivo še enkrat. Če ti dam dva zajca in še dva zajca ter potem še dva zajca, koliko jih imaš?«

Tinček: »Sedem!«

Učitelj: »Poskusiva malo drugače. Če ti dam dve jabolki in še dve jabolki ter potem še dve jabolki, koliko jih imaš?«

Tinček: »Šest!«

Učitelj: »Dobro. No, zdaj pa še enkrat z zajci. Če ti dam dva zajca in še dva zajca ter nato še dva zajca, koliko jih imaš potem?«

Tinček: »Sedem!«

Učitelj: »Kako za boga lahko, potem ko ti trikrat dam po dva zajca, prideš do sedmih?«

Tinček: »Enega imam doma.«

Za profesorje in plašče

V šoli, kjer so imeli prostorsko stisko, so na hodniku namestili nov obešalnik. Nad njega so nalepili listek z napisom: »Za profesorje.«

Naslednji dan je učenec dopisal: »Lahko pa nanj obesite tudi plašč.«

Kot sin

Direktor podjetja odpusti enega od delavcev in mu reče: »Žal mi je, da vas moram odpustiti. Bili ste mi kot sin!«

»Kako to mislite?«

»Nehvaležni, predrzni in leni.«

Šalo nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Pregled

Zdravnik naroči Štefanu, naj naslednji dan prinese na pregled svoj urin. Zjutraj točno ob začetku uradnih ur se v ordinaciji pojavi Štefan s polno nočno posodo v roki. Zdravnik to vidi in reče: »A s tem ste prišli v bolnišnico?«

Štefan: »Ne, pripeljal sem se z avtobusom!«

Šalo nam je poslala Milka Selič iz Gorice pri Slivnici.

Pokora

Ženska je prišla od spovedi in hodila v krogu okrog cerkve. Druga ženska, ki se je bližala cerkvi, kamor je hotela k spovedi, jo je vprašala: »Zakaj hodiš okoli cerkve?«

»Župnik mi je dal pokoro. Za vsakokratno varanje moža moram narediti krog okoli cerkve.«

»No, potem grem jaz kar domov po kolo!« je rekla druga in se obrnila.

211 SUDOKU

			2	1	6			
							4	3
5		2					8	6
9		3						
			1	7	2			9
						5		8
	5					8	6	2
4	2		9					
	1		5					

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Ena kmečka

»Kravica, kravica, no, kravica, kravica,« se je oni dan po vasi drl sosod Marko in z vrvjo tekal za čredo znerviranih krav. Sosod Tone je zmajeval z glavo in pisano gledal za nepoučenim kravjim pastirjem. »No, lej ga, teslo. Kot da se je na blokovskem balkonu učil travo kosit. To pač ne gre, da bi iz črede odvelel eno govedo. Proti črednemu nagonu si še ljudje ne znamo pomagati, kaj šele krave. Tole bo še zabavno,« je modroval starec in si popravil pipo v kotičku ust.

Marku se medtem situacija ni zdela prav nič zabavna. Pravzaprav je bila že tako divja, da je skoraj pozabil, zakaj je bilo tako nujno ravno tisto kravico privezati k jaslim. To se je očitno spravevala tudi srečna izbranka in je v družbi svojih vrstnic dirjala čez pašnik, kolikor so jo noge nesle. Zlomka nesrečnega, nazadnje je zašla na betonsko ploščo še nedograjenega hleva in trenutek kasneje telebnila skozi veliko lino, skozi katero običajno kravam v jasli prileti seno. »O ti sveta pomagavka, sto kravic in še teliček za povrhu,« je stokal sosod Marko, ki je za hip čez svojo ubogo kravo že naredil križ. Na srečo pa je kravica obvisela na tramovih vmesnega nadstropja in glede na tragikomičnost situacije še kar pogumno zamukala. Sosod Marko ni bil zaradi te sreče v nesreči nič manj zelen v prepoteni obraz. »Ja, kaj hudirja bom pa zdaj?!« je zastokal v obupu, ker v širšem okrožju cele vasi v tistem trenutku ni bilo na spregled nobenega dvigala, ki bi lahko dvignilo zablodelo kravo. Ko je skrušeno ugotovil, da je niti vsi dedci v vasi ne bi dvignili, se jo je odločil spustiti dol. Bog je krompir ustvaril na tleh in tudi kravam ni namenil gimnastične kariere. Do tega trenutka je bilo to povsem jasno tudi sosedu Marku. A kaj, ko se boljše rešitve ni spomnil. Kakšna dva metra nižje je na debelo nastlal s senom, da bi kravica kar se da mehko pristala. Spodmaknil je tramova, krava je zgrmela na kopico sena in nepremično obležala. Sosod

Marko je ves skrušen in poln obžalovanja kakšnih pet minut hodil okrog svoje liske, jo božal, budil in klical iz onostranstva. In ko se je že skoraj sprijaznil, da je krava žalostno storila konec, se je ta odločila, da ima butca ob sebi dovolj, pognala se je pokonci in zdirjala skozi vrata. Sosod Marko pa je zanjo gledal kot teliček. Takega obrata dogodkov resnično ni pričakoval. Od vsega hudega je sklenil, da tistega dne ne s to ne s kako drugo kravo noče imeti več opravka in se je samo še sesedel ob sosodu Tonetu pred njegovo kletjo. Tone mu je razumevajoče nalil jabolčnik v kozarec, prestavil pipo iz levega v desni ustni kotiček in stoično vprašal: »Aaaa ... krave paseš?« Sosod Marko je že ihtavo odprl usta in jih v istem hipu spet zaprl. Kot da bi imelo smisel vse skupaj sploh razlagati.

Naslednji dan se je k Tonetu vseeno oglasil še enkrat. Očitno je s kravico vseeno nekaj hudo narobe, je na glas razlagal bolj sam sebi kot sosodu. Ko jo je na večer končno spravil v hlev, ji je od slabe vesti nasul sena skoraj do stropa. A se ga krava ni niti dotaknila. »Moja uboga kravica, le kaj bo z njo,« je stokal Marko. Tone pa je spet malo požvečil pipo in mirno vprašal. »Samo vprašam, kako gre pa tebi kislo zelje po goltancu, če imaš pred očmi pečene piške?« In se je posvetilo tudi Marku. »Ja hudir ti izbirčen! Pa saj je res na paši ves čas jedla samo najbolj sočno deteljico. Suho seno je menda res bolj za pozimi.«

In sta šla s koso in koškom na bližnji travnik. Marko je odrezal dvakrat, trikrat, pogledal Toneta, ta je namrščil čelo in Marko je odrezal še dvakrat. Ko je kravici serviral zeleno po jedino, je kar planila nanjo. Vmes pa je Marko ugotovil, da se bosta s štirinogo prijateljico še najbolje razumela, če jo bo spustil nazaj na pašnik. Krava je tokrat čisto počasi odšla iz hleva, na koncu ograde pa se je obrnila in Tone bi skoraj prisegel, da je Marku zabrusila nekaj v smislu, naj bo sam za telička v »štali«, in dostojanstveno odkorakala po svoje.

VASOVALKA

REŠITEV SUDOKU 210

7	4	5	8	2	6	3	1	9
8	2	3	5	9	1	4	7	6
9	6	1	3	4	7	5	8	2
4	8	2	7	6	5	9	3	1
5	1	6	2	3	9	7	4	8
3	9	7	1	8	4	2	6	5
1	7	8	9	5	3	6	2	4
2	5	4	6	7	8	1	9	3
6	3	9	4	1	2	8	5	7

V Novem tedniku

novice iz

33 občin

Nagradna križanka

3K	KRAJ PRI KRANJU	KROZENJE	POLŽ BREZ HIŠICE	SLOVENSKA PISATELJICA PEROCI	PETER JAMBREK	SLOVENSKA ARHITEKTA STERLEKAR	SLOVENSKI PISATELJ	VIŠINSKA TOČKA NA ZEMLJEVIDU
BOJNO VOZILO					1			
INDUSTRIJSKO MESTO V SRBIJI								
BLEDO RDEČ					FIZIKALNA ENOTA SLOVENSKI PISATELJ (VITAN)			
MESTO NA JAPONSKEM OTOKU HONŠU					KLIMAKTERIJ TV-VODITELJICA KULJAJ			
NEKD. SL. SMUČARSKI SKAKALEC (LOJZE)							18	PLAN
LANA TURNER ZGODNOST (STAR.)				NASIČEN OGLJIKOVODIK REKA V AFRIKI				
KRIŽANKA & UGAŃKA	RADIKAL OCETNE KISLINE	ŽENSKA, KI UŽIVA SAMO RASTL. HRANO	ČEBELJI SAMEC	OSNOVNA ŠOLA	PRILOŽNOST	AMERIŠKI REŽISER (MEL) ORGAN VIDA		
ŠOLA ZA UČENJE VOŽNJE							HENA IVO SVETINA	8
PREBIVALCI CERŠAKA	4					SANKAČ DRŽAVA V JZ AZIJI		
JAZ (LAT.)				KRAJ NA SICILIJI OTOK V BALEARIH	16		MAJHEN DIRKALNIK KRAJ PRI MEDVODAH	
SATURNOV SATELIT	15					KATARINA SREBOTNIK VRSTA MAMILA	OSEL, KI RIGA NEKDANJA SMUČARSKA ZAJC	17
IVAN TAVČAR			BALETNA PLESALKA SLOVENSKI METALURG (CIRIL)				OKUSNE MORSKE RIBE HUMORIST-KA PUTRIH	
RIMSKI HIŠNI BOGOVI	3			SEAN YOUNG PRITOK OBA V RUSIJI		JAP. REŽIS. KUROSAWA NEKDANJI HOKEJIST ZUPANČIČ		LATINSKI VEZNIK ANGLEŠKI KOMIK IDLE
DIPLOMAT. PREDSTAV., NIŽI OD POSLANIKA GREGORČIČEV ROJ. KRAJ							VRSTA GLASBILA NEUSMILJEN IZKORIŠČEVALEC	
PREDSTAVNIK ŠKOFA				9		DIRKALNI KONJ DOMAČNOST		HRANA KITAJCEV KOMEDIJANT ARTAČ
ŽELEZOV OKSID				STROJE-PISEC OBLAZINJE-NO LEZIŠČE			GRŠKI POLOTOK JADRANSKI POLOTOK	
SARDELE, KONZER-VIRANE V OLJU						MAJHEN RT	ROJ. KRAJ OTONA ŽUPANČIČA	6
NEZNANEC			BABI-LONSKA BOGINJA ŠVED. PISEC HANSSON			TOVORNA ŽIVAL OSEBNI ZAI MEK		TONE ČUFAR ANGLEŠKI PEVEC JONES
VEZ				IDENTIČNOST RUDOLF ČAČINOVIČ				NARKOTIK AVTOMOB. OZNAKA TURČIJE
						NOTRANJOST		
	JURCA: ... PO-MARANČA					POČASNE	AMERIŠKA IGRALKA WEST	

OVEN

Ona: Na zdravstvenem področju se vam obetajo manjše težave, zato nikar ne pretiravajte. Še posebej pazite na zdravo prehrano, ki ste ji zadnje čase posvečali premalo pozornosti. Zdravje je najboljša naložba za prihodnost.

On: Presenečeni boste nad nenadno prijaznostjo osebe, ki do zdaj ni pokazala pretiranega zanimanja za vas, zdaj pa bo povsem nasprotno. Nikar se ne obirajte, ampak zgrabite dano priložnost.

BIK

Ona: Uspelo vam bo preprečiti poslovni spodrselj sodelavcev, za kar vam bodo zelo hvaležni. Tako se bo vse dogajalo po vaših načrtih, saj si boste uspeli ustvariti izjemno dobro situacijo za morebitno napredovanje.

On: Nezadovoljstvo boste skušali prikriti, vendar vas preveč dobro poznajo, da bi vam to lahko uspelo. Pokazali boste svoj pravi obraz, vendar boste morali biti presneto vztrajni in odločni, da bodo sodelavci le uvideli, da mislite resno.

DVOJČKA

Ona: Čeprav skoraj nič ni tako, kot ste si zamislili, ne smete obupati in misliti, da je vse, kar počnete, brez pomena. Še bolj se zagrizite v reševanje problema in videli boste, da bo rešitev prišla kar sama od sebe.

On: Izkušnje iz preteklosti vam bodo v veliko pomoč pri reševanju iz zagate, v katero ste se zapletli po neumnosti. Prijateljica se vam bo na začetku sicer smejala, vendar bo kasneje priznala, da ste imeli prav.

RAK

Ona: Poskusite se prilagoditi trenutnemu trendu v družbi, v kateri se gibljete. Nekdo vas že dlje časa opazuje in po tihem upa, da ga boste opazili. Pripravite se na precejšnje presenečenje na poslovnem področju.

On: Začenjali boste razumeti partnerkine težave in malce čudno obnašanje v zadnjih dneh, kar vam bo popolnoma razblinilo sumničenja, ki so se vas lotevala. Pomagajte ji iz težav po svojih najboljših močeh.

LEV

Ona: Še vedno lahko pričakujete prijetno presenečenje, čeprav ste glavno priložnost že zapravili. Vendar pazite, da dvakrat ne naredite iste napake, kajti lahko se vam še hudo maščuje, še posebej na poslovnem področju.

On: Nenadne spremembe v vašem poslovnem življenju bodo predvsem posledica vašega prevelikega razsipanja z denarjem. Poskusite se malo obrzdati in kmalu vam bo postalo jasno, kako neumno ste ravnali v preteklosti.

DEVICA

Ona: Še vedno boste upali na naklonjenost prijetnega prijatelja, kar nekomu ne bo všeč. Vseeno boste vztrajali in na koncu vam bo uspelo osvojiti ljubezen, ki ste si jo tako želeli. Le tako naprej.

On: Izpolnila se vam bo dolgotrajna želja, toda nikar se ne prenaaglite, ampak poskusite obvladati svoje nagone. To se vam bo v prihodnosti še kako obrestovalo tako na finančnem kot tudi na popolnoma zasebnem področju.

TEHTNICA

Ona: Sprenevedanje vam lahko prinese le kopico težav in nesporazumov. Poskusite raje z odkritim pogovorom, saj boste tako lažje rešili zapleteno situacijo, v kateri ste se znašli. Torej le pogumno naprej, uspelo vam bo.

On: Ne smete preveč hiteti, saj se boste nekega dne še kesali, če boste zdaj sprejeli hitro odločitev, ki lahko spremeni vaše življenje. Tudi z malimi koraki se boste lahko dokopali do končnega cilja.

ŠKORPIJON

Ona: Nihče vam ne more povrniti tistega, kar ste sami lahkomiselnostjo napravili. Življenje pa gre naprej, zato se nikar po nepotrebnem ne cmerite. Že samo prijeten pomenek s prijateljico vam lahko vrne precej dobre volje.

On: Prejeli boste novico, ki vas bo več kot razveselila, saj se vam bodo odprle možnosti, o katerih ste lahko do zdaj samo sanjali. Novico boste delili tudi s svojo partnerko, kar vam bo le še polepšalo teden.

STRELEC

Ona: V zadnjem času ste se sijajno zabavali. Poskusite obdržati takšen tempo življenja, ker vam bo v vseh pogledih zelo koristil. In na prijatelje ne pozabite, kajti v prihodnosti jih boste še močno potrebovali.

On: Več kot očitno je, da vam ne bo prav nič dolgčas, saj se vam obeta prava »razprodaja« prostega časa. Seveda ima lahko to tudi določene posledice – tako v ljubezni kot tudi v povsem vsakdanjih stvareh.

KOZOROG

Ona: Odkrili boste, da je življenje veliko lepše, če ste v družbi nekoga, ki vas ima rad. Prepustite se čustvom – ne bo vam žal. Z nekom se boste podali na krajši izlet, ki vam bo še dolgo ostal v nadvse prijetnem spominu.

On: Napredovali boste v neki zadevi, ki se že dlje časa ni premaknila z mrtve točke. Tokrat vam bo končno uspelo uresničiti stare želje. Nikar ne pozabite na tiste, ki so vam pri tem tako nesebično pomagali.

VODNAR

Ona: Poslovni parter vam bo omogočil ponovno potrditev tam, kjer ste jo zaradi nespretnih potez izgubili. Pazite se prehitro izgovorjenih besed, ki vas lahko ponovno pripeljejo tja, kjer vam ni bilo prav nič všeč.

On: Kamorkoli se boste obrnili, boste srečali prijetno znanko, ki očitno hoče še kaj več kot samo bežno prijateljstvo. Nikar se preveč ne upirajte, saj sami dobro veste, da vas pošteno mika.

RIBI

Ona: Finančna situacija vam nikakor na dovoljuje prevelikih nakupov, zato bi bilo za vaš proračun zelo zdravo, če bi rahlo zmanjšali svoje želje. To vam lahko koristi tudi tam, kjer najmanj pričakujete.

On: Le sreči se boste lahko zahvalili, da boste pravočasno opazili nastavljen zanko in se izognili posledicam. V prihodnje bodite bolj previdni, saj nekdo vztrajno išče priložnost, da vam povzroča težave.

Nagradni razpis

- nagrada:** bon za pregled v Biovitalu, hiši zdravja in sprostitve na Ljubčni
- nagrada:** dve celodnevni karti za kopanje v Aqua Romi v Rimskih Toplicah
- nagrada:** majica NT&RC

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18						

Ime in priimek:

Naslov:

Kontaktna telefonska številka:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženeec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na slovo: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje, **do torka, 5. julija.**
Geslo iz številke 25: Branilci naslova prvakov EP

Izid žrebanja

- nagrado,** knjigo Kuharske bukve NT&RC – Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in majico NT&RC, prejme: **Mateja Primožič, Celje.**
- nagrado,** knjigo Kuharske bukve NT&RC – Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice, prejme: **Marija Sekirnik, Šentjur.**
- nagrado,** majico NT&RC, prejme: **Franč Kegus, Petrovče.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

Pobarvajte življenje v svoje barve

22 slik za sprostitev od vsakdanjih tegob.

Celjski rokmetaši ob vrnitvi domov pred železniško postajo v ponedeljek, 27. junija ...

Spet nedelja

V nedeljo je minilo petdeset let, odkar so se celjski rokmetaši prvič uvrstili v prvo jugoslovansko ligo. Razplet kvalifikacij v Slavonskem Brodu je bil senzacionalen.

Mladenci iz Celja so bili boljši od vseh, v nedeljo, zadnji dan turnirja, tudi od gostiteljev, ki so imeli bučno podporo. Igralci tedanje ekipe so se zbrali »pri Micu«, v lokalnem **Ernestu Marguču** pri dvorani Golovec. Legendarni vratar leta 1966 še ni bil član Celja, v medijih pa je napovedal, da ima rokometno Celje mo-

... in celjska ekipa petdeset let pozneje. Na obeh fotografijah čepi vnet navijač Roman Jaušovec.

štvo prihodnosti. To so bili Žare Presinger, brata Tone in Janez Goršič, Mile Djakič, Niko in Janez Markovič, Silvo Krelj, Alojz Snedič, Jure Koren, Bogdan Povalej, Andrej Savodnik in Bojan Levstik, a tudi Andrej Telič, ki ni igral v Slavonskem Brodu. »Fantje« so avtorji začeta vrhunskega rokometna v Celju. Vsi so

še živi. Nad njimi in nad mnogimi kasneje je bdel **Franc Ramskugler**. S tišino so počastili spomin na tedanjega predsednika kluba **Janeza Škrleca** in na **Jožeta – Pepija Kuzmo**, ki je bil dejaven na več področjih.

MSH
Foto: ALAN KLJUČARIČ

Danica Zorin Mijošek, prokuristka Kozmetike Afrodita, je v družbi župana Občine Podčetrtek Petra Misje najverjetneje razmišljala, kako s svojo linijo kozmetike prodreti v sobane prestižnega petzvezdičnega hotela.

Zvezde v Aleksandru

Novo zgodbo slatinskega razkošnega hotela Aleksander želi pisati ruski zdravnik dr. Nikolay Vorobyev. Da je hotel zaprt, je opazil med enim od obiskov Rogaške Slatine, ki ga je očarala in jo obiskuje že vrsto let, zaljubljen je tudi v Slovenijo. Med svojimi bodočimi gosti med drugim pričakuje zvezdnike in znane z vsega sveta. Brez znanih ljudi, sicer z lokalne in državne ravni, ni minilo tudi ponovno odprtje hotela, ki se ponaša tudi z zvezdniki cenami.

TS, foto: TS

Za program ob odprtju so poskrbeli tamburaši iz Rogatca, nekaj uvodnih besed pa je spregovorila Mojca Mavec. Kot je dejala, jo je silna lepota hotela očarala do te mere, da je ob odkrivanju njegovih kotičkov skoraj zamudila na prireditvi.

Pobuda iz Ansambla Golte

Za nedavni dobrodelni nogomet na nogometnem igrišču v Mozirju je precej zaslužen Andrej Rak iz Ansambla Golte, kjer igra harmoniko. Pobuda za nastop Polka reprezentance Slovenije v zgornjesavinjski prestolnici je bila prav Andrejeva.

Zelo priljubljen zgornjesavinjski ansambel obstaja že trinajst let. Sestavljajo ga trije fantje, med njimi je tudi Andrejev brat. Andrej Rak se ne spozna odlično le na glasbo, ampak tudi na nogomet, saj je igral v ligah malega nogometa od malih nog. Danes je član Polka reprezentance Slovenije.

O nogometu se je v Mozirju seveda pogovarjal tudi s trenerjem te reprezentance **Ivanom Simoničem** in z njenim igralcem **Lovrom Sadkom**, članom Poskočnih muzikantov (na fotografiji

so od leve proti desni). Ljubitelji najbolj gledane narodnozabavne oddaje na RTV Slovenija, Slovenskega

pozdrava, »poskočnice« seveda dobro poznajo kot hišni ansambel te oddaje.

BJ, foto: Grupa

Nostalgija in novosti

Na odprtju trgovine Toper v Celju so se pojavili tako nekdani ljubitelji in ustvarjalci te nekoč zelo znane športne konfekcije, kot je na primer bivši direktor tovarne **Zvone Dežnak** (na sliki), kot tudi mladi uporabniki prenovljene kolekcije. Pojavila se je tudi znana modna bloggerka Danica Lovenjak, prisotne so bile reprezentantke Slovenije v namiznem nogometu (na sliki), Klemen Bunderla in Eva Černe pa sta na odprtju odpela odlomek iz muzikala Veronika Deseniška.

Foto: SHERPA

